

X-187

EDVARDI LUIDII

APUD

Syn 6. 69. 3

Oxonienſes Cimeliarchæ Aſhmoleani

LITHOPHYLACII BRITANNICI ICHNOGRAPHIA.

SIVE

Lapidum aliorumque Foſſilium Britannico-
rum ſingulari figura inſignium; quotquot ha-
ænus vel ipſe invenit vel ab amicis accepit,

DISTRIBUTIO CLASSICA:

Scrini ſui lapidarii Repertorium cum locis
ſingulorum natalibus exhibens.

Additis rariorum aliquot figuris ære inciſis; cum
Epistolis ad Clariffimos Viros de quibuſdam circa ma-
rina Foſſilia & Stirpes minerales præſertim notandis.

*Nuſquam magis erramus quàm in falſis inductioni-
bus: ſæpe enim ex aliquot exemplis Univerſale
quiddam colligimus; idque perperàm, cum ad
ea quæ excipi poſſunt, animum non attendimus.*

Du Hamel.

L O N D I N I:

Ex Officina M. C. clō lōc xcix.

Hujus Libri centum & viginti tantum Exemplaria impressa sunt, impensis infrascriptorum.

Illustriss. Virorum,	D. <i>Isaaci Newton.</i>
D. Baronis <i>Sommers</i> , summi Angliæ Cancellarii.	D. <i>M. Lister.</i>
D. Comitis de <i>Dorset</i> , &c.	D. <i>T. Robinson.</i>
D. <i>C. Montague</i> , Cancellarii Saccarii.	D. <i>H. Sloan.</i>
	D. <i>Fr. Aston.</i>
	D. <i>Geoffray</i> , Parisiensis.

X-13-1

EDVARDI LUIDII

APUD

Syn 6.69.3

Oxonienſes Cimeliarchæ Aſhmoleani

LITHOPHYLACII BRITANNICI
ICHNOGRAPHIA.

SIVE

Lapidum aliorumque Foſſilium Britannico-
rum ſingulari figura inſignium; quotquot ha-
ctenus vel ipſe invenit vel ab amicis accepit,

DISTRIBUTIO CLASSICA:

Scrinii ſui lapidarii Repertorium cum locis
ſingulorum natalibus exhibens.

Additis rariorum aliquot figuris ære inciſis; cum
Epistolis ad Clariffimos Viros de quibusdam circa ma-
rina Foſſilia & Stirpes minerales præſertim notandis.

*Nuſquam magis erramus quàm in falſis inductioni-
bus: ſepe enim ex aliquot exemplis Univerſale
quiddam colligimus; idque perperam, cum ad
ea quæ excipi poſſunt, animum non attendimus.*

Du Hamel.

L O N D I N I :

Ex Officina M. C. clō lōc xcix.

93 III 1114

ERUDITO IMPRIMIS VIRO
D. MARTINO LISTER,
DOCTORI MEDICO SCRIPTIS ET PRAXI CLARO;
SOCIETATIS REGIÆ SOCIO
ILLUSTRISSIMO;

MUSEI OXONIENSIS
POST IPSUM CUJUS NOMEN PRÆFERT
NOBILISSIMUM ASHMOLUM,
FAUTORI PRIMARIO;
BIBLIOTHECÆ IBIDEM PHYSICÆ ET ANTIQUARIÆ
FUNDATORI MUNIFICO;

FOSSILIUM BRITANNIÆ INSULÆ
INDAGATORI PRIMO ET FOELICI;
PRÆCEPTORI SUO INDULGENTISSIMO
ET

MECÆNATI ÆTERNUM COLENDO:

HANC QUALEM CUNQUE LITHOPHYLACII BRITANNICI
ICHNOGRAPHIAM,
OFFICII ET GRATITUDINIS ERGO
HUMILLIME OFFERT AC DEDICAT

EDVARDUS LUIDIUS.

REVUITO IMPRIMIS VITO

D. MARTINO LISTER

DOCTORI MEDICO SCRIPITIS ET PRATI CLASO

SOCIETATIS REGIE SOCIO

ILLUSTRISSIMO

MUSEI OXONIENSIS

POST ITUM CUIUS NOMEN PRÆSENT

NOBILISSIMUM ASTRONOMUM

PAUTORI PRIMARIO

HELICOTHECE IDEM INIUS ET ANNOUAS

FUNDATORI MUNIFICO

POSSILIUM BRILLANTIE INIUS

INDAGATORI PRIMO ET FOSILIO

PRECEPTORI SUI INDIUGENISSIMO

MECANATI ALIUM COLLEDO

RAREQUIUS ET FOSILIO INIUS

IOHN O. G. A. P. H. A. M.

OFFICIUM ET CREATIOPNIS DEO

MUNIFICENTIA OFFERT AS DEDICAT

Nov. 1845

PRÆFATIO.

INter tot *Historias Naturales* de quibus præsens & ultimo elapsum merito gloriantur secula, cum nullam magis perfunctorie tractari, quam ea quæ *Fossilium* est singulari figurâ insignium advertissem; officium provinciâ meâ non alienum arbitrabar, si in hac *Physiologiæ* parte adornanda, subsecivas aliquot horas (prout res ferebat) collocarem. Me autem quò libentius id muneris susciperem excitabant imprimis varii singularis figuræ *Lapides*, quos paulò antea *Viri Clarissimi Listerus, Plotius & Beaumontius* in nostra *Britannia* feliciter detexerant. Adde insuper quòd quæ *Plotius* invenerat, vel juxta *Academiâ* reperta essent, vel saltem paud longo exinde intervallo; adcò ut horis vacantibus, nullo ferè negotio, *Lapidinas* è quibus nova hæc *Fossilia* eruerentur invisere possem: nec quidem deerant pulcherrimæ ipsum etiam *Inventorem* (cujus in *Museo Ashmoleano* tunc temporis vicem gerebam) in re aliquâ difficili consulendi occasiones. Rem itaque aggressus, ubi per tres aut quatuor menses hujusmodi *Cimeliis* exquirendis operam navassem, hoc studium reliquis polydadala *Natura Historiis*,
nihil

P R Æ F A T I O.

nihil minus jucundum; nihil magis arduum, experiebar. Ex eo igitur tempore in hunc diem (quod annos jam quatuordecim complectitur) quantum per alia licuerit negotia, inchoatum Lithophylacium paulatim exauxi. Ubi verò id tandem in molem aliquam crevisset; ne ea suis viribus rueret, necessarium duxi omnia hac Mineralia sub variis Classibus disponere; eaque qua vel à meipso, vel ab amicis ejusdem Studii cultoribus primum inventa essent, toto genere antea ignota, novis vocabulis insignire, Recensionem itaque eorum Classicam tandem complexus, eam Amicis quibusdam Historiarum Naturæ peritis corrigendam tradidi; quam cum perlegissent nec damnaverint, liberiori animo nunc publicè juris facio. Locorum nomina ubi singula inventa fuerint, adjeci, eo consilio ut si forte contigerit quod in posterum Academicorum nonnulli, huic studio surrepta quedam à gravioribus negotiis intervalla dicaverint, rebus ipsis in hisce scriniis primum examinatis; loca unde nos habuimus adcentes, easdem in proprium usum, si libet, compararent. Quinetiam ut exteri hujus Laboris aliquem fructum caperent, insignium quorundam cujuscunque Classis Fossilium, icones exhibuimus: Epistolæque nonnullas quæ præcipuas nostras circa id genus Mineralia observationes continere videbantur, adjeci.

Nihil morabuntur tot nova & inaudita antea vocabula, Historiarum Naturæ paulò peritiores. Iis siquidem satis notum, quòd quicunque novæ cujuslibet Scientiæ fundamenta jecerint, hisce novi necessario excedendi erunt Termini. Linguarum novissimæ penuriam complurimum Artium progressus remorari: & quam.

P R Æ F A T I O.

quamvis primo auditu, Latinis auribus duriora foment hac vocabula; paucillum tamen temporis (sicut in aliis quibuscunque Scientiis observare est) eadem satis reddet familiaria. Mirabuntur proculdubio multi quòd chartulas eadem Fossilia sapius iterando commaculem: eo tantum nomine, quòd colore, magnitudine aut materiâ, aliisque quibusdam accidentibus diversa videantur: vel etiam (quòd subinde accidit) non ob aliam rationem quam quòd variis in locis reperta fuerint. Verum hoc propter Lithologiæ Plasticæ, sub nostrâ atate Infantiam consultò factum est. Quamvis enim hac in posterum frivola omnino videbuntur, & praternecessaria; hodierno tamen tempore sumum habent usum & utilitatem; propterea quòd Curiosi quibus hujusmodi Mineralium archivæ in animo est comparare, videant quam Fossilia expectare poterint in hisce quas ipse rimatus sum Fodinis: non est enim dubitandum ea quæ hodiè in quibuscunque locis inveniuntur, in iisdem aut vicinis per omnia secula inveniri posse: atque etiam præterea ut hujus Lithophylacii Fossilia invicem conferendo, quibus notis discrepent & quibus conveniant, variis in locis reperta colligant, donec tandem hanc Scientiam sensim eliminando, ad acmen aliquam perducant.

Porro rei mineralis studiosos, qui vel Lithophylacia jam habent, vel eadem ornare cæperunt, opportunum duxi hoc in loco admonere, quòd cum iis duplicata exemplaria libenter commutare velimus. Antequàm enim hocce meum Lithophylacium ad tantum perduxerim acervum (quamvis respectu eorum quæ posterì cumlaverint minimum manipulum esse novimus) eadem loca sapius perlustrare coactus sum; quadam

P R Æ F A T I O.

usque expectans, quæ antea non occurrerent Fossilia : dum autem hæc nova indagaremus, non raro sese obtulere jamdudum reperta & notissima ; quæ (cum ferè nihil magis temporis aut laboris exigeret) sæpenumero colligere placuit ; in hunc finem, ut Amicorum commodis aliquando inservire possem. Hinc evenit ut alias decem, alias viginti aut plura plerarumque hujus Catalogi specierum habeam exemplaria ; adeo ut quoscunque Numeros Lector designaverit, si iis omnibus carere nequeo, accipiet nihilominus vel quæ iis congenere sunt, vel (quod raro acciderit) deficientibus integris speciminibus, eadem paulo mutilata : Quamvis nescio an ante annum 1700. Itineribus cum finem imponam, ut Oxonium redux factus, hisce excambiis vacare possim. Scias enim (Lector benevole) quosdam Cambriæ Nobiles, cum aliis nonnullis iisdem Studiis faventibus (rarà quidem munificentia & quæ longè Eruditioris Viri industriam compensare posset) salarium nobis annuum per quinquennium subscripsisse, eo nomine ut hanc Regionem aliasque nonnullas peragrando, aliqualem pro Archæologia Britannica, & ejusdem Cambriæ Etymologico Geographico conscribendis acquirerem supellectilem ; nonnullaque Naturæ Curiosa investigarem. Neque hic praterendum quod eorum generosa Munificentia debeantur quæcunque cum ad æstuarium Sabrinianum, cum per universam Cambriam, aut a libi locorum cis Sabrinam & Devam amnes, inventa præsens recenseat Libellus. Quin & longe plura habemus in hac Regione reperta, quàm hisce capsulis per otium inserere licuerit ; eò quod jam per trigenvium propemodum, prædictam patriæ Lustrationem

P R Æ F A T I O.

strationem continuaverim; quamvis & hujusmodi Fossilium apud nos statum magnâ ex parte ex adjectis Epistolis colligere possis.

Quæ hic exhibemus pleraque propriis manibus locis citatis collegi: quoad reliqua; à quibus ea acceperim amicis, semper adnotatum invenies: quod non ideo me fecisse intelligas, quasi quicquam laudis, iis ex nominibus huic Catalogo insertis effluisse crederem. Id tantum fecimus ad exemplar candidiorum hujus seculi Historiarum Natura Scriptorum; veritatis historica gratiâ; & ne qua aliorum debentur Industriæ, pro nostris immerito accipiantur.

Siquis ad Æstuarium Sabrinianum, vel alium quemvis locum hoc Tractatu laudatum ut memorata investigaret, iter susceperit; brevem hunc Catalogum (quod facili negotio poterit) percurrat, exscribatque qua ipse ibidem invenerim: dein qua reperiet, cum Nominibus hisce & Tabellis invicem conferendo, quibus Titulis insigniantur, nisi forsan ea nostrum scrutinium evaserint, statim deprehendet. Verum hic monendus erit ne unius diei spatio ea se inventurum speraret quæ nobis longè pluris constabat temporis; quamvis multis adhibitis manibus abbreviari tempus poterit; & facilius sit in hoc Studio (sicut & in reliquis Naturalium Historiis) res jam descriptas advertere quam inaudita invenire. Nonnulla quidem adeo inventu rara sunt, ut quamvis in ipsis ubi habentur fodinis, per integram septimanam quæstieris, vix tamen unum aut alterum reperiēs. Sabuleta Oxoniensia, ex. gr. quamvis centies ad minimum perlustraverim, non ultra unam Glossopetram, duos aut tres Bufonitas

P R Æ F A T I O.

Et totidem Siliquastra invenire contigit; licet alia per Oxoniam & Bercheriam Fodina, eadem satis copiose ministrarent. Verum nihil est quod in hisce immoremur; ea siquidem & ejusmodi multa alia tantilli temporis Experientia (Scientiarum magistra, praeceptoribus quibuscunque anteferenda) Rei studiosos edocebit. Plures Fossilium species in hac Synopsi, extra suum ordinem collocatas invenies: quod quidem ideo accidit, quod numeris signata omnia essent antequam Catalogum conscripserim. Neque reverà id multum morabamur; cum hic de absolutâ Effigiatorum Fossilium methodo, ne cogitare quidem ausus fuerim. Talem solummodo Fossilium meorum Catalogum qui ad Methodi Rudimenta viam sterneret, proponere volebam.

Terminorum quorundam quibus usi sumus explicatio addi posset, nisi & hoc praternecessarium videretur; cum eos usu & attentione facile intelligant plerique Lectores. Cum Turbinitem, ex. gr. hunc vel illum, aut Pectinitem Spoliatum dixerim, statim colligent me materiem lapideam Turbine isto aut Pectine inclusam, & à testis hisce antequam absumerentur effigiatam, velle: & quando de Testâ aliquâ Crystallinâ sit mentio, non dubitaverint quin Fluorem conchæ adinstar effigiatum intellexerim. Quoad autem vocabula de novo excogitata; primis quibus occurrunt locis, quid sibi velint plerumque innuebam.

Nullus est dubitandi locus tritissimam eam de Marino-terrestrium ortu, Quæstionem qua vostra ætate tot Insignium Philosophorum ingenia exercuit; multis Physiologia studiosis eoque placuisse; ut de horum Fossilium scriniis qua pro re nata consulent, extruendis,

P R Æ F A T I O.

struendis, jam tandem cogitent. Plurisque proculdubio habebitur apud Eruditos Lapillorum quantumvis vilium contemplatio, quam olim passa est eorum usus, elegantia & varietatis jucundissima Ignorantia: Verissimum enim est in tota OEconomia Minerali, non aliam dari majoris momenti Quaestionem, magisque etiam (prout videri possit) superabilem: Nec minus certum est ad controversia Decissionem, eò nos propius accedere, quò magis id genus Fossilium cognoverimus Historiam. Caterum quamvis apud Eruditos (quod avertat Physica) super ea re nunquam conveniret; harum rerum inexplicabilis varietas & elegantia cum non minus notabilis sit & sibi constans, quam Animalium Plantarumque; earum etiam Duratio, utpote quæ, paucis exceptis, corruptelam dum in Capsulis servas, non patiuntur; & quod sine ullâ fere curâ aut molestia conservari possint; latissima denique quæ in nostro patet seculo (imo & per plura alia duratura est) Scientiarum ampliandi Area; ad excitandam Curiosorum Industriam abundè sufficere videantur: quemadmodum Plantarum, Avium, Piscium & Insectorum Historia sub hoc & præcedenti seculo eandem summâ cum laude exercere. At nihil est quod Lectorem hanc Scientiam, cujus & usum & amantiam jamdudum docuere Auctoritate & Scientia pollentes Viri, detineamus. Immodestia enim vel saltem Inscitia meritò argueretur qui ullam Historiam Naturalem partem Erudito orbi commendaret, quam olim excolebant percelebres Viri Conradus Gesnerus, Joannes Bauhinus, Fabius Columna, Imperatus, Aldrovandus, Kircherus, Wormius; clarissimique nostri quoque temporis

P R Æ F A T I O.

temporis *Physici*, *Listerus*, *Raius*, *Plotius* ; *Wagnèrus*, *Steno*, *Boccone*, *Hookius*, *Scilla*, *aliique non pauci*. *Horum siquidem nomina Lithologiæ Plasticæ dignitatem predicarent, si non innato tandem valore, satis ipsa elucesceret ; nec per se vendibilis, indigeat ejusmodi hederarum corollis.*

Quod ad meos in eâ qualescunque conatus ; non est in animo pro iis, sicut pro ara & foco dimicare. Eos unicuique Lectori, libero cum arbitrio damnandi, potestatem facimus. Si enim in hoc & hujusmodi Studiis minus est versatus ; ejus censura me nihil ledit : sin autem idoneus Judex habeatur, æquum est ut quæ perperam scripta viderit, corrigat ; & quæ nimis perfunctoriè aguntur pro posse suo ad umbilicum perducat : Neque est, cum humanum sit labi, quod cujusvis sui lapsus pudeat pigeatve ; dummodo ut rectâ incedat haud ignavam operam adhibuerit.

Mongomeria, Nov. I.

Anno 1698.

Elenchus.

Elenchus Classium.

CLASSIS

I.	L <i>Apides Crystallini, iisq; affines,</i>	Pag. 1.
II.	L <i>Lapides Corallini,</i>	6.
III.	<i>Lithophyta,</i>	11.
IV.	<i>Fossilia turbinata,</i>	15.
V.	<i>Bivalvia fossilia,</i>	25.
VI.	<i>Crustacea punctulata,</i>	44.
VII.	<i>Fossilia tubulosa,</i>	59.
VIII.	<i>Malacostraca, seu, Fossilia ad Crustacea forcipata referenda,</i>	61.
IX.	<i>Ichthyodontes cuspidati,</i>	63.
X.	<i>Ichthyodontes scutellati,</i>	69.
XI.	<i>Xylostea, sive Ossa fossilia, &c.</i>	77.
XII.	<i>Ichthyospondyli,</i>	82.
	<i>Fossilia effigiata anomala, sive incerta Classis,</i>	86.

EPISTOLÆ.

EPISTOLÆ.

- I. **D**E Lapidibus Quibusdam Germaniâ Acceptis. Ad D. Augustum Quirinum Rivinum. pag. 95
- II. De Encrino Lachmundi, Entrocho Agricola, Asteria altera Staffordiensi Plotii; aliisque rarioris Notæ lapidibus à Cumbriâ acceptis. Ad D. Guilielmum Nicolson. pag. 101
- III. Summarium Literarum V. C. D. Richardi Richardson M.D. De Entrocho lapide, Conchitis & Lithophytis seu Plantis mineralibus agri Eboracensis: de Bufonibus mediis Saxis inclusis, & depictis aliquot in Schisto carbonariâ Insectis. pag. 106
- IV. De Asteriâ & Belemnite. Ad Cl. V. D. Joannem Archer, M. D. pag. 122
- V. Ad Ornatiss. V.D. Tancredum Robinson M.D. in qua Quæstionibus nonnullis circa marina Fossilia & Stirpes minerales, respondetur. pag. 117
- VI. De Fossilium marinarum Mineralium origine. Ad Praclariss. V. D. Joannem Raium. pag. 228

CLAS.

CLASSIS PRIMA.
LAPIDES CRYSTALLINI,
 Iisque Affines.

CAPS. I.

CrySTALLINORUM nomine intelligimus omnes Lapides multan-
 gulos, vitri ad instar nitentes : quales sunt CrySTALLUS
 propriè sic dicta, Iris Aldrovandi, Fluores pleriq; &
 Selenitæ. CrySTALLINI affines dicimus qui splendoris
 CrySTALLINI quodammodo participant; sed angulis desti-
 tuuntur: uti sturias lapideas, Papillas speluncarum,
 Talcum, Stalagmitas, &c. Quot habemus utriusque ge-
 neris specimina in eadem classe (eo ordine quo in nostro
 scrinio reponuntur) liceat impræsentiarum recensere.

1. **C**RYSTALLUS
 maxima Britannica,
 octo uncias in am-
 bitu colligens. In-
 venimus in Alpibus Arvonie,
 juxta lacum *Eym Vrech*, non
 procul Ecclesiâ Divi Perisii. *

2. — Ejusdem specimen
 quinque unciarum, ex monte
 Idrisi in Mervinia.

3. — Eadem paulò mi-
 nor, è valle Franconianâ in Ar-
 voniâ.

4, 5. — E rupe Menevensi
 in comitatu Penbrochiano.

6. CrySTALLUS compressior mu-
 crone sessili. In Cambria bo-
 reali alicubi effossa est. Ex
 rhombis mucronalibus, unus ad
 extremum alterum adeò latus
 est & sessilis, ut eidem innixus
 lapis immobilis suble-
 vetur.

7. CrySTALLUS brevior & opa-
 cior ad Iridem Aldrovandi ac-
 cedens. Hujus locum non me-
 mini.

B

8. CrySTALLUS

2 CL. I. LAPIDES CRYSTALLINI. Cap. I.

8. Crystallorum minorum coacervatum transverso ordine nascentium, *massa*. Ex agro Maridunensi in Cambria australi.

9. Crystallus minor & vulgator. Venedotia à rupe *Moel y Meirch* in parochia *Beth Kelert* juxta Alpes Arvonienfes.

10. Crystallus major Marmorea; sive grandinis instar semiopaca. Invenimus in valle Divi Perisii in Arvoniam.

11. —Eadem cum penultima è rupe *Karn Vadrin* in eodem comitatu.

12. Crystallus minor Sabuletorum; sive angulis magis obtusis. Forma ei est longiuscula; color quasi electrinus. In Sabuleto Faringdonensi apud Bercherianos (quamvis rarissimè) invenitur.

13. Iris Aldrovandi, sive Crystallus brevior *Iris* dicta, ex altero latere compressior. Juxta *Downham*, in agro Cravenensi.

14. Iris minima Breconiensium. Ex monte *Ban uwch Denni* in Brechinia apud Cambros Australes.

15. Iris vulgaris Adamas Bristolensium vulgo dicta. *In gemma menti Crystallini appurati in ambe le parti, Imperati, p. 644. In ferrifodinis Bristolensibus copiose invenitur hac Crystallus: quamvis exemplaria echinophora, quale hoc nostrum est, rarissimè occurrunt. Aculeos autem istos in medio lapide, à communi centro undiqueque sparsos, quod Echinum dicimus; nihil aliud quam ferri mineram existimo; cum hujusmodi capillamenta percussus magnè continuè exeret.**

16. —Eadem coloris anthracini, ibidem effossa.

17. —Ejudem coloris, ex agro Cravoniano apud Eboracenses.

18. Iris Bristolianæ nonnihil similis è Plumbifodinis Flintensibus.

19. Crystalli cujusdam Cambrensis fragmenta.

20. Iris minima Bristolensium coloris Hyacinthini; ferri mineræ coacervatim adnascens.

21. Lapis specularis tessellatus, sive HALOTESSERA è Plumbifodinis Desbiensibus.

22. FLUOR triquetrus electrinus. *Ichthyospermacio*, sive lapidi ova piscium referenti adnascitur. Ex lapidina quâdam juxta *Woodchester* in agro Gloucestrensi.

23. Idem ex lapidina Wottonianâ in eodem comitatu.

24. —Ex plumbifodinis Mendippensibus apud Somersetenses, cum lapidis ex quo oritur, frustulo.

25. Fluor sebaceus ex iisdem plumbifodinis.

26. Fluor pyramidalis Mendippensis.*

27. Idem è plumbifodinis Dunsfellianis in Westmorlandia, Metallariis *Dog-tooth Spar* dictus.

28. Fluor informis amethystinus. *From Aulston-Moor* in Westmorland.

29. Fluor triquetrus colore pallido. Ex æstuario Sabriniano juxta *Pyrton-passage* in agro Gloucestrensi.*

Cap. I. CL. I. LAPIDES CRYSTALLINI. 3

30. Fluor pyramidalis pallidus. Ex vivario Cromwellensi in eodem agro.

31. Fluor racemosus, sive Botroides luteo colore infectus. Ex *Astroite lapide emergit*. Invenimus propè Oxonium in fodinis Bullingtoniensibus.

32. — Idem coloris aluminati, *ibid.*

33. Fluor minimus triquetrus, *ibid.* Ex nautilo fossili originatur.

34. Fluor triquetrus instar fructus Periclymeni coacervatus; per mediam longitudinem foramine insignitus. Invenimus in medio cujusdam *Astroitis* maximi conglobati, in lapicidina Stokiana, propè *Friswell* in agro Oxoniensi.

35. Conchæ cujusdam fossilis facies interior, fluoribus triquetris clavellata. Ex Lapicidina *Ilipianâ*.

36. Fluor triquetrus omnium minimus luteum Saccharum nonnihil referens. Ex puteo Chaulensi propè *Cumner* in agro Bercheriano.

37. Fluor minimus Saccharinus siliceus colore candido. In mediâ silice delitescit, juxta *Colingbourn* in Wiltonia inventâ.

38. Fluor minimus Saccharinus siliceus coloris flavi cum alio subrubente. Invenimus in compascuo *Bagdonensi* in eodem comitatu.

39. STIRIA fossilis sulphurea; sive STALAGMITES ochroleucus. *Berg-Drab* Norvegensium, seu Stalactes Wormii. Ex lapicidinâ Burfordianâ. *Hujus lapidis (quamvis sub-*

inde Stiriam referat) figura est admodum variabilis; pro conditione loci, ubi generatur. Differt autem Stalagmites à Flure, quòd neque angulosus sit lapis, neque si frigeris, striatus.

40. Stalagmitæ similis PSEUDOFLUOR striatus, coloris est in pallido ochroleuci, juxta *Radstoke* apud *Somersetenses*.

41. PSEUDOFLUOR instar linteaminis intertextus: seu Fluor textilis informis *Colinburnensium*. Fragmentum est lapidis majoris inter fata propè *Middle Collingbourn* in Wiltoniâ notissimi.

42. Stalagmites electrinus. *Vodocestriæ* apud *Glocestrenses*.

43. Stalagmites *Wottoniensis* Malleolatus. Juxta *Wotton-under-edge* in eodem comitatu.

44. Stalagmites quasi vernice obductus splendens *Sabrinianus*. Ad trajectum *Sabrinæ Auf-passage* dictum, in litore citeriore.

45. Stalagmites crustaceus sulphureus. In quibusdam lapicidinis *Nordhamtonensibus*.

46. Stalagmites candidus vel subcinereus vulgatiore. Ex speluncâ celeberrimâ *Woky-hole* dictâ in agro *Somersetensi*.

47. Stalagmites calamistratus *Witneiensis*. Hoc specimen non aliud esse suspicor quàm turbinem, aut strombum fossillem crustulâ crystallina obductum.

48. Stalagmites vernice obductus verrucosus. Ex fodinis plumbi, apud *Wenni-Park* in *Glamorgania*. *

4 CL.I. LAPIDES CRYSTALLINI. Cap.I.

49. Stalagmites confragosus candidus *Confetti di Tivolo* Itolorum referens. Stalagtitis elegans species Wormii. E quodam fluvio (si rectè memini) in agro Glocestrensi.

50. Stalagmites cereus, tubulorum in quibusdam calculis marinis cavitates occupans. *The pip'd waxen Vein of Dr. Grew Mus. Reg. Soc. Sheppeia Cantianorum Insulae*, in maris littore invenimus. *

51. — Idem à littore Lincolnensi in Parochia *Skegness*.

52. Stalagmites congener pseudo-fluor subfuscus fabuletorum. Ex Sabuletis Stantonianis in comitatu Oxoniensi.

53. Pseudo-fluor candidus sublustis fabuletorum, *ibid.*

54. — Idem calculum ovarum quoad figuram, Belemnitem quadantenus materiam referens. Ex Sabulero Hanburiensi.

55. Stalagmites parvus eburneus cylindroides. Faringdonia, una cum aliis lapidibus attulit fossor; an verò ibidem invenerit necne dubitabat.

56. Stalagmites mamillaris opacus. Ex cavernis Lan-Didnians in Arvoniam. *

57. — Idem ex lapidina Wottoniana apud Glocestrenses.

58. — Vernice fucatus ex spelunca Somersetensium *Wsky-hole* dicta.

59. Stalagmitem mamillarem referens Fluor minimus perforatus. *Idem est non ob-*

stanta figura mamillari cum Flure, 36.

60. Stalagmites mamillaris verrucosus. Propè Ecclesiam Tydonis in agro Arvonensi; ex crypta æstivali peramentà Illustriss. V. Domini *Rogeri Moslyn Baronetti*.

61. Stalagmites informis verrucosus, subrubri coloris. *Ibidem.*

62. Stalagmites fluvialis plurifariam effigatus. Ex rivulo Maydwellensi in Northamptonia.

63. In eadem crypta invenimus quàm 61. à quo fusco colore tantum differt.

64. Stalagmites egestula ovina referens. Ex antro Wokiano in Somersetia.

65. Stalagmites coralloides major cinereus: seu Pseudocorallium minimum calcariis rupibus adhaesens. E rupibus Lan-Didnians in Arvoniam.

66. Stalagmites coralloides subalbibus, minus eleganter ramulosus. Ex lapidina Vodocestrensi in comitatu Glocestriae.

67. — Idem sublutei coloris, ex lapidina Cumneriana quatuor Oxonio miliaribus.

68. Stalagmites albus coralloides minutè admodum coagulatus. Ex lapidina Ordeliana in Comitatu Northamptoniae.

69. — Idem majusculè coagulatus. Juxta *Hemmet* in eodem comitatu.

70. Stalagmites coralloides scrupulosus subalbidus. *Witneia.*

71. Stalag-

71. Stalagmites coralloides farinaceus, Elſcharæ quodammodo ad inſtar reticulatus. Ex lapicidina Swingdonianâ in agro Gloceſtrenſi.

72. Stalagmites rivulorum, &c. Vide num. 62. Ex quodam fonte juxta civitatem Du-nelmenſem.

73. Idem ex fonte Knasburi-enſi in comitatu Eboraci.

74. ADARCE Plotii Hiſt. Nat. Oxon. p. 126. Paſſim in rivulis Oxoniensibus, & Ber-cherianis.

75. SELENITES capillaris lamellatus vitreus. Ex quodam rivulo juxta Snitter-field in agro Warwicensi.

76. Selenites rhomboidali Plotiano ſimilis durior; ſeu minus ſciſſilis. E plumbifodinis Dunſellensibus in Weſtmorlandia. Oxoniens ſi longè contumacior eſt; alioquin ei non aſimilis.

77. Selenites rhomboidalis Plotii. Alicubi in agro Northamptonenſi.

78. — Idem è lapicidinis Heddingtonenſium propè Oxonium.

79. — Specimina aliquot mediocria, minora, & quædam minutiffima. Ibid.

80. Selenites minimus in ar-

gilloſis coacervatim proveniens. Ibid.

81. Selenites longiuſculus lamellam hexagonam conſtituens. Ibid. *

82. — Idem ex puteo quodam argillaceo propè Grantham in agro Lincolnienſi.

83. Selenites craſſiuſculus major dodecaedros. Ibid. *

84. Selenites minor planovalis, margine in aciem depreſſa. Ibid. *

84. b. Selenites minor Bidentulam referens. Ex Argilloſis Sabrinianis. Eſt autem Bidentula, in Echinis marinis quoddam officulum, de quo in Claſſe Sextâ.

85. Selenites minor Hexagonus crenatus. A ripâ argillaceâ Cherwellenſi, Oxon.

86. Selenites maximus tabulatus. Ex argillâ Heddingtonianâ.

87. — Idem Cantii alicubi effoſſus.

88. Selenites teſtaceus ex terra fullonica Aſpleiana in agro Bedfordienſi.

89. TALCUM inſtar ſeminis Sphondylii cum aliis figurâ & colore variis Magnetis Agricolaë. Invenimus in quodam fluvio ad radicem Montis Leganenſis v. Mount Lemſer in Hiberniâ.

90. Vide 82.

CLASSIS SECUNDA.
LAPIDES CORALLINI.

CAPS. II.

Corallinos autem vocamus non tantum Corallia fossilia, sed & omnes (cujuscunque generis) marinorum æmulos, quos ex terrâ eruiamus: quales sunt Porus, Alcyonium, Millepora, Madrepora, Fasciculus mineralis, Columellus, Glomellaria Spongiosa, Branchiale, Ceration, Porpites Plotji, Fungites, Astroites, &c.

92. **CORALLIUM** fossile exalbidum, pennam gallinaceam crassum; ramulis aliis pluribus, sæpius binis aliis amputatis. Ex lapicidina Witnensi septem Oxonio milliaribus.

93. — Eiusdem specimen densè ramulosum; è sabulero Oxoniensi juxta ambulacra Academica.

94. — Aliud è fodinâ quâdam lapidum propè *Shipston Salers* in agro Glocestrensi.

95. **CORUS** minimus reticulatus coloris sæpe albidus, nonnunquam rubiginosus. E sabuletis Faringdonensibus apud Bercherianos.

96. Corallium fossile exalbidum minimum. E lapicidinis Etonensibus in Wiltoniâ.

97. — Idem ex lapicidina Cirencestrensi in Comitatu Glocestriæ.

98. — è fodinâ Desburiensi in Northamptoniâ.

99. **ALCYONIUM** fossile pertusum rubiginosum; pennam anserinam crassum. E sabulero Faringdonensi.

100. Corallium fossile pumilum crassiusculum; furcatis, & obtusis ramulis donatum. Ibid.

101. — Eiusdem varietas altera; è sabulero Coxalensi Faringdoniæ vicino.

102. Al-

102. Alcyonii fossilis sub numero 98. Specimen, coloris albid. Ibid.

103. Pseudo-corallium fossile pusillum, ramulorum loco tuberculis compositum. Ibid.

104. MADREPORÆ Imperati similis si non eadem. A quodam rustico accepimus qui locum natalem ignorabat.

105. Alcyoniis accedens Fasciculus: seu geniculatus lapis fasciatim manipuli frumentarii ritu coactus; inter entrochos & alcyonia ambigens. An Virgultum corallinum Beaumontii Aët. Phil. Lond. n. 150. fig. 26? E Cambriâ boreali accepit V. Cl. D. J. W. Collegii Jesu Socius.

106. Corallium fossile exalbidum, pennæ anserinæ crassitie, compressis ramulis donatum. A colle *Burlyp-Hill* dicto, apud Gloucesterenses.

107. An Madreporæ cujusdam fossilis furcatæ fragmentum? E lapicidinâ Boughtonensi in Wiltoniâ.

108. Corallii fossilis minoris albid. fragmentum furcatum. A Tumulo Islipensi.

109. Columnetta Plotii minor furcatula; sive Columellus minor furcatus.

110. GLOMELLARIA SPONGIOSA. Pilulum quoddam est, ossæ substantiæ; pruni minoris magnitudine; foramine in medio pertusum. E sabuleto Faringdonensi. Potius Classis undecimæ quam hujus loci videatur.

111. Corallii cujusdam minoris subrubri fragmenta fossilia. *Burlyp-Hill Glouc.*

112. CORALLINA fos-

silis capillaris. Ex lapicidina Witneiensis.

113. PSEUDOCORALLIUM fossile bacillum, CERATION minus vulgare dictum. Ibid.

114. Corallium fossile subfustum latiusculè compressum. Strunfeldiâ.

115. BRANCHIALE ferruginosum, Fungis lapideis forsan adnumerandum. Ex puteo Chauleano propè Cumner in Bercheriâ. *Constat ex parvis lamellis, è fluore rubiginoso conflatis; cavitatum saxi parietes confertim (branchiarum ritu) occupantibus. Idem est quem Plotius Echinum minutum vocat. Hist. Nat. Oxon. p. 108.*

116. Branchiale aristatum; sive Pisciculi skeleton nonnihil referens. Ibid.

117. — Idem è fodinis Bullingtonensibus propè Oxonium.

118. — E lapicidinâ quoddam juxta *Stafford Grove*.

119. Branchiale aristato simile, undulatis setis destitutum. E sabuleto Faringdoniano.

120. Branchiali congener COLUMELLUS striatus: sive Bryoniæ radix lapidea Plotii. *Bullington Green.*

121. Columellus crassiusculus minutis stellulis subinde conspicuus. E lapicidinâ Garvordiensis.

122. Columellus fungum Niloticum Clusii nonnihil referens. Ex lapicidina Cowleanâ.

123. Columellus majusculus vulgaris, ramosus. Ex puteo Chauleano, in Bercheriâ.

124. — Idem effusus, juxta Faringdoniam.

125. Colu-

8 CL. II. LAPIDES CORALLINI. Cap. II.

125. *Columellus major* sabuletorum, ramosus aliàs, aliàs simplex. Ex sabuletis juxta ambulacra Academica.

126. *Columelli* 122. Specimen simplex. Ex lapicidinis Bullingtonianis.

127. — Idem *Chawleia* effossus.

128. *Columellus minor* stellatus, & fasciatus Staffordiensium. E fodinis Dudleianis apud Staffordenses accepit. *D. Woodward.*

129. *Columelli* majoris vulgaris specimen, in Bercherià alibuci effossus.

130. *Columellus plectriformis* (seu plectrum gallinaceum referens) rubiginosus. In vivario Cromwelliano apud Glocestrenses inventi *D.O. Higgins, LL.B.* Mus. Ashmoleani olim Procutos.

131. *Columellus medius* rubiginosus, è ferrifodinis Bristolensibus.

132. *Columellus* vulgari similis arcuatus. E fodinis Baringtonianis apud Glocestrenses.

133. *Columello* affinis ceratites major arcuatus prolifer. *Ibid.*

134. *Columellus turbinatus* albidus. Tocestriæ in Northamptonià.

135. *Columellus plectriformis* cinereus. In fodinis Torpenhavianis Cumbriorum inter alia curiosa invenit. *Clariff. Nicolifonus*

136. *Columellus turbinatus* minor subalbidus. Cantio accepit *D. Woodward.*

137. *Columellus turbinatus* albus cretaceorum. E fodinis cretaceis in agro Cantiano.

138. *Columellus* ficoides sabuletorum. In Sabuleris Oxoniensibus sed rarius. Non aliud videtur quam *Turbinatus* fortuito compressus.

139. *Columellus tuberosus* subluteus, vel potius rubigine infectus; è rupibus calcariis Cambriæ. Juxta Lhan Didno in Arvonià.

140. — Specimen è fodinà quâdam glareosâ propè Frampton in agro Glocestrensi.

141. *Columellus turbinatus* sabuletorum. In sabuletis juxta ambulacra Academica.

142. **PORPITES** Plotii elatior. E sabuleto Hanburienfi. Hujus lapidis (qui columellus quidam est orbiculatus) figuram & descriptionem vide apud Plotium *Hist. Nat. Oxon.* p. 139. Tab. 8. N. 9.

143. *Porpites* major & compressior, striis nigris rarioribus donatus. Ex lapicidinâ quâdam Witneiensium.

144. Idem paulò compressior è sabul. Oxon.

145. Idem cum 140. E sabuletis Stantonianis.

146. *Porpites* minor, sive vulgarior minoris sibilæ modiolum referens.

147. — Idem è fodinis Witneiensibus.

148. — E sabuletis Oxon.

149. *Porpites* major rotularis luteus, striis subtilis penitus deletis. E sabuleto quodam Stantoniano.

150. *Porpites* compressus ruber. E sabuleto Wolvercotiano altero ab urbe lapide.

151. *Porpites* minor numularis; sive complanarâ propemodum

pemodum figuræ. Ex Sabuleto Crickladiensi in Wiltonia.

151. —Ejusdem Specimen minus & elegantius è Sabuleto Stantoniano.

152. Porpites nummularis minimus; è medio Saxo apud Garvordenses erutus.

153. Porpites clypeatus five compressior, vulgaris albus. E lapicidinâ Hemnetianâ apud Northamptonenses. A lapide 146. colore albo tantum variat.

154. Porpites compressior fordidus, striis altius exaratis. *Cockerley-Hill* apud Glocestrenses.

155. Porpites fordidus nummularis; è lapicidina Uptonianâ prope Burfordiam.

156. —Idem elatior. Ibid.

157. Porpites undulatus littoralis: seu Porpitæ congener **FUNGITES** cinereus, *Humberianus*, gyratim subtris undulatus. Ad pagum *Whitton* in littore *Humberiano*, apud *Lincolnenses*.

158. Porpitæ aliquatenus affinis **RADIATULA**. Wiltoniæ in Sabuleto Crickladiensi. Porpitarum plurium monstruosa quædam congeries videtur. *

159. Columello congener lamina quædam imbricata; five **UNDULAGO**. E fodinis *Bullingtonianis*, si rectè memini.

160. **MILLEPORA Imperati**, p. 720. Sive *Astroites* ligneus elegantior, stellulis totam massam permeantibus. Ex æstuuario *Sabriniano* juxta *Pyrtan-Passage* in Comitatu *Glocestriæ*. *. Quam dedimus figuræ, fragmenti est non juxta faciem stellatam, sed huic planè contrariam, expositi.

161. *Astroites Crystallinus*, five *Fluor pellucidus Artlburiensis*, stellatâ superficie insignis. E lapicidinâ *Artlburgenſi* in *Northamptoniâ*.

162. *Astroites tertius Plotii* Hist. Oxon. p. 88. Juxta *Enſton* in agro *Oxonienſi*, & vicinos pagos non admodum rarè occurrit.

163. *Astroites quartus Plotii* Tab. 2. fig. 7. E fodinis *Bullingtonianis*.

164. *Astroites Sabuletorum* ejusdem, p. 130. T. 8. n. 2. E *Sabuletis Stantonianis*. Noſtrum ſpecimen calculus quidam eſt cœruleus laminaris utrinque ſtellatus.

165. **PORUS** ligneus fabaceus *Sabuletorum*, Ibid. Hic lapis ligneæ, vel etiam offeæ ſubſtantiæ; phaſeoli cujuſdam Semen exprimens; ab hac claſſe proſcribendus videtur.

166. *Astroitis Sabuletorum* Plotii ſpecimen figuræ Hemisphæricæ; è Sabuleto *Laſſingtonienſi* prope *Gloceſtſriam*.

167. *Astroites pyxidatus*, ſeu favagiноſus *Sabuletorum*. In *Sabuletis Oxonienſibus* invenimus; ſed rarius occurrit. *

168. —Ejusdem ſpecimen in calculo cœruleo, ex Sabuleto *Stantonienſi*.

169. Vide 164. E *Sabuletis Oxonienſibus*.

170. —Specimen eburneum oblitteratis propemodum aſterifcis. In *Sabuletis* prope *Stanton-Harcourt* ſubinde occurrit.

171. *Astroites prominulus* minor Plotii Hist. Oxon. T. 2. n. 5. E *Tumulo Illipiano*.

C

172. A:

10 CL. II. LAPIDES CORALLINI. Cap. II.

172. *Astroites Radiatulae* similis *Ilipianus*. Cum priore. Vide Num. 158.

173. *Astroites prominulus* major *Plotii* Hist. Ox. T. 2. f. 4. E fodinis *Bullingtonianis*.

174. — *Prominuli minoris* ejusdem specimen, *Bullingtoniae* etiam effossum. Vid. 171.

175. *Astroites ramosus* minor stellulis densius stipatis; sive ramosus albidus *Coralloides*. Ex tumulo *Ilipiano*.

176. *Astroitæ* congener R. A.

DULARIA cretacea. E puteis cretaceis juxta *Astton-Rowant* in agro *Oxonienfi*.

177. *Astroites Sabuletorum* altiuscule radiatus. E *Sabul. Oxon.*

178. *Astroites* major complanator striis distinctius exaratis. *Bullingtoniae* sed rarius.

179. *Massa arenaria* marinarum quorundam vermium nidulis tubulosa. A littore *Lan-Didniano*, in *Arvonii*.

CLAS-

CLASSIS TERTIA.
L I T H O P H Y T A.

G A P S. III.

Lithophytorum titulo insigniri volumus omnia fossilia, Plantarum quasunque partes referentia. Ex iis autem quæ ad manus nostras hætenus pervenere duum præcipue sunt generum: Folia nimirum mineralia in Schisto Lithantbraci proxime incumbenti passim obvia, & Lignorum frustula lapidea in arenosis Angliæ mediterraneæ non admodum rara. Fructuum quidem ossiculis non ab-similes lapillos aliquoties vidimus; sed quia rarissimi sunt, an huic classi merito accenseri possint nonnihil dubitamus: quamvis duo vel tria specimina eidem impræsentiarum subjunximus.

180. **E**PIPHYLLOS-
PERMA Mine-
ralis, Scutellata,
Phyllitidis folio quatuor ad mi-
nimum nervis insignito. Inau-
ditæ hujus plantæ figuram vide
apud Camdenum Gibsonianum,
pag. 695. E fodinis Carbona-
riis Nobiliss. Viri D. Evansi E-
vans de Eaglesbush in Glamor-
gania, Armigeri.

181. FILIX fœmina mine-

ralis Glamorganensium, *Ibid.*

182. Polypodium minus mi-
nerale pinnulis densius disposi-
tis. Utriusque iconem apud
Camdenum loco citato exhibui-
mus.

183. Polypodium minerale,
Lonchitidi majorem accedens,
Ibid.

184. Filix Mineralis mari non
ramoso similis: pinnulis obrusi-
us mucronatis. E fodinis Car-

bonariis Aëtonensibus in Comitatu Glocestriæ.

184. Ignota planta mineralis **NEUROPHYLLON** carbonarium dicta. E fodinis ad *Rhôs Lhamersch 'rygog*, propè Wrexhamiam apud Denbighienses.

185. An foliorum quorundam mineralium pediculi compressi? *Ibid.*

186. **LITHOPTERIS** fœmina Glocestrensis, Trichomanis pinnulis longioribus. E Carbonariis Denensibus. *

187. — Eadem è fodinis Mendippensibus in Sommerferiâ.

188. Filix florida Mineralis sive **LITHOSMUNDA** Cambrobritannica. E fodinis Glamorganensibus superius dictis.

189. Lithosmunda minor; sive Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius dispositis. E Carbonariis Denensibus apud Glocestrenses. *

190. **PHYLLITIS** mineralis. *Ibid.* *

191. **TRICHOMANES** minerale foliis integris mucronatis. E carbonariis juxta *Leefwood* in agro Flintensi.

192. Vide 189. Ex iisdem fodinis Flintensibus.

193. Lithopteris **Leptophylla**; sive Filix mineralis longioribus & angustis foliis. E fodinis Sylvæ Regiæ juxta *Bristoliam*.

194. Vide 189.

195. Eadem ex ericeto *Cromwelliano* in agro Glocestrensi.

196. Lithosmunda minor **Buxifolia** in minera ferri in-

sculpta. Alicubi in agro Salopiensi effossa est.

197. Trichomanes minerale longifolium sive Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum. E carbonariis Denensibus. *

198. Lithotrichomanes vulgari simile pinnularum ordinum alio sursum, alio deorsum spectantibus. Ex puteis Mendippensibus, an Aëtonia in Comitatu Glocestriæ, jam non occurrit.

199. Lithophyllum sinuatum facie arundineâ, sive **STRIATULA** carbonaria. Ex puteis Aëtonensibus.

200. An caulis cujusdam plantæ mineralis? E puteis Denensibus.

201. **APARINÆ** densius foliatæ æmulum, Lithophyton radicatum. E fodinis Glamorganensibus superius dictis. *

202. **RUBEOLA** mineralis. E fodinis Aëtonensibus. *

203. Lithophyllum atronitenti facie politissimum. **CORUSCATULA** dictum. *R'hôs Lhamersch 'rygog* in agro Denbighiensi. *Erasa* hujus splendenti Vernice, quod striatulam carbonariam superius diximus Lithophyton conspicitur.

204. Lithophyllum gelatinis quibusdam salebrosum, **MALLEATULA** dictum. *Ibid.*

205. Malleatula minor sive Squamosa. *Ibid.*

CAPS. IV.

206. **V**Idē, 188. *Ibid.*

207. — Idem, cum

203. *Ibid.*

208. Malleatula pisciformis, sive **LEPIDOTES** Plotii. Hist. Nat. Oxon. Tab. 3. n. ii. E carbonariis Warwicensibus, unde Carbones in usum Collegii Magdalenensis, ut plurimum advehuntur.

209. Lepidotes lacunatus. E carbonariis quibusdam ad *Pentre-Ludw* in Monâ insula. *Has lapides quamvis dubie sint classis (ut & omnes forsitan malleatula)* Lithophytis impresentiarum quod unâ cum iis inveniantur, numeravimus.

210. **LITHOGLOSSUM** Kidlingtonense. E lapicidinâ Kidlingtonianâ quinque Oxonio milliaribus.

211. **LITHOXYLON** scissile (sive regulatum) ex albo, & castaneo versicolor, Stalagmite refertum. Ex arenosis Aspleianis in agro Bedfordiensis.

212. Lithoxylon tabulatum rubiginosum. Hujus loci natalis non memini.

213. Lithoxylon confragosum Faringdonense rubigine infectum. E fodinâ quâdam Sabuli juxta Faringdoniam.

214. Lithoxylon luteum *serdidum*, sive Ochram referens Cirencestreense.

215. Lithoxylon striatum atrorubens, &c. *Ibid.*

216. Lithoxylon album fuscitabuli, sive ligni incendiarii æmulum. Ex arenosis Marchamie lapicidinis.

217. Lithoxylon crystallinum; sive ex fluore Belemnite adinstar striato, constatum; exterius rubiginosum. *Ibid.*

218. Lithoxylon atrorubens nitidum, Antimonii ad instar striatum. *Ibid.*

219. Lithoxyla eadem cum Marchamensibus jam dictis è fodinâ Basilleianâ.

220. Lithoxylon teres fuscum, sive paxillare inter ligna & ossa fossilia ambiguum. Marchamiæ.

221. Lithoxylon rubiginosum venis nigris distinctum, &c. E lapicidinis Byfeldianis apud Northamptonenses.

222. Lithoxylon fuscum pulverulentum. E fodinâ Athleanâ in eodem comitatu.

223. — Idem ex lapicidinâ Cowleanâ propè Oxonium.

224. Vidē 217. E fodinis Witneiensibus.

225. Lithoxylon fuscum fluoribus minimis refertum. Ubiam inventum non memini.

226. Lithoxylon fuscum Sabrinianum Selenite saturatum. Ex littore Sabriniano ad pagum Frethern in Comitatu Gloucestræ.

227. Lithoxylon exiguum ferrugineum Cuneolum referens. Witneia.

228. Lithoxylon Sabrinianum ligno quercino æmulum. Ex æstuario Sabriniano ad Trajectum Pyrtonense.

229. Li-

229. Lithoxylon anthracinum vitriolatū. Ex lapicidina Kidlingtonensi propè Oxonium.

230. Lithoxylon Gagati æmulum littorale. Ex agro Lincolnienſi.

231. Lithoxylon textile, ſive reticulatum capillare, Sabuletorum. Ex Sabuleto Framptonienſi in Gloceſtriâ.

232. Lignum ſtuposum, ſive

pumiceâ raritate leviffimum. Unde habui jam non memoria occurrit.

233. PRUNELLARIUM (ſive lapis pruneoli officulum referens) majus. E lapicidinis Stunſfeldianis apud Oxonienſes. *

234. —Ejuſdem ſpecimen minus. *

235. Prunellarium minimum longiuſculum. *

CLASSIS

CLASSIS QUARTA.

FOSSILIA TURBINATA.

CAPS. V.

*Quæ hic Turbinata audiunt sunt vel Conchylia tortuosa (qualia sunt Cochlea, Buccinum, &c. subterranea;) vel lapides ad eorum imagines effigiati. Horum autem ut & Bivalvium fossilium, immensam copiam Anglia sup-
peditat; quod ex Scriptis Doctissimorum Virorum, & ab Historiâ naturali egregiè merentium D. Martini Lister, & Roberti Plotii jamdudum innotuit. In hoc autem genere perquam notabilis est Nautilorum fossilium qui Ammonis Cornuum nomine notissimi sunt, inexpli-
cabilis varietas: cum tamen nulla species Nautili propriè sic dicti, (b. e. Cochlea caudâ in os amplissimum gyratâ, Spiris intus densè cameratis) in Oceano Britanniam alluente, hætenus comparuerit. Ab hisce igitur cum adedè numerosi sint; & testaceorum fossi-
lium quotquot nobis invenire licuit maximi, exor-
diemur.*

236. **N**AUTILITES
coticularis (sive
Ammonis cornu
instar cotis
gyratilis) tubero-
sus, luteus major. Ex lapici-
dina Marchamensi.

237. —Ejusdem lapidis ar-
ticuli soluti. *Ibid.*

238. —Ejusdem speciminis
minoris fragmentum. *Ibid.*

239. —Speciminis majoris
calcinatâ testâ cooperti, Frustrula.

Ex

16 CLIV. FOSSILIA TURBINATA. Cap. V.

Ex puteo carbonibus eruendis designato juxta *Pyrton* in agro *Wiltoniensi*.

240. *Nautilites coticularis* minor, tuberculis clavellatis donatus. E lapicidinâ quâdam in agro *Cummeriano* quatuor *Oxonio* milliaribus.

241. — Idem juxta *Radstock* apud *Somersetenses* effossus.

242. *Nautilites* compressior undiquaque tuberosus; vitriolo ad solutionem usque saturatus.

243. *Nautilites coticulari* accedens costellatus, sive *Ammonis* cornu cristatum majus. A littore *Sabriniano* juxta *Frethern* in agro *Glocestrensi*.

244. *Nautilites costellatus* compressior. Alicubi in agro *Warwicensi*.

245. *Nautilites rhombellatus*, subcrassus minor: sive *Ammonis* cornu è minoribus *Girgilum* funiculo circumdatum, referens. Ex lapicidinâ *Byfeldiensi* in *Northamptoniâ*.

246. *Nautilites rhombellatus* (vel etiam cristatus) compressior. Ad trajectum æstuarii *Sabriniani* *Pyrton-passage* dictum apud *Glocestrenses*.

247. — Idem juxta *Waschet* in *Somersetiâ* effossus.

248. *Nautilites rhombellatus* subcrassus major. Juxta *Boughton* in agro *Northamptonensi*. In hoc specimine testulæ quædam reliquæ adhuc supersunt.

249. *Nautilites jubatus*, sive cristatus minor distinctus. In littore *Sabriniano* ad Trajectum *Pyrtonense*. Distinctum dixi-

mus quod funiculo aut spirella cristatos plerosque circumambiente, destitueretur.

250. *Nautilites* compressus umbilicatus undulatis striis parum eminentibus. *Byfeldiæ* in *Northamptoniâ*.

251. *Nautilites* compressus medius coloris hepatici. Ex quâdam lapicidinâ juxta *Cornbury* in agro *Oxonien*si.

252. *Nautilites* cristatus medius futuris foliaceis conspicuus. Invenimus juxta *Alderley* apud *Glocestrenses*.

253. — Idem futuris minus conspicuis notatus. *Calloway Bride Wilts.*

254. *Nautilites* rugosulus trochleatus; sive modiolaris ad marginem declivis; striis densis parum eminentibus exaratus. *Ibid.*

255. *Nautilites acuminatus* (sive discoides) futuris foliaceis insignitus major. Juxta *Alderley* apud *Glocestrenses*.

256. — Ejusdem varietas crassior ex arvis *Duzleanis* in eodem comitatu.

257. *Nautilites* compressior (acuminato accedens) undulatus maximus. *Byfeldiæ* in *Northamptoniâ*.

258. *Nautilites acuminatus*, sive discoides minor. Ex lapicidinâ *Kidlingtonianâ*.

259. *Nautilitæ* cujusdam majoris facies interior, crebris loculamentis crystallinis camerata. Ex lapicidinâ *Marchamensi*.

260. Lapis *Nautilitæ* cristati frustuli matricem exhibens. Juxta *Faringdoniam*.

261. *Nautilites acuminatus*, five discoides minimus cinereus. Ex argillaceis Boughtonensibus in comitatu Northamptoniæ.

262. — Idem rubiginosi ex albido coloris, è lapicidina Kidlingtonianâ.

263. *Nautilites minimus discoides*, cristato accedens, in ambitu crenatus. E fodinâ quadam in arvo Cumneriano.

264. — Idem è fodinis Marchamensibus.

265. *Nautilites minimus discoides* acie in ambitu prominulâ. E fodinis Byfeldianis.

266. *Nautilites minimus discoides* in ambitu clavellatus. Oxonii in puteis argillaceis in Parochiâ Divi Petri in Oriente; sed rariùs occurrit.

267. — Ejusdem specimina clavis, seu tuberculis marginalibus carentia. *Ibid.*

268. *Nautilites minimus acuminatus*, undulatis striis bifidis aciem trajicientibus. *Ibid.*

269. — Idem ex argillete Cherwelliano, è regione Collegii Divæ Magdalene.

270. — in ambitu latiusculum ex argillete Aspleiano apud Bedfordienses.

271. — testâ suâ candicanti nondum exutum. Ex argillâ cujusdam fodinæ lithanthraci eruendo destinatæ, juxta Pyrton Wiltoniensium. *

272. *Nautilites* 268. articuli ex latomiis Heddingtonensibus propè Oxonium.

273. *Nautilites* minimo discoidi accedens Humberianus; ex fluore sublustri confectus. Invenimus in littore Whittoniæ apud Lincolnenses.

274. *Nautilites minimus* generis; five Sabuletorum calculorum instar, tersum & levigatum. In Sabuletis Oxoniensibus subinde occurrit.

275. *Nautilites lamellatus margaritarius*: five argenteus tenuissimus *Colai*, propè *Watchet* in littore argillaceo inter alia rarioris notæ, invenit CL. V. D. Guilielmus Cole civis Bristolienfis, ob ditissimum Cimeliorum Naturæ Gazophylacium, quàm meritò celebris.

C A P S. VI.

276. **N** *Nautilites complanator* subcrassus striis altioribus in ambitu bifidis, vel trifidis donatus. Ammonis cornu striis lateralibus versus ambitum furcatis Listeri Anim. Angl. p. 210. In arvis Gazingtonensibus subinde occurrit. E majoribus est duos pedes in ambitu complectens.

277. Ammonis cornu maximum striis crebris in ipso ambitu parum eminentibus, aliisque utrinque ad latera raris, crassis, elatis Lister. p. 205. Ex lapicidina Cowleanâ tribus Oxoniæ milliariibus.

278. *Nautilites minor*, five medius, complanator; altius umbilicatus. E fodinâ quadam lapidum ad ripam Avonæ juxta *Callaway-Bridge*, in agro Wiltoniensi. *

279. *Nautilites* medius complanator ex æstuario Humberiano. Ad Pagum Whitton in comitatu Lincolnæ.

280. — Idem ex argillazeis propè *Boughton* in Northamptoniâ.

281. Nautilites medius complanator crebrius striatus. Ex lapicidinâ Byfeldianâ in eodem comitatu.

282. Nautilites complanatus è minimis; striis densis; gradatim umbilicatus. Propè *Wotton under Edge*, in agro Gloucestrensi.

283. — Idem ex latomia Barringtonianâ.

284. Nautilites minimus rugosus, subcrassus; sive anguicularis exiguus, crebro, & altiusculè striatus. Ex argilieto Chervelliano.

285. Nautilites crassus perexiguus torquatus; sive dorso duabus tæniolis circumdato. *Ibidem*.

286. — Idem ex puteo quodam in Parochiâ Divi Petri in Oriente Oxon.

287. — Idem discinctus; sive nullâ tæniolâ fasciatus, coloris rubri. Ex æstuario Sabripiano ad trajectum Pyrtouense.

288. — Idem cum 281. vitriolo saturatus. Alicubi in Northamptoniâ.

289. Nautilites minimus subcrassus Sabuletorum. *Hujus lapidis striæ penitus obliterantur; quod & aliis conchyliorum nucleis qui in Sabuletis inveniuntur, pleræque accidit.*

290. Nautilites medius strigosus; sive fulcis raris altioribus dorsum latiusculum trajicientibus. *Hujus Nautilites fragmentum solummodo habeo (propè Ensisiam si rectè memini effossum)*

cui testæ margaritaria reliquæ adhuc supersunt.

291. Nautilites perexiguus clavellatus. Ex argilieto quodam juxta ambulacra Academica. *Quatuor aut quinque clavellorum ordinibus in ambitu insignitur.**

292. Nautilites modiolaris; sive conglobatior majusculus, rotæ modiolum referens. Ad ripam Avonæ juxta *Callaway-Bridge* in Wiltoniâ.*

293. Nautilites modiolari accedens minor & compressior. *Ibid.*

294. Nautilites buccatus lavis depressè in ambitu lacunatus. Nautilo vulgari variegato accedit: unde ab ore amplissimo buccatum diximus. Ex lapicidina Cowleanâ propè Oxonium; ubi tamen rarissimè occurrit.

295. Nautilites buccatus clavellatus minor, ex puteis cretaceis propè *Ashton-Rowan* in agro Oxoniensi.

296. Nautilites buccatus minor, rugosus; undique clavellatus ex argillofis juxta Faringdoniam.*

297. Nautilites cataphractarius, sive buccatis congener longiusculus loratus. Ad pontem Callavianum in Wiltoniâ.*

298. Nautilitæ acuminati, coloris anthracini, & aliorum quorundam articuli soluti. In Sabuleto Faringdonensi satis vulgares sunt. primâ facie animalium quorundam vertebrae referre dixeris.

299. Nau-

CAPS. VII.

299. Nautilitæ ejusdem acuminati, articuli sublutei; ex lapicidinâ Cumnerianâ.

300. Nautilitæ cujusdam complanati (seu spiris teretioribus) majoris; articulus sulcatus. E Sabuleto quodam in vivario illustrissimi comitis Bedfordiæ.

301. — è lapicidinâ Sandfordianâ in agro Oxoniensi.

302. Nautilitæ cujusdam fragmenta longiuscula strigosa. Ad trajectum Pyrtonense in Glocestriâ.

303. Nautilitæ articulus Melitenisibus *Capo di Gatto* dictus. Ex Melite infusâ redux; attulit CL. *Raius*.

304. Articuli felino capiti Melitenisium similes perexigui. Merstoniæ apud Northamptonenses.

305. Nautilitæ terfi è minoribus articuli, Northamptonensibus *Grub-stones* dicti.

306. Nautilitæ cujusdam minoris Proplasma. Alicubi in Northamptoniâ.

307. Ignoti cujusdam Nautilitis discoidis, segmentum eburneum, pectinatum. E puteis carbonariis juxta *Longshipping* in agro Pembrochiensi.

308. Nautilitæ cujusdam majoris fragmentum, echinatâ testâ coopertum. A cœlle Burlippiano apud Glocestrenses.

309. Nautilitæ cujusdam *medulla tubularis* fragmentum. E fodinâ Cowleanâ.

310. — Idem è Sabuleto Faringdonensi.

311. **NERITA** fossilis (sive **NERITITES**) maximus umbilicatus. Ex lapicidinâ Basileianâ quatuor Oxonio mill. Triuncialis ad minimum est in ambitu.

312. — Idem testâ crystallinâ (ex fluore enim conflatur) spoliatus. Ex lapicidinâ Cumnerianâ.

313. Neritæ vulgaris ex fusco viridescens, &c. *Listeri* imago lapidea. E fodinâ Basileiensi in Bercheriâ. *Inter plurima hujus lapidis specimen, mirabar unum fusco colore, alterum aurantiaco neritam marinum vulgarem emulanti.**

314. — Idem ex latomia *Barringtonensi*.

315. Neritites minimus candidus. E fodinis Witneiensibus.

316. — E fodinâ Tocestrensi in Northamptonia.

317. Neritites perexiguus fuscus. E lapicidinis Barringtonianis.

318. Neritites major spoliatus cochleæformis; sive Neritites cochleatus Sabuletorum. Ex Sabuletis Oxoniensibus juxta ambulacra publica.

319. — Idem ex Cricladenâ Sabuleto, in Wiltoniâ.

320. **COCHLITES** exiguus spoliatus fuscus. E lapicidinâ Dintonianâ apud Buckinghamenses.

321. Cochlitæ cujusdam Trochlea marmorea coloris anthracini. Ex Sabuleto Faringdonensi.

D 2 322. Cochlites

322. *Cochlites laevis* vulgatio, Buccino intra quintam spiram finito Listeri nonnihil similis. Copiose invenimus in lapicidina Basileiana. *

323. — Idem Spoliatus è fodinis Marchamensibus.

324. — Spoliatus: minus speciosus, è Lithotomiâ Barringtonianâ.

325. — E fodinis Thingdonensibus in Northamptoniâ.

326. — Ex rudibus fodinae Kidlingtonianæ.

327. — Brackleiâ Northamptonensium.

328. — E rudibus fodinarum lapidum inter Cowley & Garzington.

329. *Cochlites umbilicatus* subalbidus, cochleæ rufescenti Listerianæ æmulus. Ex dono amicissimi & ingeniosi admodum Viri, D. S. Doody qui in Campis Surreianis propè Richmondiam invenit.

330. *Cochlites spoliatus* cochleam striatam & turbinatam Columnæ nonnihil referens. E puteo Chauleano, ad pagum Cumner in Bercheria.

331. **BUCCINOCOCHLEA** fossilis instar grani triticei. Ex arenosis lapicidinis Marchamensibus. *Lapillus est perexiguus, lucidus, ostiolo minimo donatus.*

332. **BUCCINITES** minor lividus, brachyrrhynchus; sive brevior turbine donatus. In cretosis Richmondianis invenit D. Doody.

333. *Buccinites longiusculus* amphirrhynchus; sive utrinque rostratus. *Ibid.*

334. — Eiusdem specimina minora. *Ibid.*

335. *Buccini striati & undati* Listeriani Archetypum minus, in cretaceis delitescens. *Ibid.*

336. *Buccinites Turbinis* instar longiroster; seu *Turbino-buccinites* cretaceorum. *Ibid.*

337. *Buccinites minor*, buccino tenui leviori Listeri, aliquatenus similis. *Ibid.*

338. *Buccinites minor* albidus altioribus fasciis circumdatus. E lapicidinis Tocestrensiis in Northamptoniâ.

339. **TURBINITES** laevis maximus. E fodinis Bullingtonianis.

340. — Idem involucro crystallino exutus. *Ibid.*

341. *Turbinites major* leviusculè striatus. Ex lapicidina Basileianâ. *

342. — Eiusdem specimina perexigua tenella. *Ibid.*

343. — Ead. è fodinis Marchamensibus.

344. *Turbinites subcrassus*, depressis paulò Spirarum interstitiis. *Ibid.*

345. *Turbinites major* striato Basileiano similis, Spirarum interordinis complanatis. Ex quadam lapicidina juxta Haley in agro Oxoniensi.

346. — Idem Spoliatus à litore Humberiano juxta Whitton apud Lincolnenses.

347. — E lapicidinis Marchamensibus.

348. *Turbinites major* conoides, sive ad conum longiusculum propius accedens. E fodina Haleianâ.

349. *Turbinites medius*, acuminatis spiris circumdatus. E lapicidinis inter Cowley & Garzington. *Buccinum productiori forma primum*

primum Listeri, nisi quid minor sit, quam proximè mentitur.

350. — Idem ex lapicidina Basileiana.

351. Turbo fossilis albidus in arenosis delitescens clavellatus. In puteo quodam arenoso, in Planicie *Black-Heath* invenit D. Vodvards. *Testaceus est omnino, & materia mineralis prorsus vacuus; ideoque Turbo fossilis, quam Turbiniter, patitur, dicendus.*

352. Turbinites densis trochleis marmoreus, involucrio ex vitriolo Spoliatus. Sheppeiae Cantianorum, prope *Minster* in maris littore; unà cum *Glossopetris*, aliisque *Ossibus*, & *conchyliis lapideis*.

353. Turbinites sordidus complanatus, seu spiris parum eminentibus.

354. Turbinites cinereus medius, spirarum interordiniis depressis. Ex Northamptoniâ unà cum precedente ab amico quodam accipimus.

355. Turbinites brevior sordidus exalbidus ex rudibus Latoniæ Barringtonensis.

356. Turbiniter longiusculus exilis, marginatis spiris donatus. E fodinis Uptoniensibus prope *Burfordiam*.

357. Turbinites è minoribus conoides, spiris inconspicuis. E fodinâ quadam lapidum juxta *Boughton* in *Wiltoniâ*.

358. Turbinites medius fusillatus: seu lævis subalbidus Witneiensis. E fodinis Witnians septimo *Oxonio lapide*.

359. Turbinites luteus reticulatus, seu ex luteo rubiginosus, cancellatus, minor; ex lapicidina *Cowleana* citiore.

360. Turbinites exiguus spiris prominulis. E *Tegulariâ Kidlingtonensi*.

361. Turbinites brevisculus, exalbidus, spoliatus. E fodinis Rancianis apud Northamptonenses.

362. Turbinites sordidus informis, sive subalbidus degener. Prope *Hennet* in eodem Comitatu, *Barringtonensi* (num. 355.) per similis est sed minor.

363. Turbinites minimus fusillatus, sive aculeatus lævis exiguus, *Barringtoniæ*.

364. — Idem paulò compressior è fodinis *Burcestrensis* bus.

365. — Idem è fodinâ *Deburfensi* in Northamptonia.

366. Vide 342. *Barringtoniæ*.

367. Turbinite 353. specimen minus è fodinis *Witneiensibus*.

368. Turbinites minimus spoliatus rubiginosus. Ex rudibus fodinæ *Cowleianæ*.

369. Vide 363. E fodina *Swingdoniana* apud *Glocestrenses*.

370. Turbinites exiguus obtusus albidus; striis nigris cancellatus. E lapicidina quadam juxta *Frosm* apud *Somersetenses*.

371. Turbinulus fossilis lævis, argutè admodum striatus. E lapicidinis *Rancianis* in Northamptoniæ.

372. Vide 363. E fodinis *Witniansibus*.

373. Turbinites nudus vitriolatus, buccini ferè aperturâ. A littore *Sheppiano Cantianorum* juxta *Minster*.

374. Turbinites vitriolo imbutus, involucri leviter crenatis. *Ibid.*

375. Tur-

375. Turbinites degener cylindroides, five Turbinite similis Vermicularia spiralis. Ex lapicidina in ascensu cujusdam montis *Cockerley-Hill* dicti apud Glocestrenses.

376. Turbinites exiguus obtusus coloris cinerei. Ad pagum *Whitton* in littore *Humberiano*.

377. Turbinites tersus albidus nigrâ tæniolâ fasciatus.

378. Turbinites marmoreus sabuletorum, five fusillatus lævissimus, spirarum vestigiis penitus deletis. Ex Sabuletis *Oxoniensibus*.

379. Ejusdem specimen minus, è Sabuleto *Faringdoniano*.

380. Turbinite cujusdam Spoliati Sabuletorum, fragmenta. *Ibid.*

381. Turbinite trochlea interior. E fodinâ *Desburianâ* in Comitatu *Northampton*.

382. — E *Lapicidinibus* *Byfeldiensibus*, in eodem comitatu.

383. **TROCHOTURBINITES** vulgatiore luteus argutè admodum clavellatus. Ex lapicidinâ *Garvordienfi*. *

384. — Idem rubiginosi coloris è fodinis *Cowleanis*.

385. — Specimen minus Sabuletorum, è fodinis *Boughtonensibus* in *Wiltoniâ*.

386. **TROCHITES** exiguus buccinatus altioribus striis circumdatus. E Tumulo *Istipiano*.

387. Trochites medius duplici vittâ redimitus. *Ibid.*

388. Trochites minimus lævis Trocho minori *Listeriano* nonnihil similis. *Ibid.*

389. Trochites medius subluteus, mucrone aculeato. A Colle *Burlippiano* in Comitatu *Glocestriae*.

390. Trochites minor lævis Turbinite aperturâ sessili: seu Trocho-turbinites marmoreus sublutei vel albidii coloris. E fodinâ *Desburianâ* in *Northamptoniâ*. Aliquando argutè admodum clavellatus conspicitur.

391. Trochi minoris crebrè striati *Listeri*, simulacrum fossile non striatum. Juxta *Clypston* in *Northamptoniâ*.

392. Trochites fuscus littoralis *Buccinum* quoddam minimum referens seu *Buccinotrochites* exiguus *Humberianus*. Juxta *Whitton* in agro *Lincolniensi*.

393. Trochitellus omnium minimus trium spirarum. *Lapicidinibus* *Baringtonianis*.

394. Trochites major acutè mucronatus. Ex fonte quodam inter *Oxberry* & *Burton-Stathers* apud *Lincolnienses*. Hujus spirâ latissima quinque uncias & dimidium in ambitu colligit.

395. Trochites obtusior spoliatus maximus. E lapicidinâ *Garzingtonensi*. Octo unciarum est in ambitu.

396. — Idem è fodinis *Bullingtonianis*.

397. — E fodinis *Sandfordianis* *Oxon*.

398. — Specimen *Crystallinum* seu ex fluore confiatum. *Garzingtoniâ*.

399. Trochites medius five minor Spoliatus *Crystallinus*. E fodinis *Marchamensibus*.

400. Trochites medius clavellatus, seu majusculus crebris tubercu-

tuberculis insignitus. Ad trajectum Pyrronense in littore Sabriniano.

401. — Eiusdem Specimina Spoliata, *Ibid.*

402. Vide 399.

403. — Idem involucrum nondum exutus: seu Trochus medius subviridis argutè reticulatus. Ex arenosis Marchamiae lapidinis.

404. — Eiusdem Specimina rubiginosa minus elegantia, *Ibid.*

405. — E fodinis Cowleanis.

406. — juxta *Bassie's Leigh*.

407. — prope *Minster* in Sabuleto Sheppeiae Insulae in agro Cantiano.

408. — Specimen majus spoliatum Cowleae.

409. Trochites minor turbinator spiris leviter crenatis mucrone aculeato. Ex rivulo Merstonensi in Northamptonia.

410. — Minor & turbinator spoliatus. In arvo quodam invenimus juxta *Radstake* apud Somersfeteses.

411. Trochites luteus minimus compressus. Marchamiae.

412. Trochites minimus luteus turbinator. E lapidina quadam juxta *Prior's Marston* in agro Warwicensi.

413. Trochites minimus marmoreus exalbidus. E Sabuleto Faringdonensi.

414. Trochitellus compressus hiatulus. E fodina Desburiana Northamptoniensium.

415. Trochites compressus Sabuletorum. Juxta *Whitson* in littore Humberiano.

416. VERTICILLUS fossilis minor seu Trochites com-

pressus umbilicatus. In cretaeis Surreianis prope Richmondiam invenit D. Doody. Umbilico majori crenato insignitur: alioquin cochleam pullam Sylvaticam Listeri quam proximi mentiuntur.

417. Conchæ Persicæ minori congener, COCHLITES CYLINDROIDES turbine compresso. E lapidina Witniensi.

418. — Idem è fodinis Kidlingtonianis.

419. COCHLEÆ TURBINATÆ exiguae, imago fossilis. E fodina Desburgenfi in Northamptonia.

420. COCHLITES CYLINDROIDES minor turbine productiore. E lapidina Basileiana.

421. — Idem è lapidina quadam ad pagum *Midfield* apud Oxonienses.

422. — E fodina Tocestrensi in Northamptonia.

423. — Ex latomia Baringtonianâ apud Glocestrenses.

424. Cochlites Cylindroides minimus plagiostomus Desburia Northamptonensium.

425. Cochlites cylindroides perexiguus eburneus. Ab amico quodam accepimus qui utrum in agro Derbiensi, an Monumethensi inveniatur dubitabat.

426. MURICIS VENERIS Cat. Mus. Aſbm. Imago fossilis Vitriolata. Amarum littore prope *Minster* in Sheppeia Cantianorum insula.

427. OPERCULUM fossilis lamellatum, figurâ in plano ovali. Ex arenosis Marchamensibus.

428. Oper-

428. Operculum *fossile* lamellatum longiusculum. Ex lapicidina ad Avonam amnem juxta pontem *Callaway Bridge* apud Wiltoniensis.

429. Operculum *fossile* planovatum minus è fodinis Marchamensis.

430. ——— minimum orbiculatum. *Ibid.*

431. ——— longiusculum minus. *Ibid.*

432. ——— arquatum sive Corniculatum. *Ibid.*

433. ——— Idem è Sabuleto Faringdonensi.

434. Operculum *fossile* Blartam Byzantinam referens, mi-

nus. E fodinis Marchamensis.

435. Operculum *fossile* crassiusculum Salebrosus. *Ibid.*

436. PATELLARIA (seu Patella fossilis) sima, fusci coloris, cancellata major. E lapicidinâ Stunsfeldiensis.

437. Patellaria minor scutellata sabuletorum; sive compressa, striata, umbone parum eminenti. In Sabuleto Oxoniensibus juxta ambulacra publica; sed rarissimè. *Duas has Patellas, cum plures invenire non licuit à Turbinatis disjungere non tantù videbatur.*

CLASSIS QUINTA.
BIVALVIA FOSSILIA.

CAPS. VIII.

Bivalvia Fossilia sunt vel Testacea quaecunque subterranea duabus testulis clausa; qualia sunt Ostreum, Mytilus, Pecten, &c. vel lapides iisdem necessarid conferendi. Prioris generis, quam plurima in arenosis Angliæ delitescunt. Lapides autem bivalves passim ex Sabuletis & Latomiarum ruderibus, vel etiam ipsis saxis, eruuntur: imo non raro sicut & reliqua fossilia pelagia in arvis prostant, & ad maris litora conculcantur.

438. **O**STREUM vulgare majus Listeri. Copiosè invenimus in colle arenoso Ringewell Hill dicto, ad pagum Hedley propè Epsam in Surreyâ.

439. **OSTRACITES** major crassiusculus, vulgari Ostreo non absimilis. E fodinâ quadam lapidum juxta Bril in agro Buckinghamensi.

440. **Ostracites** sinuosus lacunato rostro exprorecto insignis, plerique indorsatus. Ex Latomia Heddingtonensi juxta Oxonium. Hujus tria solum habeo

specimina; quarum unumquodque tamen bijugum est; dorso scilicet unius alterius arcib. conjuncto, unde Vocabulo à Fecialibus nostris mutato, indorsatum, diximus.

441. **Ostracites** maximus difcoides sive Orbiculatus. E fodinis Bullingtonianis.

442. **Ostre**i vulgaris minoris operculum fossile sublustre. Ad trajetrum Pyrtontense in littore Sabriniano.

443. **Ostracites** minimus operculo externe concavo & aculeato: sive **Ostracites** exiguus concavus, aculeatus aliâs, aliâs expo-

expolitus. Ex rivulo Merstonensis ad trajectum Northamptoniâ.

444. Ejusdem varietas echinata; sive Operculo longioribus aculeis armato. E fodinâ Byfeldienfî in eodem Comitatu.

445. — Idem lævis, è fodinâ Witneienfî.

446. Ostreum minus tenuissimum fabuletorum. Ex fabuletis Oxoniensibus.

447. Ostreum tenuissimum minus, salebrosum. Ex arenosis Marchamensibus.

448. — Idem ex lapidina quadam juxta *Wellingburrugh* in Northamptoniâ.

449. Minimum instar seminis sphondylii. Witneia.

450. — Idem è lapidina quadam ad pagum *Hemmet* in Northamptoniâ.

451. Ostreum minus falcatum. *Ibid.*

452. — Idem è fodinis Witneiensibus.

453. — Barringtonianis.

454. — Ejusdem varietas magis expolita è fodinis Swindonianis.

455. — Rugosa & leviter striata è lapidinis ad Villam *Rance* in Northamptoniâ.

456. — Rugosa sive confregosa non striata. E fodinis Uptonensibus juxta Burfordiam.

457. — Complanatior non falcata juxta Cirencestriam apud Gloucestrenses.

458. — Non falcata confregosior. juxta *Stony-Stratford* apud Buckinghamenses.

459. Ostacites falcatus longiusculus. E fodinis Spunfeldienfî.

460. Ostacites longiusculus

major. Ex argillaceis Sabinianis ad trajectum Pytonense.

461. Ostacites oblongus vulgarior: sive longiusculus minor ex rudetis latomiarum. E fodinis Uptoniensibus.

462. — Idem è lapidinis Ilipianis & Oxonio Mill.

463. — Tocestrensisbus in Northamptoniâ.

464. — E rivulo Merstonensî in eodem Comitatu.

465. — E lapidina juxta *Frogm* apud Somerlesenses.

466. — E fodinâ Bracleiana in Northamptoniâ.

467. — Specimina exigua è lapidinis Kidlingtonianis.

468. — E fodinis Witneiensibus.

469. — Majuscula juxta *Hewnet* in Northamptoniâ.

470. — coloris cinerei à litore Humberiano.

471. a. Ostacites maximus conglobatior admodum crassius, in argillaceis delitescens. In arvis lutosâ supra trajectum Ensamense, & alibi circa Oxonium: at biforem nunquam invenire contigit.

471. b. Ostacites conglobatior tenuis operculo externè concavo. E puteo argillaceo ad ripam fluvii *Cherwell* è regione Collegii Magdalensis. Testæ tenuitate solummodo à priore differre videtur.

472. — Idem ex argilla Aspleiana in Comitatu Bedfordia.

473. GRYPHITES major, sive latusculus longiroster, lacuna subinde insignitus. Ad Portem Callovianum in Wiltonia.

474. — Idem ex Sabuletis juxta ambulacra Oxoniensia.

475. — E

475. — E Sabuleto Thamenſi in eodem Comitatu.

476. — Juxta *Woburn* in agro Bedfordienſi.

477. — E Sabuleto in Vivario Illuſtr. Comitris Bedfordiæ.

478. — Alibi in eodem Comitatu.

479. — Juxta Oxonium alicubi effoſſus.

480. — Varietas rugoſior operculo donata. Conchites ænomæus rugoſus; roſtro ſubtereti inſigniter adunco donatus. Liſteri, p. 238. A Trajecto Pyrtonenſi ubi ſatis copioſe occurrir, incolis nomine *Ague-shell* notiſſimus.

481. — Ejusdem opercula ſoluta. *Ibid.*

482. — Idem cum penultimo (ſeu Gryphites rugoſior biforis) à littore Humberiano.

483. — A littore Glamorganenſi prope caſtrum Sancti Donati.

484. — A Colle *Wainland Hill* apud Gloceſtrenſes.

485. — prope *Diſchford* in agro Wigornienſi.

486. — E Sabuleto Charltoniano in Northamptoniâ. *Cæteris minimis rugoſus eſt, quod loco glareoſo tribuendum.*

C A P S. IX.

487. **G**ryphites minor compreſſior; tritus imprimis & colluſus. Ex Sabuleto Huntingdonenſi.

488. — E Sabuletis Oxoniensibus juxta ambulacra publica.

489. — E Sabuleto in Vivario Illuſtr. Comitris Bedfordiæ.

490. — Ex Sabuletis juxta urbem Bedfordiam.

491. — Juxta *Woburn* in eodem Comitatu.

492. — prope Laſſington apud Gloceſtrenſes.

493. — Juxta Gormondceſtriam in agro Huntingdonenſi.

494. Gryphites lividus marmoreus Neritæ longiori non aſimilis. E Sabuletis Oxoniensibus.

495. Gryphites minor ventricoliſ operculo donatus. E Sabuleto Daventrienſi in Northamptoniâ.

496. — Idem ex æſtuario Sabriniano ad trajectum Pyrtonenſe.

497. Gryphites ventricoliſ minimus. Ex Sabuleto Charltoniano in Northamptoniâ.

498. Gryphites minor ventricoliſ planiceps, ſeu vertice depreſſo. E Sabuletis Oxoniensibus.

499. Gryphites vulgaris planiceps. Ex æſtuario Humberiano.

500. — Idem è littore Sabrinæ ad Trajectum Pyrtonenſe.

501. **HÆRETULA** minor longiuſcula à littore Humberiano, ad pagum *Whitton* apud Lincolnienſes. Hanc *Oſtracita Speciem Hæretulam* diximus è quòd aliis ſaxis vel lignis ſoſſilibus aliquando adhaſſe, teſtentur junctura quadam veſtigia.

502. — Eadem ex æſtuario Sabriniano ad Trajectum Pyrtonenſe.

503. Hæretula vulgarior ſive formâ rotundiori. *Ibid.*

504. — Eiusdem duo exemplaria cum operculis ex Hammonis cornu fragminibus coaptatis. *Ibid.*

505. *Hæretula* major operculo externè concavo. E Sabuleto Faringdonensi.

506. An fortè *Ostracita* majoris operculum inversum? E fodinis Bullingtonianis.

507. *Ostreum planiceps* vulgari simile excavatus. Ex arenosis Marchamensis.

508. — E fodinis Bullingtonianis.

509. — E fodinà Cowleana ulteriore.

510. *Gryphites* parvus planiceps cinereus. Ex argilla Chertwelliana è regione Collegii Divæ Magdalene.

511. *Gryphites* ventricosus minimus. Ex æstuario Humberriano.

512. — Idem è puteo quodam juxta *Leaugh* effosso, in parochia Bamptoniæ apud Oxonienses.

513. *Gryphites* minor ventricosus exalbidus. Juxta *Market Lavington* in agro Wiltoniensi invenit V. Cl. D. *Thomas Tanner* Coll. omn. Anim. Soc.

514. *Gryphitæ* congener *AURICULARIA* Plotii major. Ex æstuario Sabriniano ad* trajetum Pyrtonense.

515. *Auriculariæ* Plotianæ verae sive minoris opercula. Ex Argillosis juxta *Aspley* in agro Bedfordiensi.

516. — Eadem ex lapidina Brillianà apud Buckinghamenses.

517. *Auriculariæ* Plotii & opercula varia, ex Sabuleto Faringdonensi.

518. — Eiusdem specimina paulo minora è Sabuletis juxta ambulacra Academica.

519. — E Sabuleto Walingfordiensi.

520. — Stantoniano.

521. — Cricoladeni in Wiltonià.

522. — E lapidina Bafsilianà in Bercherià.

523. — E puteo Chawliensi in eadem vicinià.

524. — Eadem *auricularia* biforis, sive operculo suo conjuncta. E fodinis Bullingtonianis.

525. — E Sabuleto Charltoniensi in Northamptonià.

526. — E fodinà quadam lapidum juxta Burcestriam in agro Oxoniensi.

527. — Coacervatum nascentis è fodinis Cowleanis, ubi copiosè admodum invenitur.

528. — E lapidina juxta oppidum *Wheatley* 4 Oxonio mil.

529. — Prope Villam *Byberry* in agro Glocestrensi.

530. — E lapidina Witneiana.

531. — Kidlingtonensi.

532. — Prope *Froom* in Somersetia.

533. — E fodinis Uptonianis juxta Burfordiam.

534. — E lapidina ad *Stafford Grove* cum operculo adnato.

535. — E fodinis Bough-tonensis in Wiltonià.

536. *Auricularia* exigua pentagona prope Burcestriam.

537. — Minima caudata. E Sabuleto Faringdonensi.

538. Ignoti cujusdam conchitæ Nucleus, SERRATUM FALCATUM dictus.

539. STRIGOSULA echinata major. — E lapicidinis Cowleanis. *Est autem strigofula Ostracitæ congener conchites, a strigis seu fuleis altius exaratis sic dicta.*

540. Strigofula echinata minor, leviter striata. Byfeldiâ Northamptonensium.

541. Strigofula echinata Scaphoides degener, sive non striata. E fodina Bluntdonensi in Wiltonia.

542. Strigofula rubiginosa maxima, propè Glocestriam alieubi invenit D. Woodward.

543. Strigofula major ex albedo sublutea. Ab amico quodam accepimus qui in lapicidinâ Mortonensi invenit, juxta *Burn* in agro Lincolnensi.

544. Strigofula minoris rubræ fragmentum. E ferrifodinis Bristolensibus.

545. Strigofula minor vulgaris. E lapicidinis Marchamensibus.

546. — E fodinis Cowleanis.

547. — E fodinis in planitie Bullingtonensi.

548. — E puteo Chaulesi propè *Cumner*.

549. — E Lithotomiis Barringtonianis apud Glocestrenses.

550. Strigofula major rastellata, seu LISTRONITES condita. E lapicidinâ Caswellianâ propè *Witney* in Comitatu Oxoniensi.

551. Vide 545, &c. E Sabuleto Faringdonensi.

552. — E Sabuletis Wallingfordensium.

553. — Specimina magis erita & collisa, è Sabuletis Oxoniensibus.

554. — Stantonianis.

555. — Propè Cricklade in Wiltonia.

556. — E Sabuleto Framptoniano apud Glocestrenses.

557. PHOLADIS cujusdam histule, imago fossilis. E fodinis Marchamensibus. Hujus conchæ fragmentum solummodo invenimus.

558. Ostracites maximus instar pectinis ferè striatus. E fodinis Bullingtonianis.

559. An PINNÆ cujusdam fossilis geniculatis striis conspicuæ fragmentum? Ex lapicidinâ Byfeldiensi.

560. Pinnis affinis POLY-GLINGLYMÆ SERRATÆ fragmentum. E fodinis Cowleanis.

561. An Pinnæ cujusdam striatæ & ex obliquo sulcatæ fragmentum? E puteo quodam Lithanthracis causâ effosso, juxta *Pyrtan* in agro Wiltonensi.

562. PECTINITES amphiotis maximus latioribus striis exaratus. «E lapicidinâ ad pagum *Stinchombe* in agro Glocestrensi. *Quatuordecim aut quindecim uncias in ambitu colligit.*

563. — Idem forsân vel saltem ei non dissimilis, è lapicidinâ quadam juxta *Priors Marston* in agro Warwicensi.

CAPS. X.

564. **P**ectinites amphiot. medii latiusculi operculum. Ex dono amiciff. V. D. T. Tanner, Coll. omn. animarum Socii, qui invenit ad margines viæ publicæ *Spinning-Lane* dictæ prope *Market Lovington* apud *Wiltoniensis*. Coloris est albidus, sex uncias circiter in ambitu comprehensens; pectine maximo *Listeri* multo minor, alioquin ei non affinis.

565. Pectinites amphiotis pectinem maculosum *Listeri* aliquatenus referens. *Byfeldia Northamptonensis*.

566. Pectinites amphiotis radijs unguiculatis donatus. E fodinâ *Witneiensis*.

567. Pectinites amphiotis circumnatus major, minutissime striatus. E lapicidinis *Bullingtonianis*.

568. Pectinites amphiotis orbicularis, marmoreus nigricans undulatus. In *Northamptonia* alicubi invenimus.

569. —Ejusdem specimen minus; è puteo *Chaulensi* in *Bercheriâ*.

570. Pectinites amphiotis circumnatus, marmoreus coloris rubiginosi. Ad villam *Easton* duobus *Northamptoniâ* milliariibus.

571. —Ejusdem specimen minus coloris albidus.

572. —*Anthracini*, sive coloris atronitentis. *Ibid.*

573. —*Amphiotis*, medius striis densis oblique exaratis conspicuus. E fodinâ *Kidlingto-*

nenfi. Hujus iconem vide apud *Plotium Hist. Nat. Oxon. Tab. 4. Num. 11.*

574. —Idem è lapicidina *Witneiensis*.

575. —Specimen longiusculum è fodinis *Barringtonianis*.

576. Pectinites amphiotis longiusculum è minoribus inferius rugosus. *Witneiz.*

577. Pectinites amphiotis marmoreus longiusculus, minimis adnumerandus. A littore *Humberiano* juxta pagum *Whiston*. Biforis est, coloris fuscus, aut sublividi, & instar marmoris expolitus.

578. Vide 567. E lapicidinis *Garvordianis* in *Bercheriâ*.

579. Pectinites amphiotis minor, striis altius exaratis. Pectinites rarioribus striis *Listeri*, p. 242. *Plotius* in *Historia Oxoniensi* duplicem hujus Pectinis iconem exhibuit: alterum utriusque auriculatum; auriculis decurtatum alterum. Vide *Hist. Nat. Ox. Tab. 4. N. 12, 13.*

580. —Idem, è fodinis *Marchamensis*.

581. —*Bullingtonianis*.

582. —*Garvordiensibus*.

583. —Ejusdem specimen, porosâ & calcinatâ quâdam minerâ repletum. E *Sabuleto Faringdonensi*.

584. —Specimina magis terfa & expoliata. E lapicidina *Swingdonianâ*.

585. —Prope *Deaddington* in agro *Oxonienfi*.

586. —E fodinis *Stuntfeldianis*.

587. —*Wit-*

587. — Witneiensibus.

588. Pectinites amphioris, è minoribus; striis crebris rectis altiusculè insculptus. Byfeldia Northamptonensium. Pectunculites cinereus, &c. Listeri, p. 245.

589. Pectunculites subsphaericus, è saxo calcis plumbifero, Listeri, p. 247. sive gibbosus densè admodum striatus. E ferifodinis Bristolienfibus.

590. Pectunculites subsphaerico Listeri congener, depressior. E faxis calcaris propè Bid-Tkalhen in Arvonii.

591. — Idem, è lapidina calcaria juxta Kaer-Gwile, in agro Flintensi.

592. — Varietas minor, è fodina Dudleana apud Staffordiensis.

593. — Lacuna in dorso insignita; è fodinis Lan-Didnians in Arvonii. Pectunculites anomus cui insignis quædam lacuna per medium dorsum rectè procedit Listeri, p. 247.

594. Pectinites flabelliformis epigryphus; sive undulatus flabelliformis rostro columbino insignis, striis aut nullis aut inconspicuis donatus. A Littore Sabriniano propè Pyrtou-Passage.

595. Pectinites capillaris compressior, figurà plusquam dimidium orbiculum exprimente: Ex agro Maridunensi transmisit Vir doctus & ingeniosus D. Nicolaus Roberts. Capillarem diximus, à minutissimis striis densè insculptis.

596. Pectinites flabelliformis tuberculosâ commissurâ: seu

semicircularis compressior, minutè admodum striatus. A rupibus maritimis in Parochiâ Sancti Tidnonis in Arvonii. Elegantissimum hunc conchitam delineavit Cl. Listerus in appendice ad librum tertium Historiæ Conchyliorum.

597. Pectinites è maximis longissimus, subcrebrè & altiusculè striatus; sensim dilatescens. Juxta Whitton in litore Humberiano.

598. Pectinites productior longiroster altioribus liris unguiculatis. E lapidinis Burlingtonianis.

599. — Idem unguiculis radiorum destitutus; à Colle Burlippiano in Comitatu Gloucestris.

600. Pectinites longiusculus gibbosus; striis crebris aliis depressis, aliis prominulis exaratus. Alicubi in Northamptoniâ.

601. Pectinites plagiosomus compressus, tentis, leviter striatus. E lapidina Kidlingtonianâ.

602. — Ejusdem specimen minus, magis compressum & expolitum. E Sabuleto Framptoniano in Comitatu Gloucestris.

603. — Ex argillâ Aspleianâ in agro Bedfordienfi.

604. Ex argillâ ad ripam fluvii Cherwell, è regione Collegii Magdalenensis.

605. — E fodinâ quædam lapidum propè Charltoniam Oxoniensium.

606. — Juxta Corston al. Caston in Wiltoniâ.

607. — E

607. ——— E lapicidinis
Marchamensis.

608. ——— Burcestrensis.

609. ——— Witneianis.

610. ——— Specimen minimum bifore (quod rarissime occurrit) à litore Sabrina-
no.

611. Pectinites plagiostomus, minus concavus; alias monotis; alias auriculâ curtatus. E fodina Kidlingtonianâ. *Quod rubigine sordidum sit, vitriolo deteri exisimo.*

612. ——— Eiusdem specimina exalbida à fodinis Uptonianis.

613. ——— E fodinis Baringtonensibus.

614. ——— Witneianis.

615. ——— Coloris sublutei à Monte *Cockerley-Hill* dicto, apud Glocestrenses.

616. ——— Coloris albi, aliâ valvulâ ab altera disjuncta. E fodinis Bullingtonianis.

617. ——— Spoliatus, sive testâ exutus; coloris fusci, Cowleze effusus.

618. ——— Albus; propè *Burton*. Glocestrensiū inven-
tus.

619. ——— Ex agris Radstokianis apud Somersetenses.

620. Eburneus è fodinâ Kidlingtonianâ.

621. ——— Atrorubens è lapicidina quadam juxta *Prior's Marston* in agro Warwicensi.

622. ——— Aotis nigri & subindè fusci coloris; à litore Humberiano.

623. ——— Siliceus, nigricans, mutilatus: à litore Norfolciensium inter *Cleigh* & *Salt-House*.

624. ——— Albus aut sub-
ruber dorso instar marmoris plerèque expolito. E Sabuletis Oxoniensibus.

625. ——— E Sabuleto quodam juxta *Cricoladham*, in *Wiltoniâ*.

626. Pectunculites plagiostomo minori concavo accedens. Juxta *Burton-Latimer*, *Pipwell*, & *Arilburrough* in *Northamptoniâ*.

627. Pectunculites Sabuletorum minutè admodum reticulatus. In Sabuletis Oxoniensibus.

628. ——— Idem forsan stris obliteratis; è Sabuleto *Framptonensi* in *Glocestrîâ*.

629. HAMELLUS bicornis. A colle *Burlippiano* in eodem comitatu *Glocestrîæ*. Ignoratum hoc testaceum *Hamelli* nomen obtinuit, eo quod hamulum sagitta nonnihil referat. Hic autem collocavimus quod nihil aliud quam pectinis cujusdam ansula, sive auricula nobis videntur.

630. ——— Idem è lapicidinâ *Cowleanâ* propè *Oxonium*.

631. Hamellus pectulatus, seu obicem ostiarium referens. *Ibid.*

632. ——— Idem, è fodinis *Marchamensis*.

633. ——— E lapicidina *Brilliana* in agro *Buckinghamensi*.

634. Pectinites Mytiloides, seu Mytilopesten fossilis spoliatus maximus. Propè *Wotton-Under-edge* in comitatu *Glocestrîæ*.

635. ——— Idem apud *Warwicensis* alicubi repertus.

636. ——— Clavel-

636. — Clavellatis striis insignitus, ex agris Radstokiæ apud Somerlesenses.

CAPS. XI.

637. **P**ECTINITES **PLAGIOSTOMUS** dictus, maximus; margine ab altero latere in angulum procurrente. Longitudine est quatuor unciarum; ad latera & margines striis crebris leviusculè exaratus, alioquin marmoris instar politissimus. In fodinis Bullingtonianis satis vulgaris est: quamvis integri rarissimè è Saxis extrahantur.

638. — Eiusdem specimen dimidiâ uncia minus; eleganter politum. *Ibid.*

639. Plagiostomus maximus marmoreus; margine contractiori. A littore Humberiano juxta *Whitton* in agro Lincolnensi. Coloris est nigri, fusci, aut ex nigro subviridis. A priore differt margine in angulum minus exporrecto; figurâ nannihil convexiori, superficie elegantius eliminatâ.

640. — Eiusdem specimina minora ex æstuario Sabriniano, ad trajectum Pyrtonenſe.

641. — E fodinâ quadam lapidum propè *Ditchford* in agro Vigornienſi.

642. — E puteo Chawleano propè *Cummer*.

643. — Castanei coloris juxta *Alderley* in Glocestria, effossâ.

644. — Specimen maximum longissimum, striatâ testâ

impolita obductum. A littore Pyrtonenſi.

645. — Specimina minora eadem testâ obvoluta. E lapicidinibus Bullingtonianis.

646. **BUCARDITES** costatus Plotii *Hist. Nat. Oxon. T. 7. Fig. 3.* E ruderibus lapicidinæ Kidlingtonienſis. Non aliud est quam *Nucleus*, sive materia inclusa, Pectinitæ cujusdam notâ concavi rarioribus sulcis exornati.

647. Bucardites informis maximus, figura ad Musculos accedente. Nulla testa aut striâ insignitur; unde Pectinibus an Musculis annumerari debeat, dubitamus. Cum priore.

648. Bucardites informis minor. E lapicidinâ juxta oppidum *Brackley* in Northamptoniâ.

649. Bucardites minor marmoreus hiatus; margine in aciem demissâ. E ruderibus Bullingtonianis.

650. a. Bucardites cuneatus rarioribus striis insculptus. E ruderibus lapicidinæ Witniæ.

650. b. — Idem, è ruderibus Barringtonianis.

651. Plagiostomi minoris concavi specimen majusculum. *Ibid.*

652. Pecten fossilis exiguus convexior argute admodum reticulatus. *Marchamie.*

653. Pectunculites convexior creberrimè striatus. *Couleix.*

654. — Idem, è fodinis quibusdam juxta *Cliff* & *Oundle* in Northamptoniâ.

655. Pectunculites plagiostomus medius *Oxyrrhynchus*. E lapici-

lapicidinis quibusdam juxta *Wotton Under-edge* in comitatu Gloucestriae. Coloris est sublatei crebrioribus striis exaratus, ansula utrinque carens.

656. *Pectunculites* striis admodum distinctis & alatis *Listeri*, p. 246. In agris Siliceis juxta *Henley* in comitatu Oxoniensi. *Nostrium Specimen Silicium planum est; Listeri testaceum, coloris alibi materiâ cretaccâ repletum.*

657. — Idem ex arvis *Beconfeldianis* apud *Buckinghammenles*.

658. — Propè *Newbery* in *Bercheriâ*.

659. *Pectunculi* echinati *Listeri* (seu *Conchæ* echinatae *Rondeletii*) imago fossilis. In *Diverticulo Spinning-Lane* dicto; juxta *Market-Lavington* in agro *Wiltoniensi*.

660. *Pectunculites* lacunatus, sive trilobus; subrotundus, laevis. In *Plumbifodinis Flintensibus*, propè fontem *Divæ Winnefrediæ* invenit. *Eruditissimus Vir & Philosophiæ Naturalis imprimis gnarus, D. Joannes Wynn Collegii Jesu Socius.*

661. *Pectunculus* vulgaris *Listeri*, in Saxo quodam arenario delitescens. A *D. Woodward* accepimus, qui utrum in agro *Monemutiano* an *Derbienti* invenerat, dubitabat.

662. *Pectunculus* exiguus alatus vulgari similis, eburneus. Cum priore idem invenit.

663. *Pectunculites Oxyrrhynchus*, *Pectunculo* maximo minus concavo *Listeri æmulus*. E *fodinis Witneiensibus*.

664. *Pectunculites* minor ni-

tidus altiusculè striatus, *Oxyrrhynchus*. *Ibid.* In *Angliâ Mediterraneâ* vulgarissimus est hic lapis; pueris etiam sub nomine *Bundy vel Pundy* satis notus.

665. — Eiusdem specimina compressa ex eadem fodinâ.

666. — E fodina *Wellingburgenfi* in *Northamptoniâ*.

667. — Idem bullatæ cujusdam testæ fragmine obductus. *Ibid.*

668. — Specimina perexigua. *Ibid.*

669. *Varia* ejusdem *pectunculitæ* exemplaria, ex agris *Illipianis*.

670. — Idem lapis lacunatus, seu trilobus. *Pectunculites* anomæus trilobus, *Listeri*, p. 249. Juxta *Cold-Orton* in agro *Leicestrensi*.

671. — Specimina majuscula è fodinis *Uptonianis*.

672. — Ex agris *Radstockianis* *Somersetensium*.

673. — Propè *Wotton Under-edge* in comitatu Gloucestriae.

674. — Coloris lividi, è fodinâ *Kidlingtonensi*.

675. — Rubri coloris maculatus; testâ albâ obductus. Juxta aquas *Astropenses* in *Northamptoniâ*.

676. — Compressus & lacunatus, ruber, è *Plumbifodinis Mendippensibus*.

677. — Propè *Stinchcomb* in agro *Glocestrensi*; à vulgari *Witneiensium* nullatenus distinctus.

678. — Striis quâ elatior exurgit, obliteratis. In *fabuletis Oxoniensibus*.

679. — Livi-

679. — Lividus Witneiensis simillimus; item lacunatus, compressus, & multifariam distortus. E fodinis Tocestrensisibus.

680. — Distortus, albidus magis conglomeratus. E lapicidinâ ad pontem Callovianum in Wiltoniâ.

681. — Lacunatus, vel etiam planus; coloris lividi, nigricantis, argentei; sublustri, opacus; magnitudine & vicie semine ad nucem castaneam variâ. Byfeldiâ Northamptonensium.

682. — Coloris fuscî aut nigri, testâ argenteâ reliquiis hinc inde resplendens. A litore Sabriniano.

683. — Fuscus, minùs speciosus à litore Humberiano.

684. — Lacunatus luto candido obductus; è fodinis Rancianis in Northamptoniâ.

685. — Eburneus, è fodinis cretæ Aburiensibus in Wiltoniâ.

686. — Exalbidus gibbosior; item oblongus & fabelliformis è Sabuleto Faringdonensi: *Ubi non bivalvis ut a libi, sed amissâ plerumque alterâ testâ invenitur.*

687. — Subluteus à colle Cokerley-Hill apud Glocestrenses.

688. — Eiusdem coloris, à colle Burlippiano in eodem Comitatu.

689. Pectunculites mystaceus

marmoreus Sabuletorum, margine sinuato. E Sabuleto Buckinghamensi. *Eiusdem specie cum priore existimo, quamvis in Sabuletis testâ spoliatum & marmoris instar expositum invenimus.*

690. — Eiusdem specimina triloba, plana, striata, marmorea; & quadam in vulgares calculos redacta; quæ tamen mystace ad cardinem relicto se produnt. E Sabuletis Academicis.

691. — Eadem è Sabuletis Stantonianis.

692. — Framptoniensibus in comitatu Glocestriæ.

693. — E Sabuleto Hanburiano in agro Oxoniensi.

694. — E Sabuleto Bedfordiensis.

695. — Cricoladiensi in Wiltoniâ.

696. — Eiusdem Pectunculitæ valvula, matmorea argentea, orbiculatam capsulam referens. E fodinis Kidlingtonianis.

697. — Specimen exiguum, eburneum è fodinâ Desburgensi in Northamptoniâ.

698. — Glomeratum nigricans, è puteo quodam juxta Leaugh in Parochiâ Bamptonensi non procul Oxonio.

699. Pectunculites flabelliformis trichoides, imbricatâ testâ in aciem demissâ. Ab amico quodam accepimus qui invenit juxta Merston-Trussel in Northamptoniâ.

CAPS. XII.

700. **CURVIROSTRA** rugosa clavellata major. Elapicidinâ Garfingtonensi. *Curvirostra à cardine (si in plano posueris) dextrorsum vel sinistrorsum reflexo, nomen obtinuit.*

701. — Eadem è fodinis Cowleanis.

702. — Ejusdem lapidis testæ, seu involucri facies interior. *Ibid.*

703. — Specimina exigua. *Ibid.*

704. Curvirostræ majoris clavellatæ Nucleus, seu materia inclusa. Hippocephaloides Plotii Hist. Nat. Oxon. Tab. 7. Fig. 1. *Ibid.*

705. — Idem è fodinis Bulingtonianis.

706. — E fodina Swindoniana in Wiltoniâ.

707. — Ex Lithotomiis Heddingtonianis.

708. Curvirostra rugosa minor, clavis aut nullis aut paucissimis agre conspicuis donata. E fodinâ Brillianâ apud Buckinghamenses.*

709. — Ejusdem Nucleus, sive Hippocephaloides Plotii minor. *Ibid.*

710. — Pyrite aureo obdus. E lapicidinâ Dintonianâ medio itinere inter Thamam & Ælsburiam apud Buckinghamenses.

711. — Specimina minora è lapicidinâ Oundelianâ in Northamptoniâ.

712. Hippocephaloidis speci-

mina exigua. Propè Sandford Oxoniensium.

713. Curvirostra rugosa major non clavata; seu levibus rugis exsculpta. E fodinis Bulingtonianis.

714. — Ejusdem exemplaria propè Witneiam alicubi effossa.

715. — E fodinis Garvordiensibus.

716. — Specimina exigua è lapicidinis Cowleanis.*

717. — Garvordiensibus.

718. Curvirostra rugosa minor compressior, peripheriâ paulo rotundiori. E fodinâ quadam lapidum juxta Stony Stratford apud Buckinghamenses.

719. — Ejusdem specimen minus è lapicidinis ad Prior's-Merston in agro Warwicensi.

720. Curvirostra crebrè & leviter rugosa exigua. Propè Maston in Wiltoniâ.*

721. Curvirostra rugosa minor longiuscula compressior. Juxta Pigmell & Arleborough in Northamptoniâ.

722. Curvirostra convexior crebrè & leviter rugosa. Propè Kertson in agro Oxoniensi.

723. Curvirostræ congener RUGOSULA recticeps elatior. In cretosis Richmondianis invenit D. Doody.

724. Curvirostra lævis subrotunda, elatior. Concha è maximis rotundiuscula admodum crassa Listeri, p. 173. cum priore.

725. Curvirostra lævis depressa. E fodinis Garvordianis in Bercheriâ.

726. — Eadem

726. — Eadem è lapicidinâ quadam ad Villam *Buckland* effossa.

727. — E lithotomiis *Barringtonianis*.

728. Varietas rugosior *Witneiensis*.

729. — A Litore *Humberiano* ad pagum *Whitton* in agro *Lincolniensi*.

730. Curvirostra elatior minor, cuneata; involucrum exuta. Incerto loco.

731. — Elatior, minor, spoliata, è fodinis *Barringtonianis*.

732. — Ejusdem specimina adhuc minora. Prope *Stony Stratford* in *Buckinghamiâ*.

733. Curvirostra minima subrugosa, Tellinam Serratam *Listeri* nonnihil referens. *Clipstoniâ* *Northamptonensium*.

734. — Eadem eum penultima. Tocestriâ in *Northamptoniâ*, effossa.

735. — E fodinis *Rancianis* in eodem Comitatu.

736. — Propè *Newport Pagnel* apud *Buckinghamenses*.

737. Curvirostra minima marmorea nigricans; five Spoliata nitida sabuletorum. E sabuleto *Faringdonensi*.

738. Curvirostra adunca excellior, coloris anthracini. A litore *Humberiano*.

739. Curvirostris forsan annueranda RUGATULA planiceps tenella. E fodinâ *Cowleanâ*. Planiceps vocatur à rostro quâ alteri conchæ aliquando adhaesisse videatur, sessili & compresso.

740. CIRCINATA major pedalis in ambitu compressior. E

lapicidinâ *Brillianâ* apud *Buckinghamenses*. Circinata nomen à figurâ subrotundâ huic conchitæ impositum.

741. Circinata minor, ad rostrum ex alterâ parte deliquium patiens. E lapicidinâ ad pagum *Rauce* in *Northamptoniâ*.

742. Circinata in cretaceis delitescens, convexior. A viro amicissimo, D. J. *Archer*, M. B. accepimus; qui in fodinis cretaceis ad pagum *Hastingfield* prope *Cantabrigiam* cum aliis rarioris notæ fossilibus, invenit.

743. Circinata minor eburnea crassiuscula; ad rostrum subcurvum, parte alterâ deficiens. In *Angliâ* alicubi invenit D. *Woodward*.

744. Circinata concava ochroleuca, crystallina; densè at leviter rugosa. E lapicidinâ *Witneiensis*. Hujus lapidis fragmentum solummodo invenimus.

745. Circinata minima, compressa, rugosula. An fœtes circinatæ deliquium patientis superius dictæ? *Witneia* habuerim an *Kidlingtoniâ*, haud certò memini.

746. — Eadem è fodina *Barringtonianâ*.

747. Circinata minor convexior leviter rugosa. Penultima similis est, sed longè minor. E lapicidinâ *Brillianâ* apud *Buckinghamenses*.

748. Circinatæ cujusdam obliquæ, spoliata varia specimina. *Sandfordiâ* *Oxoniensium*.

749. Circinata minor concava, rostro antrosum spectante. E quodam puteo, juxta *Oswaldstree* in agro *Salopiensi*. Coloris est fusci aut subnigri; superficie lævi;

lovi; quamvis striatam fuisse olim suspicor, ideoque Pectinibus potius quam Circinatis accensendam.

750. Circinata exigua omnium tenuissima. E fodina Uptoniana.

751. — Eadem à fodinis regularum prope *Gidley Hole* in parochiâ Eastoniae apud Wiltonienses.

752. — E fodinis Kidlingtonianis.

753. — E lapicidinâ quadam juxta *Froom* Somersetia oppidum.

754. — Charltoniâ in agro Oxoniensi.

755. — E lapicidinis Witneianis.

756. — Burceffrensis.

757. Circinata è minoribus vulgatio; concham parvam subrotundam Listeri aliquatenus referens. E fodinis Cowleanis.

758. — Eadem è lapicidinis Marchamensis.

759. — Juxta Pontem Collovianum in Wiltoniâ effossa.

760. — Prope *Stony Stratford* in Buckinghamiâ.

761. — Circa *Blunden* in Wiltoniâ.

762. — E latomiâ Barringtonianâ.

763. — E lapicidinis Witneiensibus.

764. — Prope *Woodchester* in agro Glocestrensi.

765. — *Pipwel & Arilburrow* in Northamptoniâ.

766. — Eadem eburnea, mystacea, in vulgarem calculum redacta. E fabuleto Stantoniano.

CAPS. XIII.

767. **M**USCULIS accedens, conchites maximus spoliatus, ab arietini testiculi similitudine, **CRIORCHITES** dictus. Capitii invenimus in agris Siliceis prope *Sutton-Barn* praedium, J. Cl. D. Roberti Plotii.

768. **CHAMITES** longiusculus undulatus: seu conchæ longæ latæque Listeri imago fossilis. E lapicidinâ Byfeldianâ in Northamptoniâ.

769. Idem à litore Humberiano prope *Whiston* in agro Lincolnensi.

770. — Ejusdem Varietas minor, dorso paulo elatiori. E lapicidinâ Bucklandianâ Bercheriesium.

771. **MUSCULITES** rugosus litoralis seu vulgatio Anglicus. Ad æstuarium Humberianum copiose invenimus.

772. — Idem ex æstuario Sabriniano juxta *Pyrtan-passage*.

773. — Ejusdem exemplaria spoliata. Cum penultimo.

774. — Ex argilloso puteo Boughtonensi in Northamptoniâ.

775. — Prope *Alderley* in agro Glocestrensi.

776. — E rudibus fodinarum Bullingtonensium.

777. — Ejusdem varietas major à colle *Wainload* dicto apud Glocestrenses.

778. — Specimen exiguum, anthracinum sive atronitens; è puteo quodam argilloso juxta ambulacra Academica.

779. **Musculites** exiguus bifariam

fariam striatus. E fodina Witneienſi.

780. — Ejuſdem ſpecimen à latere cardinali minus acclive. Ex aquario Sabriniano.

781. Muſculites vulgaris elatior; ſive ſpoliatus ſordidus ſubcrallus. In arvis Iſlipianis, Kidlingtonianis & alibi apud Oxonienses paſſim invenitur.

782. — Ejuſdem varietas major à littore Sabriniano.

783. Specimen nondum ſpoliatum.

784. Muſculites minor latiusculus rugoſus. E ſaxis calcariis juxta *Nidum* in Glamorganiâ.

785. Muſculitæ vulgaris ſpecimina marmorea, leviter ſtriata coloris anthracini. E puteo quodam parochiæ Marſhamenſis in Wiltonia.

786. — Eadem magis confragosa, è ſabuleto Faringdonenſi.

787. — Plumbei coloris (ſi recte memini) è fodinis Witneienſibus.

788. — Specimina minora ad pontem Callovianum in Wiltoniâ effoſa.

789. — E lapidinis Ranciaſis in Northamptoniâ.

790. — E fodinis Toceſtrenſibus in eodem Comitatu.

791. — Propè Garzingtoniam in agro Oxoniens.

792. — E fodinis Bullingtonianis juxta Academiam.

793. — E lapidinis inter Cowleiam & Garzingtoniam.

794. — Sandfordiâ Oxoniensium.

795. — E fodinis Garvordi-
anis.

796. — E lapidina quadam in arvo Cumneriano.

797. — Juxta *Drilagri* Buckinghamenſis oppidulum.

798. — A colle *Burlippiano* Gloceſtrenſium.

799. **TELLINITES** Tellinam in ambitu ſerratam Liſteri aliquatenus referens. In lapidinis Cowleanis non raro occurrit. Eſt autem Tellina Liſteriana minor nec in ambitu ſerratâ rugis capillaribus parum conſpicuis inſculpta; ex materiâ cryſtallinâ conſtata; ſublutei, albidî vel rubiginofi coloris.

800. — E fodinis Barringtonienſibus.

801. — E fodinâ Baſiſſeianâ coloris ſublividî, cum ſuo *Nucleo* ſeu materiâ incluſâ denudatâ.

802. — Eburnei lævoris, è fodinis Swingdonianis; coloris ex albidio ſublutei.

803. — Subluteus, è fodinis Marchamenſibus.

804. — Spoliatus, ſeu operculum exutus, è rudibus lapidina Brillianæ.

805. Marmoreus, ſeu expolitus ſabuletorum. E ſabul. Oxon.

806. Rubefcens è fodinis juxta *Pipwel*, *Arlburrough*, &c. in Northamptoniâ.

807. — Sordidus ſeu luti tenax: è fodinis quibuſdam juxta *Stony-Stratford* in Buckinghamiâ.

808. — Spoliatus albidus à Tumulo Iſlipienſi.

809. — A lapidinis Witneienſibus.

810. — Spoliatus, tuberculis, muſculitæ ſpoliati ad inſtar, inſignitus. E puteo quodam erudendis carbonibus deſtinato juxta *Pyrton* in agro Wiltonienſi.

811. TRI-

811. TRIGONELLA maxima admodum concava capillari-bus rugis dense infulpta. E fodina Garzingtonensi. *Trigonella nomen à triangulari quodammodo figurâ hujus conchite, inventum.*

812. — Eadem testâ crystallinâ spoliata. Bucardires Hed-dingtonensis Plotii Hist. Oxon. T. 7. f. 2. E fodinis lapidum juxta Garzington & Bril.

813. — Ejusdem specimen minus, è fodinâ Tocestrensi in Northamptoniâ.

814. — Ex arvis Thamen-sibus in Com. Oxon.

815. Trigonella subrugosa media. E fodinis Bullingtonia-nis.

816. Trigonella minor sive vulgarior Anglica. In puteo quodam arenoso, ad planitiem Black-Heath invenit D. Wood-ward. *A Trigonella marina quam in Cambrie litoribus sæpius colle-gi, crassiori testâ præcipuè dif-ferit.*

817. Trigonella flabellifor-mis admodum tenuis compressa. Conchâ tenui subrotundâ Listeri multò minor est, alioquin ei non dissimilis. E fodinis Wit-neiensibus, ubi tamen rarò inve-nitur.

818. — Eadem è fodinâ Swingdonianâ.

819. Trigonella vulgaris spo-liata. Ex æstuario Humberiano.

820. Trigonella marmorea, sive minor spoliata Sabuletorum. E Sabuletis Stantonianis.

821. — Eadem rostro magis obliquo, è Sabul. Oxon.

822. Trigonella minor spolia-ta alba. E fodinis Bracleianis in Northamptoniâ.

823. — Eadem è lapidicidinis Rancianis in eodem Comitatu.

824. — E fodinis Witneien-sibus.

825. Trigonella hiatula, a-henea, in argillofis delitescens, perexigua. E pureis quibusdam Oxonii in parochia, D. Petri Orientali, effossis. *Spoliata est ut priores, coloris vel ex nigro ahenei, vel anthracini.*

826. Trigonella marmorea, perexigua fimbriata: sive spoliata nigra hiatula; albâ tæniolâ circumdata. E fabuleto Faring-donenfi. *

C A P S. XIV.

827. **T**EREBRATULA flabelliformis nigra, gibbosa major. In lapidicidinis Witneiensibus invenimus, sed rarissimè. *Est autem Terebratula conchites lævis Trigonelle congener; à perforato (ut plurimum) rostro, sic dicta.*

828. Terebratula minor sub-rubra, sive vulgaris coloris hepatici. An fortè eadem specie cum priore, non obstantibus colore hepatico, parvitate & figu-râ depressiori. *Ibid.*

829. — Ejusdem viginti ex-emplaria totidem gradus accre-tionis demonstrantia. *Ibid.* *

830. Specimina majora, mar-gine sinuato quorum alia latiora sunt & magis depressa; alia angustiora & elata. *Ibid.* *

831. Specimen crystallino-opacum, sive sublustre album, è fodinâ Charltonianâ.

832. — E lapidicidinis Ran-cianis in Northamptonia à no-strate

strate Witneienſi nullatenus diverſum.

833. — Colle Burlippiano in Comitatu Gloceſtriae.

834. Specimina exigua à Tumulo Iſlipienſi.

835. — A Colle Gloceſtrenſi *Cokerley-Hill* diſto.

836. — E lapicidinà ad Villam *Carſton* (aliàs *Caſton*) in agro Wiltonienſi.

837. Terebratula bulgata ovalis. Concha anomia vertice roſtrato Columnæ, Liſteri. A Colle Burlippiano.

838. — Eadem è Lapicidinà Deſburienſi.

839. — Eadem margine ſinuato è fodinà Charltonià.

840. — E fodinis Northamptonienſibus.

841. — E fodinis Kidlingtonianis.

842. — E fod. Witneienſibus.

843. — Propè *Wotton-under-Edge* in agro Gloceſtenſi.

844. — Specimen marmoreum album, è ſabuleto Hanburienſi propè Oxonium.

845. — Margine æquali, variz magnitudinis. E fodinis Iſlipianis.

846. — Ex arvis & lapicidinis Kidlingtonianis.

847. — E lapicidinis Wellingburgenſibus in Northamptonià.

848. — Coloris fuſci aut nigricantis; ad marginem plerèque mutilata. E fodinis Wiltonienſibus ad pontem Callovianum.

849. — Argentei cujuſdam coloris, è lapicidinis Byſeldienſibus.

850. — Rubiginofi, ſeu ex ferrugine quãdam conſtata; Northamptoniæ etiam alicubi effoſſa.

851. Terebratula bulgatæ facies interior minutiffimis fluori-bus obduſta. E lapicidinà Dedingtonenſi in Comitatu Oxoniæ.

852. Specimen coloris rubefcentis, margine quaſi hiatulo rugoſo. Propè acidulas Aſtropi-anas in Northamptonià.

853. — Marmoreum albium aut ſubrubeſcens, è puteis creta-ceis juxta *Hafingfield*, apud Càn-tabrigienſes.

854. — Eburneum è creta-ceis Cantianis.

855. — Eburneum cryſtallinum, ſive ſublufre, è puteis cre-taceis juxta *Aſton-Rowant* in agro Oxoniienſi.

856. — Eburneum opacum minus, è creta-ceis Auburienſibus in Wiltonià.

857. — Marmoreum ex albido ſubluteum, è lapicidina Byberriana in Comitatu Gloceſtriae.

858. — Rotundiuſculum anthracinum, gibboſum; è puteo quodam juxta *Leaugh* in Parochià Bamptonianà Oxonienſium.

859. — Minus albidum ſublufre; ex agris Radſtokianis in Tractu Somerſetenſi.

860. — Abortivum, fuſcum, à litore Humberiano.

861. — Vulgare minus, è lapicidinà Stradfordienſi.

862. — Longiſtrum undulatum album, è ſabuleto Faringdonenà.

863. — Spoliatum fuscum in calculum ferè redactum, ex eadem fodinâ.

864. — Spoliatum myraceum sive barbatulum, è sabuletis juxta Ambulacra Academica.

865. Terebratula minor ad Conchitam Sacculus dictum, paulatim accedens. E lapidina Witneiensis.

866. Terebratula CAPSULARIA dicta; sive inflata conglobatior. *Ibid.*

867. — Eadem è lapidina Illepiensis.

868. — E fodinis Charltonianis.

869. — E lapidinis juxta *Wellnburgh*, & alibi in Northamptoniâ.

870. Terebratula triangularis (sive Sacculus dicta) maxima. A Colle Burlippiano in Comitatu Glocestriæ.

871. Sacculus longissimus lividi coloris, in argillaceis delitescens. E pureo quodam argilloso juxta *Lenugh* in parochiâ Bamptonianâ.

872. — Idem coloris fuscæ aut sublutei. Ad ripam Avonæ Wiltonensium juxta pontem Callovianum.

873. Sacculus minor vulgaris. E lapidinis Witneianis.

874. — Ejusdem Specimina abortiva plurifariam distorta. *Ibid.*

875. — Valvula singularis (quæ rarè admodum occurrit) marmorea alba, sive eburnea ex minerâ crystallinâ constata. E lapidina Byberriensis in Comitatu Glocestriæ.

876. Varietas major, è fodi-

nis *Wellnburghensis* in Northamptoniâ.

877. PHOLAS amygdaloides fasciata, seu scabro quodam involucre plerèque obdota. E lapidinis Bullingtonianis. *Pholade nigra è magnis radicibus Corallii albi*, seu *Alstroite undulato*, Listeri, multo minor est: alioquin ei (si colorem cinereum vel albidum excipias) non diffimilis.

878. — Eadem involucre spoliata, à tumulo Illepiensi.

879. — E fodina quadam lapidum propè *Toy-Hinty* juxta Oxonium.

880. — E lapidinis juxta *Bassleigh* in eadem viciniâ.

881. — E fodinis Witneiensibus.

882. Specimen crystallinum, è lapidina Blunstonianâ apud Wiltonenses.

883. An minima cujusdam *Pholadis* involucrem? E lapidina Dintonianâ, inter *Thamiam*, & *Elisburyam* in Tractu Buckinghamensi.

884. MYTILOIDES vulgarior Anglicus seu museuli ex ceruleo nigri Listeri simulachrum lapideum. Ad Pagum *Rance* in Comitatu Northamptoniæ satis copiosè invenimus.

885. — Ejusdem specimina *Tocestriæ* & alibi in eodem comitatu effossa.

886. — Juxta *Fritwell* in agro Oxoniensi.

887. — *Barringtoniæ* apud Glocestrianos.

888. — E lapidina ad ripam *Avonæ* in Wiltoniâ sæpius memoratâ.

889. — Va.

889. — Varie accretionis, è lapicidinis Witneiensibus.

890. — Tenuiora, coloris anthracini, è fodinis Byfeldianis.

891. — Spoliata confragosa, è fabuleto Faringdonensi.

892. — Spoliatum marmoreum, è fabuletis Oxoniensibus.

893. — Spoliatum sessile, minus expolium è lapicidinâ Brillianâ.

894. — Spoliatum minus, canaliculatum; Barringtoniæ effossum.

895. Mytiloides spoliatus major, ad *pinnam* paulatim accedens. Juxta *Market-Harborough* in Northamptonia.

896. Mytiloides longiusculus angustior, argutè admodum undulatus, coloris fusci. Ex æstuario Humberiano.

897. Mytiloides spoliatus longiusculus compressior, seu mucronatus major. *Bullington-Green*.

898. SOLENITES minor altiusculè fulcatus. Passim in lapicidinis & ad viarum margines juxta *Wotton-Under-Edge* in Gloucestriâ.

899. — Idem è fodinis Witneiensibus.

900. Solenites aliquatenus affinis MYTILOPECTUNCULUS lapideus : seu potius Mytiloides soleniformis pectuncu-

lorum instar striatus. E fodinis Cowleanis.

901. Solenites major litoralis fuscus ad concham fuscâ longissimam Listeri accedens. In litore Sabriniano juxta *Pyrtan-Passage* ; an Humberiano ad pagum *Whiston* collegerim, incertus sum.

902. — Idem ex rivulo Merstonensi in Northamptoniâ.

903. Solenites mucronatus, seu Os sepia omnino referens. E lapicidinis Cowleanis.

904. — Eiusdem specimen minus testâ interiorem faciem exhibens. *Ibid*.

905. — Specimina spoliata. *Ib*.

906. Solenites arquatus major. E fodinis Garvordianis in Bercheriâ.

907. Conchites inter solenem & pinnam ambigans ; à commissurâ plurimis crenis majusculis insignita CREMATULA dictus.

908. Solenites striatus quadrivalvis, seu solenites QUADRELLA dictus. Ex rivulo Merstonensi in Northamptoniâ.

909. BALANO fossili an potius Patellæ congener QUINQUEVALVULA. Unum tantum specimen (nec memini an à litore Sabriniano an Humberiano) hætenus invenire contigit.

CLASSIS SEXTA:

CRUSTACEA PUNCTULATA
 complectens: h: e. Echinorum & Stellarum
 genus, aliâque Fossilia ad eosdem quocunque
 modo spectantia.

CAPS. XV.

Est autem Echinus marinus conchylium quoddam setosum, seu maxime omnium aculeatum; radiis vel ordinibus (ubi Spinas exuerit) aliàs clavellatis, aliàs suturarum instar acupictis conspicuum. Horum fragmenta in lapicidinis Angliæ mediterraneæ non raro occurrunt; nonnunquam etiam & integri effodiuntur: ad in Cretaceis Meridionalium frequentiores sunt (præcipue quos Galeatos, Cordatos, Rotulares & Pileatos diximus) & quidem magis speciosi, eò quod in molliori & farinaceo solo conditi, nullam primariæ elegantiae jacturam fecerint. Echinos fossiles spinis suis vel setis instructos, nobis nondum invenire contigit, quamvis sexcenta ad minimum frustula, & integros non paucos iisdem spoliatos. In fodinis tamen hisce ubi Echini fracti vel integri occurrunt, dari etiam eorundem spinas semper adnotavi; imò & non raro dentes aliâque ossicula: Echinorum fere omnium fossilium nisi apographa tantum fuerint (Conchyliorum ea sunt penitus absumpto.

absumptorum impressa in quovis lapide vestigia) materia eadem est que lapidis Judaici : nempe candida, friabilis, resplendens & pergameni instar politissima : unde ad hanc classem retulimus omnes lapides ejusmodi materia constatos : sive ii ad Echinos spectent, uti Radiolus, Aculeus, Echinodos, Bidentula, Pisolithus, Scapbula ; sive ad Stellas marinas, ut Astorrhiza, Astropodium, Asteria, Entrochus, Volvula, Appendicula, &c. Stellas vero quod attinet, à radiis æqualibus, è communi areola coronatim prodeuntibus, aded nota sunt animalcula ; ut non est quod iis definiendis immoremur.

910. **E**CHINITÆ laticlavii maximi fragmenta, è fodinis Bulingtonianis. *

911. — Eadem è puteo Chaulensi.

912. — E lapidinis Cowleanis.

913. — Faringdoniæ in Bercheriâ effossa.

914. — Paulò minora è lapidinis juxta Stafford-Grove.

915. Echinites vertice planiore, &c. Listeri Anim. Angl. Ap. p. 221.

916. Echinites orbiculatus laticlavus medius. Priore multum depressior est ; alioquin eundem lapidem dixeris. Hujus specimen erat, quamvis minus elegans, quod sub titulo Ovi anguini delineavit Anshelmus Boetius, p. 347. Witneæ. *

917. — Idem è fodinis Strunfeldianis.

918. — Ejusdem varietas major informis, seu quodammodo monstrosa : Tocestriâ in Northamptoniâ.

919. — Fragmenta à tumulo Ilipiano.

920. — Propè Shipton-Solers in agro Glocestrensi.

921. — Cirencestriam in eodem Comitatu.

922. Echinites orbiculatus medius cinerei coloris acetabulis ovatis. A litorè Sabriniano juxta Pyrtan-Passage. Priorum acetabula figura sunt circinata.

923. Echinitæ 916. fragmentum è fodinis Marchamensis.

924. — Uptoniæ in Glocestriâ juxta Burfordiam.

925. — Desburæ in Northamptoniâ.

926. — Cinerei coloris ex puteo argillaceo ad ripam fluvii Cherwell.

927. — Ejusdem coloris oblitteratis propemodum tuberculis, ex æstuario Humberiano.

928. Echinitæ orbiculati medii scutulum terebratum. Unum est è scutulis, seu articulis singulari foramine pertusis, ad osium querundam echinorum positis.

stis. Figuras huic aliquatenus similes exhibuit Cl. Beaumontius, Aët. Phil. Lond. Numb. 130. Fig. 14, 15, &c. E puteo Chawliensi.

929. — Idem à fodinis Hinxeanis juxta Academiam.

930. Echinites orbiculatus laticlavus minor. E lapicidinis juxta *Hemmet* in Northamptonia.

931. — Idem Tocesfræ effossus in eodem Comitatu.

932. — Varietas minor juxta *Wellingborough*. Ibid.

933. Echinites ovariis Teintonenis, Plotii Hist. Oxon. p. 107. T. 5. Fig. 3. Ad Pagum *Buckland* in agro Bercheriensis. *Angusticlavius est & prioribus compressior.*

934. — Eiusdem varietas minor apud Plotium, *ibid.* delineata. Fig. 6. E lapicidina quadam juxta *Isip* à parte ulteriore.

935. — Idem Witneie effossus.

936. — Idem è fodinis Garvordiensibus.

937. — Eburnei candoris, è puteo Desburgensi in Northamptonia.

938. — Eiusdem ferè coloris è fodinis Kidlingtonianis.

939. — Coloris subfusci Charltoniæ effossus.

940. — Sublutei, è lapicidinis Cowleanis.

941. — Eiusdem coloris sed paulo convexior, è puteo Chawliensi.

942. Echinites rotularis major spoliatus, seu rotularis convexior, toricatus, ex toto Sili-

ceus. In agris subinde occurrit juxta *Henley* in comitatu Oxoniensi.

943. Echinites rotularis medius, spoliatus ex toto Siliceus, tuberculis oblitteratis. Bontias, sive Ombrias Boetii, p. 486. Echinites orbiculatus depressus, Siliceus quibusdam Ombria, List. Anim. Angl. p. 220. A quodam rustico accepimus, qui locum ubi repertus fuerit nesciebat. Exemplaribus Listerianis duplo aut triplo major est.

944. Echinites fibularis major. E fodinis lapidum juxta Tocesfræ in Northamptonia. *Fibulares dicuntur Echinites qui à figurâ rotulari ad fibulam, seu glomerulum vestiarium paulatim accedunt.*

945. Echinites fibularis minor. *At a Mortar-pit near Newport-Pagnel in Buckingham Shire.*

946. — Idem è lapicidinibus Witneiensibus.

947. — E fodinis medio circiter itinere inter *Cowley & Garzington*.

948. — E lapicidina Illipienis.

949. — Specimen à Vitiolo (ut videtur) corrosum oblitteratis papillis. Prope *Burton-Latimer* in Northamptonia.

950. — Exiguum Tocesfræ effossus.

951. Echinites galeatus vulgaris; seu elatus galeam referens è puteis Cretaceis. E fodinis cretæ juxta *Gravensend* in agro Cantiano copiosè attulit D. *Hugo Jones*, Musæi Ashmoleani

leani olim procutus, lapidum singulari figurâ insignium indagator sagacissimus.

952. — Idem à D. Woodward Cantii etiam alicubi repertus.

953. — Idem ex dono D. Doody qui Surreiæ alicubi invenit.

954. — Idem spoliatus, seu ex toto Siliceus. Brontia, sive Ombria ovalis; Plotii Hist. Oxon. T. 2. Fig. 14. & T. 3. Fig. 1. In agris propè *Ashton-Roman* apud Oxonienfes.

955. — Idem ex agris Bordenensibus juxta *Sutton-Barn* in comitatu Cantii.

956. — Ex agris apud Hantonienfes.

957. Echinites pileatus, seu figura conoide vel quodammodo Turbinata. Brontia prima Lachmundi. E fodinis cretæ præstis apud *Gravissend*.

958. — Idem spoliatus ex agris juxta *Sitchingbourn* Cantianorum item oppidum. Ombriæ species elatior, Chilternensibus *Cap-stone* (i. e. Lapis-pileum referens) Plotii Hist. Oxon. T. 2. Fig. 13. Brontia altera Lachmundi, p. 23.

959. — Idem paulo depressior ad galeatum propius accedens. *Ibid.*

960. — Coloris viridis eleganter admodum cancellatus. In agro quodam juxta *Redding* Bercheriensium oppidum inter arandum repertus est.

961. — Idem Echinites zeris injuriâ quod in terræ

superficie diutius expositus fuerit, turpiter exesus & dehonestatus. Ex agris — Hantonienfis comitatus.

962. — Figuræ paulò depressioris ex agris Cantianis.

963. — Idem ex arvis Neuberiensibus in Bercheriâ.

964. Echinites cordatus vulgaris: seu Echinum spatagum vel *Ovum marinum* nostratum referens, quinis incilibus donatus. In cretosis juxta *Gravissend*, cum prioribus invenit D. Jones.

965. — Alia specimina alicubi in eodem comitatu Cantii inventa.

966. — A D. Doody accepta qui in cretosis Surreianis juxta *Richmondiam* collegit.

967. — E fodinis cretæ, iter *Aburn* & *Marlborough* in agro Wiltoniensi.

968. — Idem Echinites Spoliatus, sive Siliceus, acupictum involucrium exutus. Ombria speciosa quinque radiorum, silicea, &c. Plotii Hist. Oxon. Tab. 2. N. 11. Sheppeia Cantianorum insulæ invenimus, in litore juxta *Minster* ubi tamen rarissimè occurrat.

969. — Idem ex agro quodam juxta *Beaconsfield* Buckinghamiæ oppidum.

970. Echinites minor cordato aliquatenus accedens cancellulo singulari. E fodinâ quâdam lapidum ad *Pagum Sandford*, propè *Academiam*.

971. *Echinites clypeatus*, seu maximus discum referens, pentaphylloides. *Echinites Burfordiensis*, &c. Plotii Hist. Oxon. Tab. 2. Fig. 9, 10. Propè *Fulbrook* in agro Oxoniensi. *

972. — Eiusdem varietas paulò compressior è fodinis *Kidlingtonianis*.

973. — Minor coloris cinerei, è fodinis *Stunsfeldiensibus*.

974. — Minora adhuc specimina, è fodinis *Fritwellensibus*, &c.

975. — E lapicidinis *Uptonianis* propè *Burfordiam*.

976. — Radiis prominulis, juxta *Faringdoniam* effossa.

977. — Minimi moduli, è fodinâ quadam lapidum juxta *Brackley* in *Northamptoniâ*.

978. *Echinites discoides* infernè valdè complanatus. A colle *Burlippianò* apud *Glocesterenses*.

979. *Echinites discoidi* (seu clypeato) congener umbonatus. Clypeato multò minor est, supernè convexior, neque lacunâ, seu canaliculo, à modiolò ducto (ut iste) insignitus; subtus magis excavatus. Witneia si rectè meminì habuimus. *

980. — Eiusdem specimen ad hemisphærium propius accedens. *Ibid.*

981. — Specimina exigua *Northamptoniæ* alicubi effossa.

982. — Fragmentum cry-

stallinum, seu sublustre, è lapicidinis *Barringtonianis* apud *Glocesterenses*.

983. Clypeari vulgaris (ut videtur) frustulum è fodinis *Rancianis* in *Northamptoniâ*.

984. — Cinerei coloris, è fodinis *Charltonianis*.

985. — Marmoris instar expolitum, è Sabuletis *Scantonianis*.

986. — Idem è Sabuletis juxta ambulaçra *Academica*.

987. *Echinites clypeatus* minor, seu minor scutellatus inter clypeatum & clunicularem ambigens. Propè *Wellingborough* in *Northamptoniâ*.

988. *Echinites clunicularis*. *Echinites* è lapide *selenite* quinis radiis è duplici serie transversarum lineolarum conflatis. List. Cochlit. Angl. p. 233. Tab. 7. Fig. 26. *Echinites* ex agris *Isleianis*, Plotii Hist. Ox. p. 92. Fig. 12. E lapicidinis ad pagum *Rance* in eodem Comitatu. *Clunicularem* cur dixerim qui figuram *Listerianam* viderit, conjiciet.

989. — Idem ex albedo subluteus in agris juxta *Cotswell* apud *Wiltoniensis* repertus.

990. — Coloris cinerei, ex agris *Sanfordiensibus* propè *Academiam*.

991. — Albidi, è lapicidinis *Wellingburgensibus* in *Northamptoniâ*.

992. — Minoris moduli, juxta *Higb-Ham* in eodem comitatu effossus.

993. — E

993. — E rudibus & stratorum interstitiis fodinarum Cowliensium, ubi satis copiose inveniuntur.

994. — E fodinis Bullingtonianis, ubi rariore sunt, & magis lutulenti.

995. — Paulò elatior è lapicidinis Witnientibus.

996. — Elatior itidem, è fodinà Charltonianà.

997. — Exiguus coloris sublutei, è Garvordientibus.

C A P S. XVI.

998. **R**ADIOLUS glandarius, seu lapis Judaicus Boetii, p. 409.

Fig. 1. Lapis Judaicus Diof. Agricola; aliis Phœnicites, Pyrene, Tecolithus & Eurrhœus. Ab amico quodam habui qui locum nativum ignorabat. Ex transmarinis advectum suspicor.

999. — Ejusdem varietas minùs speciosa propè *Stanton-Harcourt* (prout accepimus) effossa.

1000. Radiolus glandarius vulgari similis in cretosis delitescens. E fodinis cretæ Cantianis.

1001. — Idem pediculo longiusculo subnixus. *Ibid.*

1002. Radiolus Echinittæ maximi laticlavii; seu cucumerinus (à cucumeris fructûs similitudine, conditus) major. Lapi Judaicus Oxoniensis, Plotii Hist. Ox. Tab. 6. Fig. 8. E puteo Chau-

liensi juxta *Cammer* in Bercheriâ.

1003. — Idem è lapicidinâ quadam juxta *Cold-Harbour* in agro Wiltoniensi.

1004. — E quadam lapicidinâ medio itinere inter Oxonium & Dorcestriam.

1005. — E fodinis Bullingtonianis juxta Academiam.

1006. — E fodinis Faringdonianis in Bercheriâ.

1007. — Coloris candidi, è fodinis cretæ Cantianorum.

1008. Radiolus echinittæ orbiculati laticlavii medii; seu Radiolus cucumerinus minor. In cretosis Cantii invenit antea laudatus D. Jones.

1009. — Idem mediâ silice inclusus. Ex agro quodam siliceo juxta *Henley* in comitatu Oxoniensi.

1010. Radiolus cucumerinus medius altiusculè sulcatus. E puteo Chaulienti. Hujus extremum tantum habeo fragmentum; novem sulcis insigniter exaratum.

1011. Radiolus Belemnitam electrinum List. referens; quem tamen cucumerino majore distinguendum non existimo; quod enim lævis sit & fere marmoris instar expolitus, Sabulo unde habuimus pluviarum *haustro* deberi suspicor. E sabuleto Faringdonensi.

1012. Radiolus cucumerinus minor vulgaris. E lapicidinis Bullingtonianis. Idem est cum Radiolo Cantiano ad Num. 1006. colore exalbido non obstante.

H

1013. — Idem

1013. — Idem, è lapicidin
nis Witneiensibus: ubi pluri
mi & quidem satis elegantes in
veniuntur.

1014. — Ejusdem Frag
menta ex arvis Illeptianis.

1015. — Specimina inte
gra, è puteo Chauliensis.

1016. — E lapicidinà quā
dam juxta *Haley* in agro Oxo
nienfi.

1017. — E fodinis Kidling
toniensibus.

1018. — Exigua propè *Co
nal* effossā.

1019. — E fodinis Barring
toniensibus.

1020. — Propè *Deisburrough*
in Northamptoniā.

1021. — *Bazie's Leigh* in
Bercheriā.

1022. — *Blunsdon* in comi
tatu Wiltoniensis.

1023. — Juxta *Stafford
Grove* non procul Oxonio.

1024. — Fragmina lutu
lenta fusci coloris. Ex argilla
Aspleianā in comitatu Bedfor
diā.

1025. — Specimen exigu
um, è fodinā quādam juxta
Citencestria in agro Gloce
striensi.

1026. — Coloris rubiginosi
propè *Shipton-Sollers* in eodem co
mitatu.

1027. — Juxta *Hamburrough*
in agro Oxoniensi.

1028. Radiolus cucumerino
minori accedens, teretiformis.
E lapicidinis Cowleanis.

1029. — Idem, è fodinis
Marchamensibus.

1030. — Eburnei ferè co
loris, è Sabuleto Faringdonensi

ubi copiosè admodum inveni
tur.

1031. Radiolus cucumerinus
minor *ἀκράλος*: sive glan
dulā vel capitello mamillari
carens. Witneia unā cum
vulgari, sed rariùs occur
rit. *

1032. — Idem, è fodinis
Marchamensibus.

1033. — E lapicidinā quā
dam juxta *Coxal* in agro Wil
toniensis.

1034. — Ad *Stafford-Grove*
juxta Oxonium.

1035. Radiolus cylindroides.
E fodinis Marchamensibus in
Bercheriā.

1036. Radiolus minor tubu
losus compressus. E lapici
dinis juxta *Witney* in agro Oxo
nienfi.

1037. — Ejusdem speci
mina variæ magnitudinis; è
puteo Chauliensis.

1038. — E lapicidinā Cum
nerianā.

1039. — Propè *Deisburrough*
in Northamptoniā.

1040. — *Stafford-Grove* a
pud Oxonienses.

1041. Radiolus minimus com
pressus, altero latere marmoris
instar tersus, & expolitus. Car
stonia apud Wiltoniensis. *

1042. — Idem, è fodinis
Bullingtonianis.

1043. † Radiolus torosus (seu
ramusculis insignitus) eburne
us major. *Bacolo di Santo Paolo*
Melitenisium. Ex dono V. CL.
D. Joannis Raii, qui ex Melite
insula artulit; ejusque meminit
in suo itineralio, p. 311.

1044. Radiolus torosus major ex fusco cinereus. Ex argilla Aspleianâ apud Bedfordienses.

1045. Radiolus torosus minor, seu torosus aculeatus. E lapicidinis inter Cowley & Garzington. *

1046. — E lapicidinis Marchamensis.

1047. — Juxta Stafford-Grove.

1048. — E fodinis Bullingtonianis.

1049. ACULEUS (sive Radiolus lævis) major vulgaris. Trochites figura penis absque præputio Lachmûrdi, p. 55. Fig. 10. E fodinâ Witneiensis. Omnium quotquot hætenus vidimus, specimen est longissimum, utpote triunciale: nec tamen integrum. Hunc lapidem delineasse videtur Clariss. Listerus A&S. Phil. Lond. N. 100. Fig. 24.

1050. — Ejusdem fragmentum, è fodinâ Desburgensi.

1051. — A colle Islipiano.

1052. — E fodinis Witneiensibus varia specimina. *

1053. — E lapicidinâ quâdam juxta Stafford-Grove.

1054. — Inter Cowley & Garzington.

1055. — Propè Stony-Stratford in agro Buckinghamensi.

1056. — Ad pagum Rame in Northamptoniâ.

1057. — Specimen nitidum, è fodinis Hanburien-sibus.

1058. Aculeus medius la-

mellatus, sive latiuscule compressus.

1059. — Idem, propè Burcestriam effusus.

1060. Aculeus minor vulgaris. An fortè Echinitæ fibularis minoris Spinula? E fodinis Witneiensibus.

1061. — Idem, è Sabuleto Stantoniano.

1062. — E lapicidinis inter Cowley & Garzington.

1063. — E puteo Chau-liensi.

1064. — E lapicidinis Barringtonianis in agro Gloucestrensi.

1065. — Propè Shipton-Sellers in eodem Comitatu.

1066. — Variæ magnitudinis specimina; coloris lividi, eburnei nitoris. Ex argilla æstuarii Sabriniani juxta Pyram-Passage.

1067. a. — Iisdem consimilia à litore Humberiano.

1067. b. — Exalbida, seu vulgaris, è fodinis Carstonianis apud Wiltonienses.

1068. — E fodinis Wellingburgensibus in Northamptoniâ.

1069. Aculeus medius arquatus; sive medius caudâ præcutâ aliquatenus incurvata. Juxta Haley in agro Oxoniensi. *

1070. — Idem, è colle Islipiano.

1071. — E lapicidinis Witneiensibus.

1072. — E fodinis Uptonianis propè Burfordiam.

1073. — Charltonianis non procul Oxonio.

1074. — Barringtonianis apud Glocestrenses.

1075. — Specimen minus, è puteo Chaullienti.

1076. *Aculeus minimus ακέφαλος* compressus; seu clavulum quendam referens exiguus. *Ibid.*

1077. Radiolo congener *VARIATULA*. E lapicidinâ quâdam juxta *Blansdon* in agro *Wiltoniensi*. *Hic lapis figurâ omnino instabili videtur; nunc compressâ, aliâs tuberosâ; nonnunquam subtereti, &c. Fractus tamen suum genus statim prodit.*

1078. *ECHINODOS* major vulgaris, seu dens *Echinite* maximi laticlavii. E puteo *Chaullienti*. *Eburnei* nescio quo. hinc inde infestus.

1079. — Specimina paulò minora, & magis lutulenta. E fodinis *Bullingtonianis*.

1080. — Coloris rubiginosi, è ruderibus lapicidinatum inter *Cowley & Garzington*.

1081. — Albidi ex arenosis fodinis *Marchamensis*.

1082. — Fragmentum, è lapicidinâ quâdam juxta *Shipston-Sollers* in agro *Glocestrensi*.

1083. *Echinodos* mediûs; siue dens *Echinite* orbiculati laticlavii mediû. E fodinis *Witneiensibus*.

1084. — Idem, è lapicidinibus *Cowleanis*.

1085. — Specimina paulò minora juxta *Stafford-Grove* effossa.

1086. — Planè eburnea, è fodinis *Kidlingtonianis*.

1087. — Propè *Wellingborough* in *Northamptoniâ*.

1088. *BIDENTULA* major. E lapicidinibus juxta *Stafford-Grove*; ubi tamen rarius occurrit. Est autem *Bidentula* furcatum quoddam & crenatum officulum, in *Echinis* marinis, dentium copula, siue repagulum. Dentes verò *Echinorum* fossiles, aut rarè aut nunquam conjunctim inveniuntur; idèque & hæc officula hinc inde sigillatim in fodinis extant.

1089. *Bidentula* minor, siue mediâ. An fortè *Echinodontis* mediû retinaculum. Coloris est rubiginosi; è lapicidinibus *Bullingtonianis* effossa.

1090. — Eadem coloris exalbidi, è fodinis *Witneiensibus*.

1091. — E lapicidinâ quâdam juxta *Desborough* in *Northamptoniâ*.

1092. *Bidentula* minima figurâ subtereti. Juxta *Froom* *Somerferensis* agri oppidum.

1093. *Bidentula*, è selenite, seu lapide speculâri conflata; vel potiùs selenites *Bidentulam* referens. E fodinâ quâdam argillaceâ propè *Fresborn* in agro *Glocestrensi*.

1094. *ASSULA* eburnea, &c. Officulum quoddam est lamellare aculeatum, quod etiam in *Echinis* marinis, si rectè mergini, invenitur. E fodinis *Witneiensibus*.

1095. *SCAPHULA* vulgaris, siue *Echinodontis* vaginula. E fodinis *Marchamensis*.

1096. *SCA-*

1096. Scaphula major femi-
hulca. E fodinis Bullingtoni-
anis.

1097. PISOLITHUS GLAN-
DULARIS bullatus. *Exiguus
est lapillus instar viciae seminis,
quoad figuram, veretris glandem
referens bullulis quibusdam prominu-
lis, alias tribus, alias quinque, &c.
insignitus.* Cum priore.

1098. — Idem è lapidini-
nis Marchamensis.

1099. — E lapidinis Cou-
leanis.

1100. — Ad Villam Car-
ston in agro Wiltonensi.

1101. Pisolithus degener sive
compressus. E fodinâ quadam
lapidum juxta Cirencestriam.

1102. Lapidum Judaico conge-
ner ORBICULUS. E lapidini-
nis Bullingtonianis.

1103. Orbiculus minor eburneus.
Prope Desborough in
Northamptoniâ.

1104. Orbiculus terebratus.
E fodinis Marchamensis.

1105. MUSTRICULA, sive
lapillus minutulum quoddam
calopodium referens. Apud
Desburgenses cum penultimo.

1106. ASTROPODIUM
multijugum, sive Loricatum ci-
nereum septentrionalium. En-
crinos cinereus Lachmundi p. 57.
58. A R. V. D. Guilielmo Ni-
colson Archidiacono Caerleolensi
accepimus, qui in calcariis qui-
busdam Cambriae fodinis, unâ
cum cognato sibi lapide entro-
cho, primus in Anglia (quantum
novimus) adinvenit.

1107. Astropodium clavella-
tum vulgare sive albidum majus
Oxonienſium. E fodinis Bul-
lingtonianis.

1108. — Ejusdem specimina
coloris rubiginosi, è lapidinis
quibusdam inter Cowley & Gar-
rington.

1109. — Non clavellata
(hoc est) nullis tuberculis in
dorso insignita. E fodinis Mar-
chamensis. Reperitur etiam
cum prioribus nec minus fre-
quens.

1110. — E fodinis Blunsdon-
ensis in Wiltoniâ.

1111. — E lapidiniâ quâ-
dam juxta Thame in agro Oxoni-
ensi.

1112. — Specimina multiju-
ga sive seriatim duplici ordine
disposita. E lapidiniâ Cumne-
rianâ.

1113. Astropodium medium
crassiusculum è fodinis creta-
ceis; sive eburneum, compa-
stilius, dorso laevi, minoribus
adnumerandus. Ab amico quo-
dam accepimus qui D. Wood-
ward in cretosis Cantianis in-
venisse retulit.

1114. Astropodium tenuissi-
mum gnomonem solarem refe-
rens. E lapidiniâ juxta Basse's
Leigh in Bercheriâ.

1115. — Ejusdem speci-
men minus è fodinâ Marcha-
mensi.

1116. Astropodium minus
vulgare. E lapidiniâ Desbur-
genſi in Northamptonia. Colo-
ris albidus est, ut pleraque alia
hujus fodinae Crustacea & con-
chylia.

1117. — Idem coloris
sublutei, è lapidinis juxta
Stafford-Grove.

1118. — Albidus è fodi-
nis Thamenſibus.

1119. — Ex

1119. — Ex albido subfulcum, è fodinis Witnians.

1120. — Lutescens propè *Bullington-Green*.

1121. — Eiusdem coloris juxta *Haley* effossum.

1122. — A Colle *Islipiensis*.

1123. — Ad pagum *Ramee* in *Northamptonia*.

1124. — *Carltonia* *Wiltoniensium* villà coloris cretacei.

1125. — Juxta *Basie's Leigh* coloris lutei.

1126. — E *Lapidina* *Barringtoniana* apud *Glocestrenses*.

1127. *Astropodium* exiguum ephippiarium, sive imbricatum minimum scabrum. Elegantem hunc lapillum vicie semine minorem in lapidinis *Kidlingtonianis* invenit *D. Richardus Roberts* è Coll. *Jesu LL. B.* rariorum olim hujus viciniae lapidum indagator felicissimus. *

1128. — Idem è fodinà *Uptonianà* propè *Burfordiam*.

1129. *Astropodium* imbricatum bifidum; seu bisulcum arvense majus. In agro quodam in parochia *Merston-Trussell* *Northamptonensium* unà cum *Asteria* lutea *Plotii*, quamvis rarissimè. *

1130. *Astropodium* imbricatum minus. E rivulo *Merstonensi*.

1131. *Astropodium* imbricatum minimum coloris cinerei. *Ibid.*

1132. a. *Astropodium* minimum cataphractatum, seu *Baschii* stellæ marinæ (vel lævis *Rondeletii* vel saltem ei affinis) fragmentum fossile. *Ibid.* *

§. *Sequentium post absolutum Catalogum additorum, quæ Alphabeti literis notantur, vide icones in Tab. 14.*

1132. b. *Astropodium* ramosum vulgare: seu stellæ fossilis arboreæ virgultum. A *Trajecto Pyrtonensi*.

1132. c. *Astropodium* ramulosum minimum, *Corallinam* referens. E fodinis *Stantonianis* *Cumbriæ*. *

1132. d. *Astropodium* myosuroides læve: seu instar caudæ muris, non ramosum; Stellæ lævis *Rondeletii* radium referens. *Caldeià* *Dimetarum* *Insulâ* in rupibus calcariis inter *Entrochos* aliosque suæ sortis lapillos occurrit, sed rariss. *

1132. e. *Astropodium* myosuroides echinatum: seu aristis brevibus altero latere onustum. Cum priore. *

1132. f. *Astropodium* reticulatum: seu vulgaris stellæ luteæ denudati Radii, fragmentum aliquatenus referens. *Ibid.* *

1132. g. *MODIOLUS* imbricatus stellaris: seu stellæ cujusdam fossilis squamatæ areolæ centralis, quinis radiis insignita, bipertitum imbricatis. *Ibid.* * Hujus unum duntaxat specimen reperire contigit, quod à rupe divelli absque comminutione non poterat; unde ejus locus in scrinio vacat.

1132. h. *Modiolus* botroides, umbonatus. *Ibid.* *

1132. i. *Modiolus* scutellatus; ad *Echinitam* orbicularum medium accedens. *Ibid.* *

1132. l. Mo-

1132. l. *Modiolus stellarus*.
*Ibid.**

1132. m. *Modiolus minor campanulatus*. Non raro invenimus in Infulis Barreia Glamorganiae & Caldey Pembrochensium.

1132. n. *STELLARIA* minor botroides; arborea congener, radiolis bifidis nec subdivisis. *Ibid.** *Stellariam* dicimus *stellam* fossilem suis radiis instructam, sive prorsus integram, sive ex parte mutilatam.

1133. *ENTROCHUS* cylindraceus sive complanatus maximus. Vide Fig. 8. apud Listerum A& Phil. n. 100. Specimen nostrum triunciale est in ambitu; nec ramosum ut *Listerianum*, evassius adhuc aliquantulum in hoc museo exhibetur Scrin. Plot. Staf. ffordiensis Capl. 1. num. 33. Hunc lapidem uti & ceteros pluresque hujus catalogi à Septentrionalibus Angliæ allatos; à viro amicissimo omnisque serè eruditionis cultore sedulo, & felici D. G. Nicolson superius memorato, accepimus.

1134. *Entrochi* cylindracei specimen longissimum paulò exilius, rotulis 42 constans. *Ibid.*

1135. — Eiusdem specimen nodosum seu geniculatum. Vide List. A& Phil. Lond. num. 100. Fig. 6. & Beaumontium n. 150. Fig. 22. Prope *Levens-Mill* in Westmorlandiâ.

1136. *Entrochus* interior, seu spoliatus rotulis trochlearum instar prominulis. Vid. Plotii Hist. Nat. Staff. Tab. 13. Fig. 1. Hoc specimen quod à clariss. Raio accepimus, D. Thomas Lawson ad ripam cujusdam rivuli invenit prope *Grent-Strickland* in

eodem Comitatu Westmorlandiæ.

1137. *Entrochus* medius rotulis majusculis per intervalla dispositis. *Ibid.*

1138. — Sublapis patulum rotulis. Juxta *Torpenhow* in Cumberlandia. Vide Beaumont. A& Phil. Lond. n. 150. fig. 23.

1139. — *Alternus*, scaber, compressus; seu majusculus rotulis crassioribus & tenuioribus alternatim positis. *Ibid.*

1140. — *Compressus gemellatus*; sive fulco per mediam longitudinem ducto, bipartitus. *Ibid.*

1141. — Specimen minus latiusculum appendiculo quodam striato sublustri insignitum, *Ibid.* Cauda sive Appendix figurâ itidem compressa est; Selenitæ materiâ opacioræ, magnitudine lapidis færmè cui adnascitur.*

1142. *Entrochus* minor teretiformis vulgarior. *Ibid.*

1143. *Entrochus* vulgaris alternus, sive minor alternis rotulis majoribus, vel paulò prominulis. *Ibid.*

1144. — Mediæ magnitudinis specimina crebrò geniculata. *Ibid.*

1145. — *Clavellata*, seu tuberculosus rotulis constructa, teretia aliàs, aliàs compressa. *Ibid.* Hæcenus diffi coloris sunt vel ex fusco sordidi, vel subcinerei.

1146. — Usque ad 1151. Varia rubri coloris specimina, teretia, compressa, nodosa, &c. From Marland in Westmorland.

1147. Alia rubro colore saturatius adhuc infecta, è ferri-fodinis juxta *Egremond* in Cumberlandiâ.

56 CL. VI: CRUST. PUNCTULATA, &c. Cap. XVII:

1148. — Plane cylindracea & lævissima ejusdem coloris, ad ripam fluvii *Louther* effossa.

1149. — Rotulæ singulares & gemellæ; coloris sublutei, argutè admodum striatæ. E *Plumbifodinis Haddonianis Derbyensium*.

1150. — Variæ figuræ & magnitudinis, coloris rubiginosi; à *plumbifodinis Mendippianis* apud *Somerfetenses*.

1151. — Ejusdem coloris juxta *Dudham-Down* in *Glocestrîâ* effossa; aeris injuriâ exesa quodammodo, & dehonestata.

1152. — Iisdem ferè consimilia à *viridario Cromwellensi* in eodem comitatu.

1153. *Entrochi* specimen caseolum quodammodo referens, circello utrinque donatum. * *Fossor quidam Witneiensis (in hac vicinîâ) attulit pro lapillo in fodinâ suâ invento: mihi vero ipi nusquam hætenus Entrochum intra trigessimum Oxonio milliare, invenire contigit.*

C A P S. XVII.

1154. — **V**ariæ magnitudinis specimina; cylindracea, lævia, & nodosa, coloris exalbidi, &c. A colle quodam juxta *Kaer Gwrlle* in agro *Flintensi*, ubi *Karrig y Krwr* sive *Oreadum lapilli* audiunt.

1155. Coloris rubiginosi è rupibus calcariis prope *Ecclesiam Divi Tydnonis* in *Arvonîâ*.

1156. — Specimen marmoreum, cylindroides nigris maculis confersum. E fonte

quodam prope *Oswaldstrea* in agro *Salopienâ*. *Longitudinè est trianciali sescunciam in ambitu colligens; crassioribus rotulis constatum.*

1157. Specimina marmorea tubulosa, mediocri crassitie, colore fusco. E *Plumbifodinis* ad *Ewenni-Park* in *Glamorganîâ*.

1158. — Ejusdem ferme coloris, sed minus expolita è *plumbifodinis* quibusdam prope fontem *Divæ Winifredæ* apud *Flintenses*.

1159. *Entrochus* instar capitelli aciculæ, sive omnium minimus *Northamptonensium*. E quodam rivulo juxta *Marsden-Trussel* in *Northamptonîâ*.

1160. **PUTAMINULA** pentagona sive *entrochorum* radicis *Listeri* (*Act. Phil. Lond. n. 190. f. 27.*) lamella pentagona avelanæ putamen ad amussim referens. Ad *Villam Kaer Gwrlle* superius dictam unâ cum *Entrochis*. At *Modiolos* integros quales exhibuit *Listerus*, & post eum *Beaumontius* in iisdem adversariis, Num. 150. fig. 12. inter rariores *Angliæ lapides* numerandos cenfeo.

1161. *Entrochorum MODIOLI* (aut *Radicis Listeri*) specimen informè vel minus elegans. Ab amico quodam habui qui alicubi in fodinis calcariis *Cambriæ septentrionalis* inventum retulit.

1162. *Entrocho* congener **TOLVOLA** vulgaris eburnea. E fodinis cretæ *Cantianorum*. *Figura est plane cylindracea. Ab Entrocho nequicquam differt, nisi quod rotularum invisibiles sint commissuræ; ramulorum ræga & mi-*

non conspicua vestigia, & quod sit unica solum stris insigni, ubi Entrochorum rotula innumeris; exarata.

1163. Volvola doliata seu cadicum referens elegantior. *Ibid.* *

1164. Volvola utriculata, asterisco in fundo insignita. *Ibid.* *

1165. Volvola omnium minima pertusa. E fabuleto quodam prope *Gormond-Chester* apud *Huntingdonenses*.

1166. Volvolæ aliquatenus accedens, **CYLINDRITES** Faringdonensis. E fabuleto quodam juxta Faringdoniam Bercheriæ oppidum, in hoc Catalogo sæpius memorato.

1167. Ignoti cujusdam lapidis fragmentum quem à cruris humani similitudine (nisi integer longè aliam faciem, ostenderit) **OCREATULAM** dixeris. E cretosis Cantii.

1168. **ASTERIA** major arvensis, sive lutea vulgaris Plotii *Hist. Nat. Oxon. T. 2. f. 2. 3.* An forte Encrinos Agricolæ? Ex arvis Merstonsensibus in Northamptoniâ.

1169. — Eadem ex arvi Cleydonensis quodam jugero *Horewairlong* dicto, ubi prout Plotius monuerat, satis copiosè invenimus.

1170. **Asteria** major litoralis: sive elegantior perenniore materie constans, eburnei quandoque coloris, cinerei sæpius. *Horum descriptionem cum iconibus accuratissimam; ex quâ totius hujus generis plenam habebis notitiam, Vide apud Elariff. Listerum Act. Phil. Lond. Num. 112. Idemque de*

Entrochis ad N. 100. distum putâ. Ex æstuario Sabriniano juxta Pyrtton-Passage ubi satis vulgares sunt lapilli, pueris etiam sub titulo Crowfeet notissimi. Nos omnia tenemus exemplaria à Listero picta, præter decimum quartum, & quidem hujus aliquot specimina sed minus integra. Quam delineavimus crenatis commissuris variatâ, rarissimè occuri.

1171. — Eiusdem speciminâ (sed detritiora & minus elegantia) ex æstuario Humberiano.

1172. — E Glamorgania sub nomine *Culverstones*, accepta.

1173. — In agro Lincolnensi juxta *Belvoir Castle* effossa.

1174. — Prope *Stradfordiam* Warwicensium; obtusius radiata.

1175. — E lapidina quadam ad pagum *Ditchford* in agro Vigorniensis.

1176. — Lividi coloris prope *Lassington* apud *Glocestrenses* effossa, *Stradfordianis* præfatis similima.

1177. — Paulò minorâ, coloris plane cinerei: è fodinâ argillæ, ad ripam fluvii *Cherwel* juxta *Oxonium*.

1178. **Asteria** minor sublutea vulgarior. E lapidina quadam juxta *Adderbury* in agro *Oxonienſi*.

1179. — A Colle *Burlippia* no apud *Glocestrenses*.

1180. — E fodinâ *Couleanis*.

1181. **Asteria** minor eburnea; altiusculè ut plurimum & aculeatius radiata. A Colle *Ilippiensi*.

1182. — Eadem è fodinâ *Tocestrenſi* (si rectè memini) in Northamptoniâ.

1183. — E

1183. — E fodinis Witneien-
sibus septimo Oxonio Lapide.

1184. — E fodinis Uptonia-
nis prope Burfordiam.

1185. — Barringtonianis in
Comitatu Glocestriae.

1186. — Prope *Shipton-Sollers*
in eadem provincia.

1187. — E lapicidinis Blado-
nianis non procul Oxonio.

1188. — Juxta *Wellingburrugh*
in Northamptoniâ.

1189. — *Desburrugh* in Nor-
thamptoniâ.

1190. — Varietas minima
sublutea à colle *Cockerley* dicto,
apud Glocestrenses.

1191. Asteria minor atroru-
bens fabuletorum. *Lassingtoniâ*
in eodem Comitatu.

1192. Asteria minor cinerea,
mucronatis radiis insignita. E
rivulo Merstonensi in Nor-
thamptoniâ.

1193. Asteria fusca aut ni-
gricans marmorea, exilis; obtu-
sis radiis parùm eminentibus:
seu minima lucida, ad cylin-
dram paulatim accedens. *Ibid.*

1194. Asteria pentaphylloides
vimine circumdata; seu minor
plumbei aut cinerei coloris; figu-
ræ si simplex orbiculatæ, si mul-
tijuga plane cylindraceæ. *Ibid.*

1195. Asteriæ majoris litora-
lis APPENDICULA. *The*
Wires of the Star-stone, figur'd and
describ'd by Dr. Lister, Phil. Trans.
Num. 112. fig. 14. From Pyrton-
Passage.

1196. Appendicula asteriæ

minoris cinereæ. E rivulo Mer-
stonensi.

1197. Appendicula doliata
seu potius fufum onustum refe-
rens. *Ibid.* Superest hic agnos-
cam me elegantulos hosce lapil-
los è parochiâ Merstonensi in
Northamptoniâ, à R. V. D. *Thoma*
Howard istius Ecclesiæ Pastore
dignissimo accepisse; & quidem
plures alios ejusdem Viciniæ
(huic catalogo passim insertos)
ab amico quodam nostro, feli-
cis ingenii viro, & Naturalis Hi-
storiæ peritissimo: cujus nomen
quamvis celare jusserat, non
possum tamen integro animo
quæ aliorum debentur industriæ
pro nostris venditare.

1198. PISTILLARIUM, seu
officulum quoddam fossile pistil-
lum nonnihil referens. A D.
Woodward accepimus, qui in cre-
taceis Surræ alicubi invenit.

1199. FASCIATULA: sive
cylindraceus lapillus genicula-
tus compressior *perla* cujusdam
aut *libelle* alvum referens. Cow-
leia invenimus, sed rarissimè oc-
currit.

1200. TROCHLEARE lute-
um arquatum: seu vulgare ex
eburneo lutescens, Byfeldiensis.
E lapicidinis ad pagum *By-*
field in Northamptoniâ. *Lapil-*
lus est cereiformis Asteriam quan-
dâm minimam quoad molem & fi-
guram arquatam referens; troch-
leis plus minus quindecim eleganter
detornatus.

CLASSIS SEPTIMA: FOSSILIA TUBULOSA.

C A P S. XVII

Hujus Sortis adeo pauca quidem sunt ut distinctam classem vix promereri videantur: cum tamen à reliquis quibuscunque toto genere discrepent, non potui quin proprium sibi aliqualem loculam assignarem. Qualia autem sint ex titulo facile colligitur: nempe conchyliorum quæ apud Zoographos Tubuli, Entales, Dentales, Penicilli audiunt, exemplaria fossilia: quæ cum pauca sint in mari respectu Bivalvium & Turbinatorum; non mirum si & parcius à terra effodiantur.

1201. **SIPHUNCULUS** scaber tortilis, auricularis ferè digiti crassitie. E fodinis Witneiensibus *. *Vermiculis Listeri adnumerandus est. Vid. Hist. Conchyl. Lib. IV. Sect. 2.*
1202. — Idem è fodinis Bullingtonianis.

1203. *Siphunculus fimbriatus: seu majoris scabri varietas altera, margine insignita. Ibid.*

1204. — Idem è lapicidinis inter Cowley & Garzington.

1205. — E fodinis Marchanensibus.

1206. — Specimen tenuissimâ testâ ab internâ parte obdutum. *Ibid.*

1207. — E lapicidinâ ad Stafford-Grove effossum.

1208. — E fodinâ argillæ ad ripam fluvii Cherwel è regione collegii Magdalenensis.

1209. — A litore Humberiano ad pagum *Whiston* in agro Lincolnensi.

1210. — Specimina marmorea è sâbuletis juxta ambulacra Academica.

I 2

1211. — E

1211. — E fabuletis Harcurtianis.

1212. Siphunculus cylindraceus ferruginosus, sive fabuletorum, è sideritâ conflat. Unâ cum penultima in fabuletis Oxoniensibus.

1213. VERMICULARIA minus tortilis dense stipata. E lapicidina quadam juxta *Worton* in Northamptoniâ.

1214. Vermicularia glomerata. E fodinis lapidum juxta *Thame* agri Oxoniensis oppidum.

1215. — Eadem è fabuleto Faringdonensi.

1216. — E lapicidina quadam medio itinere inter *Thamiam* & *Ælsburiam*.

1217. — Specimina minora è fodinis *Brillianis* apud *Buckinghamenses*.

1218. — E lapicidina quadam juxta *Cirencestriam* in agro *Glocestrensi*.

1219. — A Colle *Islipiano* prope *Oxonium*.

1220. — Ejusdem Vermiculariæ fragmentum, è lapicidina *Fromeni* in *Somersetiâ*.

1221. TUBULARIA teres rubiginosa, aut vulgaris Oxoniensium sordide luteicens. E lapicidina *Cowleanâ*.

1222. — Eadem è fodinis *Bollingtonianis*.

1223. — E lapicidina pro-

pe *Basie's Leigh* in *Bercheriâ*.

1224. — E fabuletis Oxoniensibus, coloris exalbidi.

1225. — Lividi, ex argillaceo litore *Sabriniano* juxta *Pyrton-Passage*.

1226. — Fusci è rivulo *Merstonensi* in *Northamptoniâ*.

1227. DENTALIS fossilis minor, sive Tubularia cornea aut marmorea minor, coloris sublividi. E lapicidina *Witniensi*.

1228. TUBULARIA QUADRANGULA vulgaris. E fodinis *Couleanis*.

1229. — E fodina quadam Tegularum propè *Giddy-Hall* in agro *Wiltoniensi*.

1230. — E lapicidinis *Witniensibus*.

1231. — Rubiginosi coloris è fabuleto *Faringdoniano*.

1232. — Sublutei, è puteo quodam juxta *Masson* non procul oppido *Highburth* apud *Wiltonienses*.

1233. — Cinerei è rivulo *Merstonensi* in *Northamptonia* sæpius memorato.

1234. Tubularia pentagona sive ad *Asteriam* paulatim accedens. *Ibid.*

1235. PERTUSILLA TETRAGONA. An fortè capitulum tubuli quadranguli. *Ibid.*

CLASSIS OCTAVA
MALACOSTRACA,
SEU,
FOSSILIA,

Ad cruſtacea Forcipata referenda.

CAPS. XVIII.

Hujus etiam claſſis hucusque in noſtrâ inſulâ repertorum, non adeo amplius eſt numerus : quamvis longè plura diligenti ſcrutiniò inveniri poſſe non eſt quod dubitemus. De hæſtenus autem viſis notatu dignum eſt, quòd ſent omnia vel cancrinì generis animalium exuviorum articuli ; vel articulorum fragmenta. Binas ſiquidem lorice vertebraſ commiſſas, rarè admodum ſi unquam obſervare licuit ; multò minùs catapbraſtam integram. Quoad magnitudinem minora ſunt quæ nobis occurrebant ; coloris plerèque albiſ aut ſublutei ; cinerei alijs, alijs planè anthracini.

1236. **A** STACPODIUM majus Barringtonenſium, ſeu Forficula exterior, ſubalbidi coloris, major. E lapicidinis Barringtonianis in comitatu Gloceſtriæ attulit ſingularis ingeniù

juvenis D. Gulielmus Rowlands, Muſei Aſhmoleani procuſtos. Nihil autem eſt quam Brachii neſcio cujus Aſtaci aut Locuſtæ Fossilis, articulus, extimus & maximus. *

1237. — Ejus-

1237. — Eiusdem specimina minora, ex iisdem fodinis.

1238. *Aftacopodium asperum* anthracinum striâ duplici oblique exaratum. An fortè Brachii cuiusdam locustæ bini articuli conjuncti? A litore Sabriniano juxta *Pyrron-Passage* in agro Gloucestrensi. *

1239. *CARCINOPODIUM* minus clavellatum; seu brachii cuiusdam cancri exigui forficula exterior, inferiori margine clavellis quibusdam minimis donata. E puteo Chaullienfi propè *Cammer* in Bercheriâ. *

1240. — Idem, è fodinis *Bullingtonianis* juxta *Oxonium*.

1241. — Specimen minimum spoliatum, è fodinâ *Stunfeldienfi*.

1242. — Dimidiatum, elegantè testulâ quoad partem obductum, è fodinâ *Witniensi*.

1243. — Bullatum nigricans: seu minus, atrorubens, clavellis exiguis undique striatum. E *Sabuleto Paringdonensi*.

1244. *Calculus carcinopodium* referens. An forte *carcinopodium* spoliatum? *Ibid.*

1245. Brachii cuiusdam locustæ posterioris *ARTICULUS* secundus vel tertius fractus. E fodinâ *Barringtonensi*.

1246. Locustæ *FORFICULA* (vel *SERRULA*) interior. E fodinis *Stunfeldianis*. *

1247. *Carcinopodii ANSULA*, seu cornicula nullam te-

stæ corruptelam passum. Ex arenosis *Marchamiae lapicidinis* in agro *Bercheriensis*.

1248. — Specimen minimum, è fodinis *Viridarii Bullingtoniensis*.

1249. *Carcinopodii FORFICULA* interior lavis, seu non serrata. E fodinis *Barringtonianis*.

1250. — Eadem, è fodinis *Uptoniensibus* propè *Burfordiam*.

1251. — E fodinis *regularum Stunfeldianis* juxta *Vodostochiam*.

1252. *Carcinopodium* exiguum anthracinum. A *Sabuleto* quodam ad pagum *Oxenden* in *Northamptoniâ*. *

1253. *Chelarum* fossilium lutulenta quædam fragmina, è fodinis *Bullingtonianis*.

1254. *Forficula* interior compressa & punctulata. E *Lithotomiis Witniensibus*. *

1255. *Forficula* cuiusdam interioris nucleus, seu *Apographum* lapideum. E *Sabuleto Paringdonensi*. *

1256. *DORSUALE* asperum, seu bullulatum anthracinum minus. Juxta *Pyrron-Passage* in litore *Sabriniano* invenimus sed rarissimè. Locustæ cuiusdam fossilis minoris armaturæ dorsalis, segmentum est posterius: antèrius autem, seu *HUMERALE* nondum invenire contigit.

CLASSIS NONA.

ICHTHYODONTES CUSPIDATI.

CAPS. XIX.

Hoc titulo designari volumus Fossiles quoscunque piscium dentes incisores; quorum immensam copiam fodinae Anglicanae suppeditant. Imò aliquando (sicut & reliqua huius Catalogi Fossilia) in summo terræ corio se sistunt: quamvis id præcipue fiat vel ad maris litora, vel ad fluviorum ripas; ubi aquarum inundationibus eviscerata terra, quæ diu antea dissimulaverat Cimelia, in apricum proferre cogitur. Ichthyodontes Cuspidati in sagittatos (paucis exceptis) & plectronarios dividi possunt. Prioris generis sunt qui Glossopetrarum nomine jam dudum innotuere. Plectronarios autem dicimus dentes quosdam teretres gallinaceæ plectra quodammodo referentes: quos idcirco plectronitas consuevimus appellare; sub eoque nomine quatuor abhinc annis in Actus Philos. Lond. delineari curavimus. Omnes cujuscunque generis Ichthyodontes à reliquis Fossilibus piscium ossibus, nitore insigni, quàm facile dignoscuntur. Marmoris enim instar politissimi sunt, & quasi oleo obducti resplendent: viventium ossium prærogativâ in Fossilibus satis integrè servatâ.

† 1257.

GLOSSOPETRA
eburnea ferrata
maxima Meli-
tensium. Longitudine est qua-
tuor unciarum cum dimidio;

ad radicem tres uncias lata;
versus mucronem unam. Ex
Melite attulit Clariss. Raius, no-
bisque inter alia plurima dona-
vit; benevolentia suæ inme-
moryna

mosyna æternum colenda.

† 1258. Glossopetra Melitenfis falcata lævis minor. Ab eodem.

1259. Glossopetra maxima cuneata Cantianorum: sive anthracina, lævis, quatuor unciarum longitudine; mucrone obtuso. *

1260. Glossopetra rostrum corvinum referens auriculata: sive GRACIRRHYNCHUS vulgaris rectus; appendiculæ ad radicem utrinque donatus. Sheppeiae Cantianorum insulæ in litore invenimus; ubi pueris & mulierculis nomine *Cramptone* (quo & sequentes indignant) notissimus est lapis. *

1261. — Eiusdem specimen radice in vulgari quodam calculo sepulta; emergente propemodum utroque corniculo. *Ibid.* *

1262. Gracirrhynchus minor recurviroster; sive mucrone sursum reflexo. *Ibid.* *

1263. Gracirrhynchus atronitens, cernuus: sive acuminatus corneus, mucrone acuto, deorsum vergente. *Ibid.*

1264. Gracirrhynchus falcatus vulgaris. *Ibid.* Hæc specimina dextrorsum falcantur. *

1265. — Eiusdem specimina sinistrorsum falcata. *Ibid.* *

1266. Glossopetra picæ linguam referens, sive ORNITHOGLOSSUM sessile vulgare. Glossopetra minor. Ophioglossum petræum, &c. Wagneri, p. 310. *Ibid.* *

1267. — Eiusdem specimina latiusculè mucronata. *Ibid.*

1268. — Recurvirostra,

sive mucrone sursum arcuato. *Ibid.*

1269. Ornithoglossum falcatum vulgare dextrorsum sinistrorsum. *Ibid.*

1270. Ornithoglossum recurvirostrum minimum. *Ibid.* *

1271. Ornithoglossum minus sinuosum. *Ibid.*

† 1272. Ornithoglossi sessilis vulgaris specimina minora eburnea. Ex insulâ Melitenfi.

1273. — Idem, è lapicidinâ Coxalensi juxta Faringdoniam.

1274. — E fodinis cretaeis Cantianorum.

† 1275. Glossopetra crenata minor SERRELLA condita Melitenfium. A D. Ray (uti omnes nostros Melitenfes) accepimus.

1276. Serrella cornea Sheppiana Glossopetris minimis annumeranda. Propè *Minster* in litore Sheppiano invenit D. Jones. *

1277. Serrella compactior atrorubens; sive minor crassiuscula Charltoniensium. *

1278. Glossopetra acanthina radice sessili crenata: sive minimam femoralium fibulam referens, in radicem sessilis. E Sableto Faringdonensi. *Coloris est aliquando straminei, seu ex eburneo sublucæ; sed pleræque atrorubentis. Radice privata sunt quæ vulgò occurrunt exemplaria.*

1279. — Eadem corneæ cujusdam coloris, è fodinis Marchamensis. *

1280. Glossopetra tricuspis mucronata: seu nigricans subviridis TRIDENTULA dicta minimis adnumeranda. *Ibid.* *

1281. Glossopetra, è minimis polyacantha; seu tribus vel quatuor denticulis ad radicem armata. *Ibid.*

1282. — Eadem nigri coloris, è fodinâ Cowleanâ.

1283. Glossopetra minima palmata, seu tridactyla, vel etiam pentadactyla obtusa; radice sessili donata. Glossopetra tricuspis non serrata Listeri. Aët. Philos. Ang. N. 110. Fig. 1. E Sabuleto Faringdonensi. *

1284. — Ejusdem duo exemplaris, maxillarum fragmentibus adherentia. *Ibid.* *

1285. — Varia earundem maxillarum frustula, dentibus spoliata. *Ibid.*

1286. Glossopetra Zygenæ piscis dentem referens: seu acanthina vulgarior Marchamensium, ex arenolis Marchamæ lapicidinis.

1287. — Ejusdem specimina atrorubentia, seu coloris ad Granatum accedentis. *Ibid.*

1288. — Omnium minima ex iisdem fodinis, cum aliis, è Sabuleto Faringdonensi.

1289. — Minima anthracini coloris, è lapicidinâ Dintonianâ apud Buckinghamenses.

1290. — Specimen majus, è fodinâ quâdam tegularum in Parochiâ Estonis apud Wiltonienses.

1291. Glossopetra, è minimis falcata. E fodinis Marchamensibus.

1292. — Eadem, è fodinis Basileianis.

1293. — Specimen majusculum, è Sabuleto Faringdoniano.

1294. Ichthyodontium *Metamorphosus*; seu Glossopetrarum in vulgares calculos abeuntium specimina. E fodinis Marchamensibus.

1295. Glossopetræ Zygeniæ varia specimina coloris nigri, fusci aut subviridis. E fodinâ Garvordiensibus.

1296. — E fodinis Cowleanis, pro loci conditione albis maculis infecta.

1297. Glossopetræ Acanthinæ sessilis varia specimina radicibus spoliata. E Sabuleto Faringdonensi. Vid. Num. 1277.

1298. — Eadem, è lapicidinis Cowleanis, albis maculis vitiata.

1299. Glossopetra; è minoribus cuneata, sive obtusa Zygeniana Stunsfeldiensium coloris hepatici.

1300. — Vide 1279. E lapicidinibus Bullingtonianis.

1301. Glossopetræ acanthinæ vulgarioris specimen, fusci coloris; è puteo Chauliensi.

1302. — Ejusdem alia specimina, è fodinis Witneiensibus.

1303. — Minora quædam, è lapicidinâ quâdam ad pagum Langley.

1304. — { a. Haley.
b. Charlbury-rough.
c. Middlefield.

1305. — E fodinâ Charltonianâ coloris anthracini.

1306. — Minima, è lapicidinâ Desburiensi in Northamptoniâ.

1307. — Propè *Sylveston* in eodem Comitatu.

K 1308. — *Stafford.*

1308. — *Stafford-Grove*,
juxta Oxonium.

1309. EPHIPPIARIA (sive
Glossopetra sellulata equeſtrem
referens) major. E fodinis re-
gularum Stunsfeldienſibus.

1310. Ephippiaria minor. *I-
bid.*

1311. — Eadem, è fodi-
nis Marchamenſibus.

1312. Ephippiaria longiuſcu-
la, latiroſtra, ſive productiori
formâ, anatino roſtro inſignita,
cum alio (ut videretur) exem-
plari degeneri, è vulgari calculo
ſiliceo conſtrato. *Ibid.*

1313. CALOPODIUM, ſive
Glossopetra tuberoſa futoris mu-
ſtriculam referens. E lapicidi-
nâ Garvordienſi.

1314. — Ejuſdem ſpeci-
men minus, degener. E fodinâ
Cowleanâ.

1315. Calopodium minus vul-
gare. E fodinis Marchamenſibus.

1316. — Specimen mini-
mum, è Sabuleto Faringdonenſi.

1317. Glossopetra fuſca, ſeu
minus nitida à fœniſecæ falcis
ſimilitudine, FALCATULA
diſta. E lapicidina quadam ad
Villam Great Coxal, juxta Fa-
ringdonium.

1318. PLECTRONITES ma-
ximus corticeus, ſeu ROSTRA-
GO maxima, quod roſtrum
quoddam avis ſimulare videat-
ur, ſic diſta. E Sabuleto
Faringdonenſi. *Integra hujus den-
tis ſpecimina nondum invenire con-
tigit: nec enim aliud eſt quam
fragmentum: cuius iconem dedimus;
figura eſt in triquetra quadam, py-
ramidali; longitudine duas uncias,
tres in ambitu ad baſim comple-
rent. Perioſto arborum quadam*

corticem mentiente, obducitur; ab
inferiori parte circumliis quibuſdam
lineis per longitudinem ſtriatis.

1319. Roſtrago major lavis,
radice umbilicata. *Ibid.*

1320. Roſtrago minima ar-
gutè admodum ſtriata; radice
quaſi ex obliquo reſecta. In la-
pacidina ſæpius laudata juxta
Baſilæ Leigh, unicuique tantum ſpe-
cimen invenimus.

1321. Plectronites breviscu-
lus radice admodum ſeſſili; ſeu
compactior eleganter ſtriatus,
patellam quandam aduncam
nonnihil referens. Faringdoniæ
cum penultima.

1322. — Ejuſdem varie-
tas minima. *Ibid.*

1323. Plectronites latiuſculus
minute admodum ſtriatus; mu-
crone Hippopotami dentium ri-
tu complanato. *Ibid.* *Coloris
eſt caſtaneus. Ab utroque latere
ſimbria quadam, ſeu linea aliqua-
ſenſus prominenti inſignitur.*

1324. — Ejuſdem varie-
tas minor mucrone integro. *I-
bid.*

1325. Plectronites major al-
tiuſcule ſtriatus mucrone obtuſo.
Vid. Aſt. Phil. Lond. Num. 200.
E fodinis Stunsfeldienſibus.

1326. — Idem, è fodinis
Bullingtonianis.

1327. Plectronites peſtinatim
ſtriatus, è maximis; belemnitis
ad inſtar excavatus. E lapicidi-
nâ quadam ad Villam Sandford,
juxta Academiam.

1328. Plectronites belemniti-
tam referens compreffior; ab u-
troque latere exornatus. E fo-
dinis Stunsfeldienſibus.

1329. Plectronites major ſpo-
liatus, ſive ſolcus aut veruſcolor
minimus

minimi digiti crassitie, marmoris instar expositus. E lapicidinâ Gærvordienfi.

1330. — Eiusdem exemplaria minora quæ longè frequentius occurrunt. *Ibid.*

1331. Plectronites vulgaris, seu striatus medius mucrone paululùm acutiore. E Sabuleto Faringdonensi.

1332. — Eiusdem varietas elegantius striata: acuminato paululùm utrinque mucrone. E lapicidinâ Desburiensi in Northamptoniâ.

1333. — Idem prorsus, è fodinâ quâdam regularum ad pagum *Gagingwell* in agro Oxoniensi.

1334. — E fodinis Stunfeldianis in eodem Comitatu.

1335. — Witnelensibus rufescenti colore perelegans.

1336. — Coloris rufi, anthracini & cinerei, è fodinis Charltonianis.

1337. — E fodinis Marchamensibus apud Bercherianos.

1338. — Specimina spollata quæ longè copiosius in iisdem lapicidinis inveniuntur. Plectronites lævis mucrone paulò acutiore. Act. Phil. Angl. Num. 200.

1339. — Eadem, è fodinis Basfleighianis.

1340. — Propè *Kingstons-June* in eadem viciniâ.

1341. Plectronitarum varia specimina prioribus quibusdam consimilia; è fodinis Cowleanis.

1342. Plectronites minimus aculeatus. E fodinis Marchamensibus.

1343. — Idem, rufi coloris, è Sabuleto Faringdoniano.

1344. — E Sabuleto juxta ambulacra Academica.*

1345. — E lapicidinâ quâdam ad pagum *Longley*.

1346. Plectronites exiguus clavellatus; seu omnium minimus anthracinus, argutè admodum striatus, minutulum clavum referens. E lapicidinâ Dintonianâ in tractu Buckinghamensi.

1347. Plectronites clavellatus lævis, *Catuli* salviani dentulis nonnihil similis. E fodinis Marchamensibus.

1348. Plectronites minimus Glossopetræ radice: seu potius Glossopetra minima ad Plectronites accedens. A litore Sabriniano, juxta *Pyrton-Passage*, sæpius laudato.

1349. — Vid. 1324. Hujus enim Specimen est, quamvis aeris injuriâ exesum, & dehonestatum. Ad Villam *Tussey* juxta Thamiâ in agro Oxoniensi.

1350. Plectronites Phocenæ dentem referens, seu radice rubiginosa retellata. E Sabuleto Faringdonensi.

1351. Ichthyodontis cujusdam ignoti, à futurâ ad marginem acupicta SULULARIA dicti, fragmentum. E lapicidinâ quâdam propè *Witney* habuimus, sed rarissimè occurrit.*

1352. Plectronitæ aliquatenus affine RUTELLUM impictum, seu Ichthyodos anomalus mucrone palam referente piceo splendore conspicuo. E fodinâ Casinwellianâ juxta *Witney* agri Oxoniensis oppidum.*

1353. Ichthyodos minimus eburneus, glandulari capitulo insignis: seu GLANDELLARIA eburnea. E Sabuletis Academicis.

cis. Elegantiulus est Ichthyodos nec precedenti minus rarus.

1354. Glandellaria anthracina calyculata radice. E quadam lapidum fodinâ ad pagum *Dusey* supra memoratum.

1355. — Eadem, è lapicidinâ Dintonianâ apud Buckinghamenses.

1356. Glandellaria unguiculata. E Sabuleto Faringdonensi.

Nuper comperimus non aliud quam hujus lapidis mucronem fuisse quem Gibbi nomine delineavimus in Adversariis Londinensibus. N. 266. Fig. 1.

1357. Plectronitarum in vulgares calculos degenerantium exemplaria. E Sabuleto Faringdonensi.

1358. — E fodinis Marchamianis.

CLASSIS

CLASSIS DECIMA
 ICHTHYODONTES SCUTELLATI.

CAPS. XX.

Scutellatos dicimus molares cujuscunque generis piscium dentes fossiles: siue ii orbiculati, umbonati, vel Scaphoides sint; ut Bafonitæ; siue angulosi, ut qui Rhombiscus dicitur; siue Leguminum fructus referant, ut Siliquastra. Hisce quidam fortuito in eadem capsula, accedere; rectius forsan superioribus annumeranda: ut Scalpellus, Acanthiodos, &c. Ichthyodontes autem Scutellati, in cretosis & calcariis (maritimis puta Angliæ regionibus) upbis nondum comparuere. In Mediterraneis però uti Oxoniâ, Northamptoniâ, Glocestriâ, Bercheriâ, & Buckinghamiâ, cuspidatis non minùs copiosè eruuntur. Prioribus omninò desiderari non audeo asserere, cum non eandem hætenus lustrandi eas regiones, ac reliquas occasionem habuerim. At certè si dantur, necesse est aut variores sint, aut sub aliâ quâdam specie personati: quod quidem fossilibus effigiatis subinde accidisse novimus. Multùm enim distat Volvola, seu Entrochus fodinarum cretæ apud Cantianos, à vulgari septentrionalium & occiduae Britanniae: nec propius conveniunt Astropodia quæ in Australibus effodiuntur cum iis quæ in plumbifodinis Cumbriæ inveniunt, ad Classẽ sextam inquirimus. Sed de hisce aliàs.

† 1359. **B**UFONITES medius castanei coloris

Melitenſium: ſeu caſtaneus minimum aut non omnino excavatus. E Melite inſulâ ubi *Ocebio di Serpe, ſeu Oculis Serpentis* audit.

† 1360. — Ejuſdem ſpeciminum minorum congeries. *Ibid.*

† 1361. Bufonites minor, è caſtaneo ſubfuſci coloris. *Ibid.*

1362. Bufonites majusculus atrox rubens inſtar caſpulae glandis quercinae. Act. Phil. Lond. Num. 200. fig. 6. Lapidis Bufonis varietas prima apud Anſhelmum Boetium delineata. p. 301. *Piſtra di reſpo di figura circolare Imperati* p. 861. E ſabuleto Faringdonenſi.

1363. Bufonites medius orbicularis ſeu vulgaris Anglicus coloris exalbidi. Act. Phil. Lond. N. 200. fig. 8. *Ibid.*

1364. — Idem paulò compreſſior hepatici coloris, alveolo rubiginoso. *Ibid.*

1365. — Ejuſdem varietas rotularis; ſive alveolo utrinque donata. Act. Phil. Lond. N. 200. fig. 27. *Ibid.*

1366. — Pallidi coloris, maculâ centrali cruentâ inſignis; nigra (vel atrox rubenti) ſalcioſâ ſimbriatus. *Ibid.*

1367. — Specimina paulò minora è fodinis Garvordianis.

1368. Mandibulae foſſilis fragmentum cum adnatis tribus huius ſpeciei Bufonitis. Vide Act. Lond. N. 200. fig. 9. *Ibid.*

1369. Varii coloris, nigri ſcilicet, fuſci, hepatici, pallidi, caerulei, & variegati exemplaria; è fodinis Marchamenſibus.

1370. Diverſae magnitudinis fuſca, caeruleis maculis foedata; è fodinis Cowleanis.

1371. — E Sabuletis juxta ambulacra Academica, fuſci etiam aut hepatici coloris.

1372. — Paulò minora. Ejuſdem ſere coloris, è fodinâ quadam lapidum ad pagum *Haley*.

1373. — Eleganter variegata è lapidibus Middleſeldianâ.

1374. — Hepatici coloris immaculata, E fodinis Stunſfeldianis.

1375. — E lapidinis Witnienſibus, cum exemplaribus quibuſdam coloris anthracini.

1376. — Specimen exiguum è Lithotomiis Swingdonianis pè Burfordiam.

1377. — Exiguum mandibulae fragmento adnaſcens, è fodinis Marchamenſibus.

1378. — Minima exemplaria variâ coloris & figurâ, è ſabuleto Faringdoniano.

1379. Bufonites exiguus umbonatus, Turdi vulgaris denticulos molares referens. E fodinâ quadam lapidum juxta *Northleigh*.

1380. — Idem caliculo ſtrato longiuſculo donatus. Act. Phil. Lond. Num. 200. fig. 11.

1381. — Specimen majusculum prope *Baſſe's Leigh*, è medio ſaxo erutum.

1382. Bufonites orbicularis rugoſus, ſeu à parte convexiori areolâ quadam inſignitus. E ſabuleto Faringdonenſi. Huius ſpecimen minimum vide in Adverſariis Londinenſibus delineatum N. 200. fig. 9.

1382. Bufonites TROCHILUS dictus; seu minor Trochili ad instar fastigiatus Aët. Phil. Lond. Num. 200. fig. 10. *Ibid.*

1384. Bufonites scaphoides extremo altero latiore Aët. Phil. Num. 200. fig. 12. *Pietra di Rospo di figura ovale Imperati* p. 661. E fodinis Witnienfibus. *Coloris ex austriaco subviridis.*

1385. — Idem coloris ex eburneo ad castaneum vergentis; cum aliis diversorum colorum exemplaribus.

1386. — E fabuleto Faringdoniano.

1387. — E lapicidinis Marchamensibus.

1388. — Stunsfeldianis.

1389. — Coloris hepatici è fodinâ quâdam juxta *Middlefield* effusus.

1390. — Specimen minus anthracinum è lapicidinâ *Hallensi*.

1391. — Varia ejusdem coloris exemplaria è fodinis *Charltonianis*.

1392. — Majuscula è puteis *Garvordiensibus*.

1393. — E lapicidinâ quâdam *Woodstockianâ*.

1394. — Castanei coloris *Uptoniâ* juxta *Burfordiam* inventus.

1395. — *Varia figura* specimina mandibulae adhaerentia; è fodinis *Stunsfeldianis*.

1396. — Eadem coloris anthracini è fodinis *Charltonianis*.

1397. — Minima coloris hepatici, è lapicidinis *Wirneiae* & *Stunsfeldiae*.

1398. Bufonites scaphoides rugosus, seu areolâ quâdam aspe-

ra à parte convexiori exaratus. E fabuleto *Faringdoniano*.

1399. Bufonites scaphoides ad cylindrum paulò accedens. *Ibid.*

1400. Bufonites 1369. Specimina hepatici coloris; è lapicidinibus *Bullingtonianis*.

1401. — Minimi moduli; è fodinis *Charlburienfibus*.

1402. — Paulo majora coloris fusci; è fodinis *Brilliamis* apud *Buckinghamenses*.

1403. — Juxta *Hansburiam* *Oxonienfium*.

1404. — E fodinâ quâdam ad pagum *Langley* in eadem vicinâ.

1405. — Minimi coloris anthracini; è lapicidinâ *Fritwellensi*.

1406. — Ejusdem coloris & magnitudinis; è fodinis *Thamenfibus*.

1407. — *Dintonianis* medio itinere inter *Thamiam* & *Elsburiam* apud *Buckinghamenses*.

1408. Mandibulae fossilis fragmentum, bufonitis minimis anthracinis confertim clavellatum. *Ibid.*

1409. — Ejusdem specimen minimis etiam colore ad granatum accedenti interstinctum. E fabuleto *Faringdonensi*.

1410. — Idem cum Num. 1369. unâ cum scaphoidis vulgaris fragmento, è *Lithotomiis* quibusdam prope *Barnsley-Inn* apud *Gloucesterenses*.

1411. — Minutioris moduli, coloris hepatici, è fodinis *Rancianis* in *Northamptoniâ*.

1412. — Scaphoidis & orbiculati medii specimina varii colo-

coloris; è lapicidinâ Desburgenſi in eodem Comitatu.

1412. Buſonitæ orbiculati mediû COMPAR, ſeu capſula inferior, vivente piſce, in mandibulâ condita. E ſabuleto Faringdoniano.

1414. Buſonites ſiliculatus, ſive longiuſculus incurvatæ figuræ minutam ſiliquam nonnihil referens. E fodinâ Coxaleniſi juxta Faringdoniam. Coloris eſt anthracini vel ex atro ſubrubentis.

1415. Buſonites ad piſolithos accedens; ſeu nullatenus excavatus, formæ è globulari conoide; ad mucronem verſicolor. In lapicidinâ Witnieniſi; at ſemel tantum invenimus.

1416. Ichthyodos quidam latiuſculus lamellatus; ab acuminato & margine & utroque mucrone ACUTELLA dictus. E lapicidinâ Thamenſi.

1417. ACANTHIODOS, ſive Galæi Spinacis vel Acanthiæ Rondeletii, Dens foſſilis majuſculus atrorubens. E fodinis Witnieniſibus.

1418. — Ejuſdem varietas altera, è fodina Caſwellianâ, Witneizæ vicinâ.

1419. — Fragmenta; è fodinis Thamenſibus, coloris nigerrimi.

1420. — Speciminis maximi fragmentum, è lapicidinâ Brillianâ apud Buckinghamenſes.

1421. Acanthiodonti congener RHOMBISCUS major ſive uncialis. E fodina Caſwellianâ juxta Witneiam.

1422. — Idem è fodinâ quadam Iſlipienſi.

1423. — Fragmentum pel-

lucidum, è lapicidinâ Thamenſi.

1424. — Variæ magnitudinis, coloris plerumque atrorubentis, è ſabuleto Faringdoniano.

1425. — Teſtudineus maculâ pallidè cæruleâ inſignitus. E lapicidinis Charltonianis.

1426. — Anthracinus, è fodinis Garvordeniſibus.

1427. Rhombiſcus minor ſive medius, &c. Aët. Phil. Lond. N. 200. fig. 15. Charltoniæ cum penultimâ.

1428. — Coloris atrorubentis minimis adnumeratus. E fodinis Marchameniſibus.

1429. — Teſtudinei; è lapicidinâ Hallienſi propè Witneiam.

1430. — Minutiſſimum ſpecimen juxta *Middlefield* effoſſum.

1431. — E lapicidinâ Dintonlanâ apud Buckinghamenſes ubi copioſius quam aliubi obſervavimus.

1432. — Fragmenta; è fodinis juxta *Witney* & *Middlefield*.

1433. OSTRACION majus ruſcens Faringdonenſium. Ariſte forte Rhombus quidam maximus ſpoliatus?

1434. Oſtracion minus olivacei fere coloris, è lapicidinis Marchameniſibus.

1435. Acanthiodonti affinis LUCERNARIA ſtriata, *Ibid.* Lamella eſt figuræ quodammodo quadratæ teſtudinis operculi fragmentum referens; inſtat rhombuli lateris pellucidæ; undè lucernariæ nomen ei tribuimus, quamvis fractus ſit ſapillus, an integer non ſatis conſtat.

1436. — Eadem è fodinâ Witnieniſi.

1437. SCALPELLUS major anthracinus. E fodinâ Charltonianâ.

1438. Scalpellus minor vericolor. *Ibid.* Hujus iconem vide in Adversariis Phil. Lond. N. 200. F. 16.

1439. Varia Ichthyodontium fragmenta, à vulgaribus calculis haud facillè dignoscenda. E fodinis Marchamensis.

1440. SILIQUASTRUM phaseolatum seu ad phaseoli valvulum quodammodo accedens. Aët. Phil. Lond. Num. 200. fig. 1. E lapicidinis Witneiensibus. Hoc specimen quod ipsum est cujus extat figura & descriptio in Aët. Lond. superne anthracini coloris est; ad marginem virescens; subter rubiginosum.

1441. Idem coloris fusci, radice (h. e. rubiginosâ à parte inferiori appendice) spoliatum. E fodinis Stunsfeldianis.

1442. — Eiusdem varietas altera. Aët. Phil. Lond. num. 200. fig. 1. *Ibid.* *

1443. Siliquastrum phaseolatum angustissimum *Ibid.*

1444. Siliquastrum tenue longiusculum in dorso ad cylindrum vergens.

1445. Siliquastrum pisi siliquam referens subviride vibrato margine insignitum. Aët. Phil. Lond. Num. 200. E fodinis Witneiensibus.

1446. — Idem coloris anthracini. *Ibid.*

1447. — Specimen angustius è lapicidinis ad pagum Gagingwell effossum.

1448. — Latiusculum seu lupini valvulo æmulum. Aët. Phil. Lond. N. 200. fig. 2. E

fodinis Rancianis in Northamptoniâ. *

1449. — Omnium quotquot vidimus maximum; duas uncias (si quadrantem excipias) longitudine; latitudine unam complectens; coloris nigri radice spoliatum. E fodinis Stunsfeldianis.

1450. — Mediocria, seu vulgariora fusci coloris exemplaria; ibidem effossa.

1451. — Marmorea seu lævissimè expolita; coloris aliàs fusci aut hepatici, aliàs è luteo subviridis, variæ magnitudinis. *Ibid.*

1452. Radice fulculis transversis leviter exarata. E lapicidinis Garvordiensibus.

1453. Num. 1439. Specimen majusculum vulgare seu minus elinatum. E fodinâ Graftoniensi in Northamptoniâ.

1454. — Fragmenta ad villam *Disburrough* in eodem Comitatu effossa.

1455. — Fragmentum è lapicidinâ quâdam Bracleiz oppido vicinâ.

1456. Lupinati specimen minus, coloris è cinereo subfusci; perpendiculari margine; argutè admodum rugosâ; propè *Stoke-Bruon* in eodem comitatu; unâ cum fragmentis quibusdam coloris anthracini, aut ex nigro & cæruleo variegati.

1457. Eiusdem coloris anthracini propè *Sylveston* in Northamptoniâ itidem effossâ.

1458. — E fodina Fritwellianâ apud Oxonienses.

1459. — Ex nigro subviride, è lapicidinis Charltonianis.

1460. — E fusco & cæruleo variegatum, propè Ensamiam aratro erutum.

1461. — Specimina minutiora è fodinis Stunsfeldianis.

1462. — Witneiensibus.

1463. — Juxta *Hanslip* in Northamptoniâ.

1464. — E fabuleris Oxoniensibus (ubi raro admodum occurrit) coloris ex fusco subalbidi.

1465. — Siliquastrum luteum, &c.

1466. Siliquastrum minimum vibratum. E lapicidinâ Rancianâ Northamptoniâ.

1467. Siliquastrum minus gibbosum subtenue, seu vulgari simile arcuatum angustius.

1468. — E lapicidinâ Braceanâ in eadem provinciâ.

1469. — E fodinis Witneiensibus apud Oxonienses.

1470. — Stunsfeldianis *Ibid.*

1471. — Ejusdem varietas gibbosior ad *gibbosum tortile* accedens. *Ibid.*

1472. — E lapicidinâ quâdam juxta *Boughton* in Northamptoniâ.

1473. Siliquastrum gibbosum ex albedo rufescens, fabuletorum, radice insigni donatum. E fabuleto Faringdoniano.

1474. Varietas altera hepatici coloris. *Ibid.*

1475. — Fusci, è lapicidinâ Garvordianâ.

1476. Siliquastrum SILO conditum: seu recurvirostrum gibbosum, strigâ quâdam à dorso ad mucronem procurrente. Witneici sed rariùs invenimus.

1477. — Idem è fodinis Stunsfeldianis.

1478. — Lividi coloris [*Damson colour*] è fodina Desburgensi in Northamptoniâ.

1479. — E lapicidinâ quâdam ad viam Londinensem propè *Barnsley-Ton* in Comitatu Gloucestriciæ.

1480. Siliquastrum gibbosum tortile. E fabuleris Oxoniensibus.

1481. Siliquastrum PORELLARIA dictum, sive gibbosum marmoreum Aët. Soc. Reg. N. 200. fig. 4. E lapicidinâ Garvordianâ.

1482. Siliquastrum tortile gibbosum, minutis punctulis subindè conspersum, seu siliquastrum marmoreum *Punctularia tortilis* dictum Aët. S. R. Nura. 200. fig. 4. E fodinis regularum ad pagum *Stunsfield* propè Wodstochiam.

1483. — Varia ex eisdem fodinis specimina: majuscula minora; magis aut minus expolita; radice insigni notanda, eadem spoliata; coloris nigri, albidi, hepatici, subviridis aut variegati.

1484. — Coloris exalbidi è lapicidinâ Marchamensis.

1485. — Garvordianis.

1486. — Nigra maculis albidis, vel subcæruleis infecta; juxta *Rance, Stanwick, Rushden*, & alibi in Northamptoniâ, effossâ.

1487. Siliquastri tortilis gibbosi varietas, ad *triangulare* minus accedens; ob extremum alterum quasi oblique resectum, LIMULARIA dicta. E fodinis Stunsfeldianis.

1488. Si-

1488. *Siliquastrum* minus triangulum; seu minus, concha adinstar rostellatum. Aët. Phil. Num. 200. fig. 3.

1489. ——— E lapicidinis Witneiensibus specimina alia, coloris albidī, polita; alia anthracini rugosa.

1490. ——— Coloris nigri pallidē ceruleo maculati ad pagum *Middlefield*.

1491. ——— Minoris moduli specimen ejusdem coloris ad *Charltoniam* effusum.

1492. ——— Majusculum propē *Stanwick* in *Northamptonia*.

1493. *Siliquaastro* congener *RICINUS*; seu *siliquastrum* minus, instar seminis *Phaseoli*. Aët. Phil. Num. 200. fig. 5. E fodinis *Stunsfeldianis*. Colore ut cetera variat.

1494. ——— Specimina *Limacis nigri* corio obducta, è lapicidinis *Witneiensibus*. 1494.

1495. ——— Ejusdem coloris fascioli albidā fimbriatus; è fodinis *Charltonianis*.

1496. ——— Coloris exalbidi, è lapicidinis *Uptonianis* juxta *Bursfordiam*.

1497. *Ricino* accedens *siliquastrum* umbonatum seu scutulatum minimis adnumerandum. *Stunsfeldia* & *Charltonia*.

1498. *Siliquastrum* umbonatum longiusculum. E lapicidina quadam ad Castrum *Beverlianum*, apud *Glocestrenses*.

1499. *Siliquastrum* asellarium, seu minimum, *Asello* insecto nonnihil simile. E lapicidina *Charltoniana*.

1500. *Siliquastrum* minimum punctulatum *ARQUATULA*

dictum. *Marchamiae* tantum unum specimen invenimus.

1501. *Siliquastrum* *Bufonitam* orbiculatum minorem referens. E fodinis quibusdam ad pagum *Middlefield*.

1502. *Siliquastrum* minimum orbiculatum marmoreum; minutissimis punctulis conspersum. E lapicidinis *Marchamensibus*.

1503. *Siliquastrum* litorale venosum (venulis nimirum à centro dorsali undiquaque insculptum) seu *LIMACULUM* corrugosum. Ex aestuario *Sabriniano* juxta *Pyrtan-Passage* à parte Orientali. *Elegantissima* sunt bujus litoris ob venosam *Sculpturam*, *siliquastra*; nigri aut fusci coloris superne; subius margine anthracino marmoreo fimbriata. Hanc autem varietatem cujus tria habemus exemplaria, *Limaculum* dicimus; eò quod primà facie *limacem* nigrum paulo contractiorem nonnihil refert.

1504. *Limaculi* varietas depressior seu minus gibbosa. *Ibid.*

1505. *Siliquastrum* venosum radiolare, nodulorum serie in dorso insignitum; seu *siliquastrum* à radioli textorii similitudine *RADIUS* nodosus dictum. *Ibid.*

1506. *Radius* minimus leviter insculptus. E lapicidinis *Stunsfeldianis*. Nostra specimina subviridis coloris sunt: alius in aliis lapicidinis inventi, non est dubitandum.

1507. *PUNCTULARIA* minima mucronata. Ad pagum *Bassie's Leigh* invenimus sed rarissimè.

1508. *Siliquastrum* lupinatum seu vulgatoris specimina, ex aeris

76 CL. X. ICHTHYOD. SCUTELLATI. Cap. XX.

injuriâ, albedine infecta, & quodammodo calcinata. E fodinis Stunsfeldiensibus.

1509. Varia siliquastrorum fragmina è fodinis Garvordianis, Marchamensibus, fossilium imperitis à vulgationibus calculis haud facile distinguenda.

1510. Siliquastri angustioris arcuati & alterius cujusdam minoris in vulgares calculos transmutatio. E sabuleto Faringdoniano.

1511. Siliquaastro accedens CARINULA. E lapicidinâ Charltonianâ.

1512. Carinule affinis COR-TICULARIA. Cum priore, sed neutrius integrâ exemplaria hæcenus videre licuit.

1513. Acuminatus lapillus laminaris, CULTELLARIA dictus. Stunsfeldiæ habuimus sed rarissimè occurrit. Siliquastri vel alterius cujusdam Ichthyodontis radix videtur.

CLAS.

CLASSIS UNDECIMA.

XYLOSTEA,

SIVE

OSSA FOSSILIA LIGNOSA, &c.

CAPS. XXI.

*Hac autem classe enumerantur piscium ossa qualiacunque in fodinis Angliæ invenimus, præter Dentes & Spondylos; quibus etiam ignota varia subjunximus, lignorum itidem speciem quodammodo præferentia. Dili-
gentius olim exculit Luthologia; hoc genus (uti & reliqua hujus libelli classes) accuratius definiatur: nobis siquidem impræsentiarum, non aliud quàm incondita quadam Methodi rudimenta, designare licuit; utpote sub infantia hujusmodi Fossilium Historiæ scribentibus: & quidem longè impari supellectile, ad absolutam perficiendum, vel si vires adessent, instructis.*

1514. **X**YLOSTEON maximum brachiale: propriè sic dictum, sesquipedale; triunciali crassitie, utrinque rutellatum. An fortè unicornu Fossile Wor-

mii, quod Ceratites Gesnero est, & Ebur fossile Clusio? In regularum fodinis Strunfeldien-sibus semel tantum invenimus.

1515. Xylo-

1515. Xylosteon fuscum Rhinocerotis cornu nonnihil referens. Witneiz sed rarissimè.

1516. Xylosteon rubiginosum confragosi cujusdam lapidis vulgaris æmulum. *Ibid.*

1517. Xylosteon minus, coloris ex fusco subalbidi. E Sabuleto Faringdoniano.

1518. Xylosteon maximi ponderis ossèa specie insignè. A quodam litore Norfolciensium.

1519. CARTILAGO mineralis vulgaris: seu undulata, figlina (aut regularis) Faringdonensium. An fortè Osteocolla, sive *Bjucstetn* Germanorum? In Sabuleto Faringdonensi satis copiosè invenimus. *

1520. Cartilago pileata. *Ibid.*

1521. Cartilago Ephippiaria. *Ibid.*

1522. Cartilago mamillaris, sive ubè vaccinum referens. *Ibid.* *

1523. Cartilago cataraetata; sive nassa, vel supiculo piscatorio nonnihil similis. A litore Lincolniensi in parœcia Skegnessiana.

1524. Cartilago juglandaris; sive juglandis carinam aliquatenus referens. Incertum Cowleiz an Faringdoniz invenit.

1525. LOCULARIA argillosa: an fortè Bufonitarum mandibula? Faringdonia. *

1526. SOLEARIA major pansa: seu scapulare quoddam os, latiusculum, pedis plantam ad extremum referens. Ex æstuario Sabriniano ad trajectum Pyrtonense. *

1527. Solearia media fascicularis; sive manipulum frumentarium referens. *Ibid.*

1528. Solearia minor anthracina. *Ibid.* *

1529. SCAPULARIA major rubiginosa. E rudibus lapicidinæ Cowleanz.

1530. Scapularia minor lucida, sive marmoris instar expolita. E Sabuleto Faringdonensi.

1531. PINACION fuscum quadratum: sive Xylosteon tabularum maximum; quinque in longitudine, latitudine tres uncias complectens. E fodinis Witneiensibus. *

1532. Pinacion minus atrovirens: sive linguatum, colore atris panis crustulam mentiente. E lapicidinis Stunsfeldiensibus.

1533. — Idem, è fodinâ quâdam juxta Witneiam (si rectè memini) effossum.

1534. Pinacion fuscum minus Wiltoniensium, juxta *Market-Lovington* invenit Cl. Tannerus jam aliàs laudatus.

1535. Pinacion asserculatum rubiginosum. E Sabuleto Faringdonensi.

1536. Pinacion minimum fuscum. E fodinis Marchamensis.

1537. a. — Idem, è fod. Kidlingtonianis.

1537. b. — E Sabuleto Faringdoniano.

1538. — E lapicidinis Witneiensibus coloris aliàs fusci, aliàs cinerei.

1539. — Varii coloris specimina, è fodinis Garvordianis.

1540. Pina-

1540. Pinacion fuscum quadrangulum cuneatum. *Ibid.*

A 1541. Xylosteon canaliculatum exalbidum ALVEATULA major dictum. Faringdoniâ.

1542. Alveatula minor, ex atrorubenti & subcinereo versicolor. *Ibid.*

1543. Alveatula anthracina litoralis: sive atronitens, argutè admodum striata, os cetaceum referens. A litore Pyrtonensi.

1544. Alveatula minima triquadra. E lapicidinibus Marchamensisibus.

1545. Alveatula à parte concavâ insigni quadam strigâ bipertita. Ad litus Sabrinianum cum penultimâ.

1546. Alveatula fusca clavellata. E lapicidinibus Marchamensisibus.*

1547. — Eiusdem fragmenta, è Sabuleto Faringdoniano.

1548. — Varietas lævis, seu non clavata, Marchamie effossa.

1549. — Eadem, è puteis Cowleanis.

1550. — E fodinis regularum apud Stunsfeldienes.

1551. Alveatula clavellata strigosa. E fodinis Charltonianis.*

1552. PELTARION marmoreum hæmatoades: sive Xylosteon scutellatum, rubrum, crassiusculum; gelatinis quibusdam facie alterâ insignitum. E fodinis Stunsfeldiensibus.

1553. Peltarion marmoreum

nigrum: sive informe majus Kidlingtonensium.

1554. SESSIBULUM (seu Xylosteon sessile) atrorubens, minus, vulgare. E Sabuleto Faringdoniano.

1555. Sessibulum fuscum majusculum. E fodinis Kidlingtoniensibus.

1556. PAXILLUM majus vulgare: sive Xylosteon bacillum paulò compressiorem referens. Faringdoniâ.*

1557. Paxillum minus. *Ibid.*

1558. STRIGILARIA anthracina litoralis; sive Xylosteon nigrum marmoreum, strigilis instar pectinatum. Ex æstuario Sabriniano ad trajectum Pyrtonense.*

1559. Strigilaria lutea major. E Sabuleto Faringdonensi.

1560. Strigilaria rubiginosa. E lapicidinibus Witneiensibus.

1561. SULCATULA ROSRATA litoralis: sive Xylosteon striatum anthracinum, falcati cujusdam rostri mandibulam superiorem ferratam, vel potius Astaci forficulam referens. A litore Pyrtonensi.*

1562. ELAPHOCERTION (sive cervicernium) fuscum corticosum. E fodinis Witneiensibus.

1563. — Idem, ex æstuario Humberiano, juxta Whiston in agro Lincolnensi.

1564. ANTHRACION vulgare; sive Xylosteon scabrum atronitens, &c. Faringdonia. Foris scabrâ quadam crustula

crustula coloris anthracini obducitur; internè ligni alicujus *petiolum* exhibens.

1565. Anthracion asserculatum Stunsfeldienſe.

1566. Anthracion saponarium; sive sebaceum vulgare Charltonensium. Passim in lapicidinis Charltonianis.

1567. — Idem, è fodinis Witneiensibus.

1568. Anthracion tessellatum. A litore Pyrtonensi.

1569. VERTEBRELLA, sive Ichthyospondylis congener, Xylosteon ignotum. *Ibid.*

1570. FARIO vulgaris, (sive Xylosteon versicolor striatum) Garvordiensium.*

1571. Fario scutellatus. *Ibid.*

1572. — Eiusdem varietas, è fodinis Stunsfeldiensibus.*

1573. Fario carinatus. Cum penultimo.

1574. Loculariæ congener ARGUS vulgaris. An Ichthyodontium quorundam scutulatorum mandibula? E fodinis Marchamensibus.*

1575. Argus minor anthracinus. Charltoniâ Oxoniensium.*

1576. Argus anthracinus laminatus. Marchamiæ inventus, cum penultimo.

1577. Argus lamellatus minimus. Witneia.

1578. Xylosteon minimum sessile, undulatis rugulis donatum, CRATICULUM dictum. E fodinis Marchamensibus.*

1579. FIGLINUM rufum vulgare. Stunsfeldiâ.

1580. — Idem, Langleia effusum.

1581. ARENOSULA rubiginosa; seu ferrugineus lapillus arenulis bullatus, astaci ferrulæ medullam referens. E fodinis Marchamensibus.

1582. LIGONELLA, sive Ichthyosreon fuscum rutrum vel palam nonnihil referens. E fodinis Stunsfeldiensibus.

1583. TESTULARIA rufescens, &c. An Faringdoniâ?

1584. MAXILLARIA vulgaris major. E fodinis Marchamensibus.

1585. Maxillaria minor vulgaris. *Ibid.*

† 1586. OVUM SERPENTINUM Melitenensium. E Melite Insulâ unâ cum Glossopetris, Bufonitis, aliisque supra memoratis attulit Clariss. Raius. *Vulgarem quandam calculum, minus equaliter ovatum dixeris, alterâ parte sessilem, convexiorem alterâ; nisi quod nitor eburneus ossium originem prodât.*

1587. Ovo serpentino congener SAPONELLA minor cinerea. Witneia.

† 1588. DENTE DI SERPE, sive OPHIODONTIUM eburneum Melitenensibus.

1589. Ophiodontium minus anthracinum Bercheriensium. Garvordia.

1590. BISULCULA vulgaris marmorea. E Sabuleto Faringdonensi.

1591. BACIL-

1591. **BACILLUS** cereus vulgaris, five Ichthyosteon Corallinum colore ad Granatum accedenti, minorem cuiusdam astaci lacertum referens. Faringdoniæ.

1592. **Bacillus hepaticus** Stunfeldiensium.

1593. **Bacillus anthracinus**, è lapicidinis Garvordianis.

1594. **SCOPULA** litoralis anthracina, &c. five Xylosteon nigrum; è minoribus, verriculo calceario simile.* *Hujus duo vel tria exemplaria, Sheppeia invenit jam antea laudatus D. Hugo Jones: nuper verò rariorum lapidum capsula ab ipsa è Terra Maria missa, hanc Scopulam nihil aliud esse, quam fossilis cuiusdam piscis palati fragmentum, pro comperto habemus.*

1595. **BALÆNOSTEON** Sabrinianum; five Xylosteon lamellatum balænae, ossi quo utuntur fartoires, nonnihil simile. Ad trajectum Pyrtonense non rarò invenimus; at nihil aliud suspicor quam Plagyoostomi maximi marmorei fragmentum; quamvis pro sui generis Fossile aliquandiu habuerim. Vid. Num. 640.

1596. **PINNULARIA** minor, five piscis cuiusdam Fossilis minoris Pinna. E fodinis Stunfeldiensibus.*

1597. **Pinnularia** degener,

subtus rugosa. Juxta Thame, agri Oxoniensis oppidum.

1598. **SCUTULUM** anthracinum Thamenium, &c. Os quoddam est tenuissimum ad scapularem formam aliquatenus accedens; quale in Cyprini aliorumque piscium capitibus videre est. E fodinâ quadam lapidum ad pagum Tousey apud Buckinghamenses.

1599. **LAMNIUM** squamulatum, five cinereum subasperum litorale. Ad trajectum Pyrtonense.

1600. **MULTIFORA**, five Xylosteon levissimum informis, poris majusculis permeabile, substantiæ planè ossæ. Stunfeldia, è fodinis Tegularum.

1601. **Multifora** fuscitabulum (seu lignum incendiarium) referens; intus candida, foris rubiginosa. Alicubi in Northamptonia.

1602. **Xylosteon** rubiginosum ad sideritidem ferè redactum. E fodinâ quadam lapidum ad collem Shotover.

1603. — Ad lapillum albidum; seu calculum pallidum longiusculum, levissimè lacunatum. E lapicidinis Marchamensisibus.

1604. — Idem, paulò rufescens, è Sabuleto Faringdoniano.

CLASSIS DUODECIMA.
 ICHTHYOSPONDYLI.

CAPS. XXII.

Inter alia piscium ossa in Mediterraneis Fossilia, non est quod miremur vertebrae saepissime inveniri; siue eorum numerum in qualibet piscis specie attendamus, siue molem & figuram singularem, etiam minus curiosis satis notabilem. Hasce omnes cujuscunque sint materiae, figurae, aut magnitudinis, communi nomine Ichthyospondylos dicimus. Nobilissimum illud Ulyssis Aldrovandi Lithophylacium, hujusmodi cimeliis non caruit; quamvis eorum parentela tunc temporis nondum innotuerat: Muleo enim Metallico, pag. 491. clepsydriatus quidam Ichthyospondylus Fungites tertius appellatur: nec quidem alius generis sunt, qui pagina, 493. Diospongiolites, & 634. Ammites Cotyledonites audiunt. Huc etiam spectare videntur G. Hieronymi Velschii Spondylioliti & Dolicholiti in comitatu Tirolensi reperi; de quibus consulendae Ephemerides Germanicae, ad Ann. I. Obser. 157. At sagacissimus Marinorum Fossilium rimator D. Augustinus Scilla, cujus Epistola apud nos rarissima, dum hac scribo ad manus nostras primum appulit, inter alia marino-terrestria varios Ichthyospondylos,

ichthyspondylos, sub genuino vertebrarum piscium titulo graphice depinxit. Multo autem rariores in hac nostra Insula occurrunt Ichthyspondyli quam Ichthyodontes, quamvis in quibusdam locis, uti ad trajectum Pyrtoneense & nonnullis Buckinghamiæ lapicidinis passim obviam habeantur, ubi Dentes rarissime appareant: at in fodinis Bercheriæ & Northamptoniæ, ubi unam piscis vertebram, viginti ad minimum Dentes invenimus. Quæ in argillâ maritimâ & Sabulo delitescunt, Mediterraneis majores pleræque sunt; quamvis nonnullas è rivulo quodam & fodinis Bercherianis in hac vicinia satis magnas habeamus. Porro de Ichthyspondyliis Angliæ, notatu dignum videatur, eos semper ferè radiis seu costis spoliatos, nec conjunctim ut in vivis piscibus vertebrae, sed sigillatim è fodinis erui.

1605. **ICHTHYOSPONDYLUS** canalicu-

latus ramosus, elatior. E rivulo quodam in Parœcia Marchamensi, juxta *Going-bridge*, in agro Bercheriano. * *Omnium maximus est, quotquot hactenus invenire contigit.*

1606. Ichthyspondylus elatior ansulatus minor. Ex æstuario Sabriniano. *

1607. Ichthyspondylus elatior, cortice cervinum cornu referente. *Ibid.* *

1608. Ichthyspondylus elatior rubiginosus, detrita utrinque margine. E fodinis Garvordiensibus. *

1609. — Ejusdem rubiginosus adhuc fragmentum, è lapicidinâ Coxalensi, juxta *Faringdoniam*.

1610. **PLATYRHYNCHUS** (seu Ichthyspondylus anatis rostrum referens)

utrinque ad extremum detritus. Garvordiæ. *

1611. — Ejusdem varietas integra, insigni ansula donata. E fodinis Stunsfeldiensibus. *

1612. Ichthyspondylus compressior, figurâ, è circino paululum ovata, septem uncias in ambitu colligens: sive **LATRUNCULUS** sublongus major. Ad trajectum Pyrtoneense.

1613. — Ejusdem varietas minor, ad extremum alterum coarctata. Ex æstuario Humberiano jam aliàs sæpius laudaro.

1614. — Specimen minus adhuc valdè detritum. *Ibid.*

1615. — In quodam lapide inclusum, minimis ferè adnumerandum. *Ibid.*

1616. — Minorum varia exemplaria, ex æstuario Sabriniano.

1617. Latrunculus degener, sive informis subrotundus major. *Ibid.*

1618. Latrunculus degener patinatus, sive alveolo altero infundibuli instar dilatato. *Ibid.*

1619. — Ejusdem specimen, cum adnato quodam ostracite. *Ibid.*

1620. Latrunculus subrotundus vulgarior. *Ibid.*

1621. — Idem, margine utrinque in aciem demissa. *Ibid.*

1622. — Ejusdem fragmenta prorsus lapidea.

1623. — Specimina minora admodum detrita, &c. *Ibid.*

1624. Latrunculus obstipus, seu alveolo obliquè inclinato. *Ibid.*

† 1625. Latrunculus lunatus minor Melitenfis. Lutei est coloris figurà in circino deliquium patiente.

1626. Latrunculus minor corniculatus. E fodinà Coxalensi propè Faringdoniam. Hujus Iconem vide in Phil. Transf. Num. 200. Fig. 18. c.

1627. SALINARIUM trinare anthracinum majus: sive Ichthyospondylus salinum referens, tribus utrinque naribus fenestratus. Sheppeia Cantianorum; in litore ad pagum *Minster*.

1628. Salinarium trinare minus: sive Ichthyospondylus anthracinus clepydratus. *Ibid.* * *Asselli majoris vertebra non abssimile est.*

1629. — Ejusdem specimen humilius. *Ibid.*

1630. — Idem, compressum & informe, deletis naribus, seu occlusis prorsus fenestellis. *Ibid.*

1631. Salinarium minus orbiculatum luteum, fusco utroque alveolo. E fodinà Coxalensi juxta Faringdoniam.

1632. PEDICA terebrata rubiginosa minor: sive Ichthyospondylus, è minoribus detritus; figurà equestrem *pedicam* exprimente. E Sabuleto Faringdonensi.

1633. Salinarium minus luteum distortum, sive alveoli margine utrinque ex obliquo prominenti. E Sabuleto Faringdoniano.

1634. — Ejusdem specimina minora. *Ibid.*

1635. Ichthyospondylus modiolaris minor; sive lutei coloris, rotulæ modiolum referens. *Ibid.*

1636. Ichthyospondylus modiolaris minimus Sabuletorum. E Sabuleto quodam juxta *Little Milton* apud Oxonienses.

1637. — Ejusdem varietas, è fodinà Faringdonianà.

1638. — Idem, è fodinis Marchamensisibus.

1639. Salinarium minus binare Marchamensium. Ex arenosis Marchamiae lapicidinis.

1640. — Idem, è fodinis Basileianis.

1641. Varietas exigua perforata, &c. Cowleia.

1642. Ichthyospondylus minimus cylindroides. *Ibid.*

1643. Salinarium minus fuscum, figuræ è cylindroide ovatae. E lapicidina Dintonianà apud Buckinghamenses.

1644. Ichthyo-

1644. Ichthyospondylus è minimis, orbiculatus compressior; five Latrunculus striatus, binariis: rotularis, minimus, fuscus. *Ibid.*

1645. Latrunculus exiguus trinariis, cinerei coloris, figuræ ex orbiculo ovatæ. Ad pagum *Towsey* juxta *Thamiam* agri *Oxonienſis* oppidum.

1646. — Idem fusci coloris è fodinis *Dintonianis*.

1647. Salinarium fuscum minimum trinare. *Ibid.*

1648. Salinarium clepsydrium atronitens perexiguum. *Towſe* æt cum penultimo.

1649. — Idem in *Cochlita* quodam reconditum. *Ibid.*

1650. ANELLUS cæruleus vulgaris: seu ichthyospondyli exigui carulei lunula. *Ibid.*

1651. Anellus ovatus, canaliculo utrinque insignitus anthracinus. *Ibid.*

1652. Ichthyospondylus ovalis, simus: seu minimus; narius & appendiculorum vestigiis elimatis. A litore *Pytonensi*.

1653. Ichthyospondylus minor, nitidus, atrorubens. E lapicidinis *Charltonianis*.

1654. Ichthyospondylus minor tetragonus. E fodinis tegularum *Kidlingtonianis*.

1655. — Albidus minimus compressus. E lapicidinis *Rancianis* in *Northamptonia*.

1656. Ichthyospondylus minor clepsydriatus hepatici coloris,

Ephippiarius. E fodinâ *Caswellianâ* juxta *Witneiam*.

1657. Ichthyospondylus infundibulum referens; five instar *Fungi* calyciformis seminferi *Mentzelii*. E sabuleto *Faringdoniano*.

1658. Ichthyospondyli cujusdam majoris in *Astroitem* pyxidatum metamorphosis. Ex æstuario *Sabriniano*.

1659. Latrunculi subrotundi vulgatioris fragmenta in lapideam substantiam prorsus conversâ. Vide Num. 1620. *Ibid.*

1660. Latrunculus orbiculatus majusculus in vulgarem calculum redactus. *Ibid.*

1661. CYLINDRUS geniculatus. An fortè Ichthyospondylus aliquis è majoribus, multijugus, an potius *Alveolaria* quædam maxima? *Ibid.* Vide Num.

1662. Ichthyospondylus degener modiolaris alveolo utroque hexagono. Ex agro *Lincolniensi* accepimus; ad pagum *Whitton*, si rectè memini, inventum.

1663. Ichthyospondylus exiguus doliatas, repleto utrinque alveolo. E fodinis *Kidlingtonianis*.

1664. Ichthyospondylus exiguus anfulatus albidus.

1665. CHOERISCOPODION concavum fuscum: five Spondylus porcelli pedis articulo nonnihil similis. E lapicidina *Charltoniana*.

FOSSILIA EFFIGIATA ANOMALA,
SIVE
Incertæ CLASSIS.

CAPS. XXIII.

Sub duodecim hisce Classibus ordinatis scrinii nostri Fossilibus, quæ supersunt incerti laris sunt, donec genus suum manifestius declaraverint. Hoc dato, Umbonellus forsan ad quartam Classẽ promotebitur; Numulus & Digitabulum ad sextam, Belemnites cum sua prole Alveolo, ad septimam; & ad alias alii. De Belemnite autem, mirabar, cum variis gaudeat speciebus, earumque nna aut altera in plerisque fodinis Angliæ quas adiverim, vulgarissima sit; universam Cambriam (quantum hætenus observare licuit) eo toto genere carere. At amplior est regio fateor, quàm ut eam curiosè peragrarem; & forsan post hæc alicubi copiosè inveniemus; quamvis notatu dignum sit in Centuriis aliquot clivorum rupium & fodinarum ubi studiosè quærivimus, desiderari. Alveolum lapidem quod attinet; is sicut Entrochus, Asteria & reliqua Astropodia; sigillatim aliàs, aliàs conjunctim invenitur. Quoad descriptionem, orbiculatum capsulæ operculum dixerim; modicè excavatum marmoris instar politissimum; magni-

magnitudine variâ à Bufonite minore orbiculato, ad Capsulam Horologii Portatilis, seu conspicii vitrum. Nonnunquam in arvis, in argillosis, & fodinarum rudibus apud Anglos mediterraneos seorsim occurrit, at nativus locus Belemnitarum majorum Calyx est. Hisce enim fractis geniculatum Alveolum fusiformem, cavitatem suam occupare sæpius notavi, lamellâ maximâ supino concavo supremum locum tenente; reliquisque ordinatim pro Belemnitæ formâ diminutis. Trichitem figurâ & Descriptione illustravit Plotius, cui nunc aliquot varietates adjecimus, quas aliorum olim maturior experientia Bivalvium fragmina fortassis dixerit. Reliquos qui rariotes sunt, curiosis lectorum observationibus commendamus.

1666. **B**ELEMNITES longissimus vitriolatus: sive septem unciarum longitudine, argenteis vitrioli capillis efflorescens. E puteo quodam argilloso ad pagum *Marcot* in Parœcia *Charltonianâ*.

1667. Belemnites maximus oxyrhynchus; cum variis ejusdem speciei minoribus. E lapidinis Cowleanis. In ambitu ubi crassissimus, quatuor est unciarum.

1668. — Ejusdem fragmentum cavitare fluore undique obductâ *Ibid.*

1669. Specimina minora; conchyliorum fragmentis hinc inde obducta; aeris injuriâ exesa undique & foraminata. *Ibid.*

1670. Maximi fragmentum, latiusculâ compressum. E fodinis Bullingtonianis.

1671. a. — Ejusdem specimina cavitare testâ quadam membranaceâ obducta. *Stansfordiâ Faringdonensium.*

1671. b. — E fodinis Marchamensis exemplaria paulò minora, Alveolo multijugo (sive fusiformi geniculato crystallino) cavitatem occupante.

1672. Specimen, è lapidinis Garvordianis, testâ nescio quâ ad partem obductum.

1673. Belemnites major, lividus, marmoreus. In medio saxo invenimus, ad collem Garzingtonensem.

1674. — Ejusdem fragmentum conspicuum cylindraceum fusci coloris, è fabuleto Barnptoniano.

1675. Belemnites exilis prælongus Northamptonensium. E fodinâ Byfeldiensi in Northamptoniâ. * Belemnites niger maximus basi foratâ Listeri. p. 226.

1676. — Ejusdem specimen minus. *Ibid.*

1677. Belemnites major canaliculatus, sive aqualiculo per mediam longitudinem insignitus. E fodinis Stunsfeldiensibus.

1678. Belem-

1678. Belemnites minor lividus, è fabuletis siliceis, ad mucronem distortus. E fabuleto quodam ad pagum *Chisle-Hampton*, apud Oxonienses.

1679. Belemnites minor electrinus, ad extremitatem cavam gracilescens. *Cowleia*.

1680. — Idem è fodinâ *Marchamensi*.

1681. Num. 1676. Specimina minora. *Byfeldia*.

1682. Fragmenta ex argilla *Boughtonensi* in *Northamptonia*.

1683. — Idem Belemnites *Merstonia* in eodem comitatu effossus; cum alio exemplari arcuato aliquatenus & compresso.

1684. — Eiusdem lividi coloris fragmentum, è fabuleto quodam juxta ambulacrâ *Academica*.

1685. — Vide numerum 1677. Hujus enim fragmentum est mucrone spoliato. E fabuleto *Cricladiensi* in *Wiltonia*.

1686. — Idem cum penultimo, è fabuleto quodam *Thamensi*.

1687. Numeri 1669. Specimen, è fabuleto *Faringdoniano*.

1688. Belemnites medius, impositus, &c. *From Newen*.

1689. Belemnites exilis fragmenta è *Lithotomiis Barringtonianis*.

1690. — E fodina quadam lapidum ad pagum *Radstoke* in *Somersetia*.

1691. Belemnites cujusdam majoris fragmentum fissum, crustosum. E *Lithotomiâ Hedingtonensi*.

1692. Vide 1679. *Basie's Leigh*.

1693. Belemnites medius cinereus calice compresso. E ripis argillaceis ad trajectum *Pyrtouense*.

1694. Belemnites medius fabuletorum ad utramque extremitatem obtusus. Juxta ambulacrâ *Oxonensia*.

1695. Belemnites medius electrinus fabuletorum. *Oxonii* propè *Ecclesiam Sancti Clementis*.

1696. Numeri 1679. Specimina exigua: sive Belemnites *Electripus aculeatus*. Ex arenâ lapicidinâ *Cowleana*.

1697. — Eadem ex arenolis *Marchamensibus*.

1698. Belemnites exilis prælongi *Northamptonensium* exemplaria minima aculeata. Vide Num. 1675.

1699. — Idem cum penultimo, è fodinis *Wirneiensibus*.

1700. — Idem aculeato admodum mucrone, è fodinis quibusdam ad pagum *Alderley* in agro *Glocestrensi*.

1701. Numeri 1693. fragmenta, ex argillâ fodina ad ripam fluvii *Cherwel*.

1702. Belemnites minor cinereus ari pistillum referens. *Ibid.* *

1703. — Idem è puteo quodam argilloso ad pagum *Aspley* in agro *Bedfordiensi*.

1704. Belemnites ari pistillum referens fabuletorum: seu fusci coloris inter glareas delitescens. *Ibid.* Alicubi in agro *Oxonensi* invenimus.

1705. Belemnites ari pistillum referens canaliculatus. E lapicidinâ *Sturdsfeldiensi*.

1706. Belemnites electrinus minor, figurâ ad cylindroidem propius accedentis. E fodinis *Cretæ Cantianis*.

1707. Belemnites minimus fere cujusdam succini adinstar pellicidus; quibusdam *Lapis Lynceus* Listeri p. 227. Juxta *Merser-Trussel* in Northamptonia.

1708. — Idem è fabuleto Thrippiano juxta Faringdoniam.

1709. — Idem è fodinà quadam Gypsi apud Huntingdonenses.

1710. — E puteo carbonibus eruendis destinato, propè *Pyrtown* Wiltonensium.

1711. — E lapicidinis Thamenisibus.

1712. — E fabuletis juxta Oxonium.

1713. — E fabuletis Wallingfordianis.

1714. — Specimen exile utrinque gracilescens, *Radiolum* medium nonnihil referens.

1715. Tubularia teres belemnite pragnans. Cowleia.

1716. — Eadem è fodinis Basilegianis.

1717. Belemnites cylindraceus fabuletorum; sive vulgatiores fractus, cultelli manubrium referens. E fabuletis Bedfordiensibus.

1718. Varia è fabuletis Oxoniensibus specimina.

1719. Minorismoduli ibidem effossi.

1720. Formæ compressioris, fissurà altero latere donata, è fodinis Stunsfeldiensibus.

1721. Belemnites fissæ majoris, &c. fragmenta. E Sabuletis Witniensibus.

1722. — E fodinis Bullingrohnianis fragmentum altero latere striatum.

1723. Belemnites electrinus

cylindraceus minor, in arenosis delitescens. E fodinis Marchamensisibus.

1724. — Idem è fodinis juxta *Basse's-Leigh*.

1725. — E fodinis Kidlingtonianis.

1726. — E fabuleto Faringdonensi.

1727. — Cricoladiano.

1728. — Woburnensi in Bedfordia.

1729. — Ad Byfeldiam, in Northamptonia.

1730. Vide Num. 1696. E fabuleto Charltoniano in eodem Comitatu.

1731. Belemnites cylindraceus minimus versicolor. A litore Humberiano ad pagum *Whitton*.

1732. Belemnites tuberosus (sive vulgarem calculum referens) sublustris, fabuletorum. A fabuletis Oxoniensibus.

1733. Belemnites striatus in orbiculatum lapillum redactus. E fodinis Basileianis.

1734. Belemnites congener lapillus Crystallinus informis. E fabuleto Framptoniano in agro Glocestrensi.

1735. — Idem è fabuletis Oxoniensibus.

1736. Belemnites tuberosi specimina; è Fodinis Marchamensisibus; è fabuleto Bedfordiensis, Hanburiensis, &c.

1737. ALVEOLUS maximus lugulentus. Propè *Wotton-Under-Edge* in agro Glocestrensi.

1738. Alveolus major sive medius. E fodinis Cowleianis.

1739. — Idem è fabuletis Oxoniensibus.

1740. Alveolus major aheneus speculi ustorii adinstar politissimus. *Boughton, Northamptonshire.*

1741. Alveolus fastigiatus minor albus. E fodinis Byfeldiensibus in eodem Comitatu.

1742. Alveolus crystallinus, fastigiatus, maximus, compressus. Cowleia.

1743. Alveolus medius fastigiatus anthracinus fabuletorum. Faringdon.

1744. — Idem colore albido. *Ibid.*

1745. Alveolus minor fastigiatus aheneus vitriolo imbutus. E fodina argillæ ad ripam fluvii *Cherwell* è regione Collegii Divæ Magdalene.

1746. a. Alveolus degener siliceus. A litore Norfolciensi inter *Cly & Salt-Ash* attulit jam antea laudatus D. Rowlands.

1746. b. — Ejusdem varietas cylindroides electrina. *Ibid.*

1747. Belemnitæ congener cylindraceus lapis majusculus; VOLGIOLUM terebratum dictus. Ex Northamptonia acceptus.

1748. TRICHITES rutilans deciduus Plotii Hist. Nat. Oxon. p. ... sive Adianthi aurei minores species referens. An forte Polytriches, Veneris Crines Plinio. E fodinis Bullingronianis.

1749. — Idem è puteo Chau-
liensi juxta *Cummer*.

1750. Trichites pastilis foraminulis scatens. E fodinâ Caswellianâ juxta Witneiam.

1751. Trichites pastilis undulatus cretaceus. E fodinâ quadam Cretæ ad planitiem *Pack-*

Down juxta Aburn in agro Wiltoniensi.

1752. Trichites pastilis cretaceus lamellatus. *Ibid.*

1753. Trichites pastilis, tabularis, litoralis. A Trajecto Pyrronensi. Pyrites Aquanthum Cyprium referens Wormii. Trichitis varietas videtur.

1754. INFUNDIBULUM maximum, &c. *Ibid.* †

1755. — Idem à litore Hum-
beriano.

1756. — Ejusdem specimen minus. *Ibid.*

1757. DIGITABULUM album porosum: seu Sphærella modiolaris eburnea undique punctulata. E fabuleto quodam juxta Gormondcestriam apud Huntingdonenses.

1758. — Specimen majus, minus acupunctum. Ex agro Oxendeniano in Northamptonia.

1759. GALEATULA, &c. Ex argillâ Cherwellianâ, ad Collegium Magdalense.

1760. FORULAGO, sive spongiosus lapillus, in mediculio quasi fuligine fœdatus. An Porus vel Tophus asper Wormii? In rudibus fodinæ Cowleianæ satis vulgaris est.

1761. ORBITA, rotularis quidam Lapillus est, triuncialis ferè in ambitu. Locum non memini.

1762. UMBONELLUS fabuletorum est lapillus scutellatus in fabuleto Faringdonense non admodum rarus.

1763. NUMULUS luteus vulgaris exiguus est Lapis orbicu-

biculatus, ad collem *Cokerley-Hill* dictum in Comitatu Gloucestriz, vulgarissimus.

1764. An Radli stellæ luteæ vulgaris fragmentum fossile seu *Astropodium luteum striatum*? Northamptoniâ ab amico quodam habuimus.

1765. SYRINGIUM Cata-

phractatum. An fortè minoris cujusdam *Astaci* aut *Locustæ*, brachii articulus?

1766. UTRICULUS, ampullaceus est lapillus subalbidus, nigris punctulis confusus; ad sextam Classẽ forsan cum penultimo revocandus.

F I N I S.

EPISTOLÆ.

EPISTOLA I.

De Lapidibus quibusdam Germaniâ acceptis.

Ad Celeberrimum Virum D. Augustum
Quirinum Rivinum, *Physiologia &*
Botanices in Academia Lipsienfi Prof.
Publ.

MITTO tandem (Nobilissime Rivine) cujus
dudum mentionem feceram *Lithophylacii*
nostri Catalogum; qui jampridem Biblio-
thecæ Tuxæ instructissimæ hospes humilli-
mus supplicasset, nisi quodd pauld antequam absolvissem,
inopinata quædam quæ ab Academia annorum aliquot
absentiam postulant, intercesserint negotia. Eidem e-
tiam causæ debetur quod singularis figuræ Lapides quos
ad nos transmittere dignatus es, suis quosque in hoc Scri-
nio locis nondum licuerit inferere. At eorum bonam par-
tem, cum etiam nostræ fodinæ suppeditent; visum est hac
occasione te paucis monere quibus eos nominibus præ-
sens recenscat Catalogus; & quinam ii sint in hoc Tuo
grato imprimis munere, quos hætenus rarè admodum
in Britannia, si omnino inveniri novimus.

Prime

Primo igitur Globi scabri septo intus Crystallino bipartiti, è ferri minera ni fallor conflati; nusquam quod scio apud nos occurrunt ita bipertitim divisi; at simplices in Ferrifodinis *Glocestria & Cambria australis*, non semel observare licuit. Porro in lapicidinâ quadam propè *Strwell* in agro *Oxoniensi*, Globum aliquem invenire contigit, subconcahum; cujus facies exterior Astroitem tertium *Plotii in Hist. Oxoniensi* exhibebat: interior verò undique obducta est Fluore quodam triquetro instar fructus *Perilymenis* coacervato, quolibet tali Fossili per mediani longitudinem foramine insignito.

* Vid. Tab. I.
N. 34.

2. *Lapis scissilis Illicem referens propè Ilmenauum effusus.* Hujusmodi Figuras (de quibus *Cl. Raius* in Præfatione ad secundam Synopsin editionem) copiose exhibent *Carbonariae notitiae* per agrum *Eboracensem, Somersetum, Glocestriam & fere Cambriam* quâ patent *Lichanthracis fodinæ*, universam; quamvis multoties in *Monemutiâ, Brechinâ, Mariduniâ, & Monâ Insulâ* occurrant, quàm in *Glamorganiâ, Penbrochiâ, Denbighiâ & comitatu Flintensi*. Harum aliquot species Classis tertiæ enumerat; quamvis longè plures ex quo scripsi Catalogum, per *Cambriam* invenire contigit. Sed de hujusmodi *Lithophytis* alia occasione.

† *Voss. Aldr. Mus. Metallicum*, p. 101.

3. *Lapis niger Piscis figuram representans quem Aldrovandi Museum Lapidis Illebiæ Ichthyomorphi Titulo exhibet* † in *Britanniâ* nondum repertus est: at aliam *Ichthyomorphi speciem* peregrinam satis & singularem nuper invenimus juxta ædes Nobiliss. *V. D. Gryffidii Rici* de *Newton Arm.* propè oppidum *Sancti Teiliavi* in comitatu *Mariduniæ*. Iste autem *Ichthyomorphos* ad planos pisces qui in latus projecti natant, referendus est; quamvis nullæ speciei hæctenus descriptæ per omnia respondeat. At non externa piscis lineamenta quemadmodum vestras *lapis Illebiensis*; sed ejusdem skeleton, seu pestinem, argutè admodum in ambitu striatum exprimit. Figura ad *Buglossum*, seu *Soleum* piscem accedit, nisi quod paulò ovalior sit; ad extremum minus coarctata; & quod caudâ (utpote non piscis perfectus sed skeleton tantum) omnino careat: unde *Buglossum curvum strigosum* diximus*. Magnitudo sicut reliquis Fossilibus effigiatâ variâ est. Quotquot vidimus maximi circuitus decem unciarum erat; longitudo quatuor, latitudo duarum cum semisse; minimus *Sphondylii* semen æquabat. *Lapis* qui elegantiores hosce piscium Schematismos ostendit, subnigri sicut vestras aut etiam lividi coloris est; nec materia multum dissimilis; si quid hac in re memoriæ fidendum; vestrum siquidem

* Vid. Tab.
22.

liquidem exemplar dum hæc scribimus ad manum non est. Piscis Icon non multo minus lapidi supereminet; ac si verus piscis esset; & iconi incumbens materia ejusdem imagine excavatur. Sicut autem Costellæ, seu Aristæ lapidi supereminet; ita & Costellis vertebræ: quorum ordo finitur planè ut in viventium piscium sceletis, antequam ad metam extimam ventum est. Cæterum hæ Aristæ & vertebræ, quamvis lapidis superficie elatiores sint, non ossèa tamen constant materiâ; sicut varii Ichthyospondyli, & alia piscium fossilia Ossicula; sed prorsus eadem cum reliquo Saxo, si membranaceum quendam fucum, qui mirandam hanc piscis imaginem effingit, excipias: Quâ in re cum vestro Ichthyomorpha convenit; qui etiam umbra quædam piscis est, aut subtilis sculptura è Pyrite aureo hinc inde per medium saxum graphicè exarata. In lapicidinâ præfata Newtonensi copiosè & subinde in vicinis invenimus. At specimina integra rarissimè occurrebant; & eorum quidem omnium capita minùs perfectè efformata. In eadem lapicidinâ alios quosdam lapides ignotos collegimus, de quibus quod Oxonium omnes præter unam speciem continuo miserim, ne memoria fallaci nimis tribuam, nihil dico. Hunc verò qui ad manum est Lapillum quò referam prorsus ignoro: Iconem utcunque eadem Tabellâ exhibuimus†; & ne planè anonymus sit; dum genus † Tab. 22. ejus clariùs innotescat, à tribus quasi nucleis minoribus conjugatis; quos in triginta minimùm exemplaribus observare licuit *Trinucleum fimbriatum vulgare* diximus. Fimbria autem ea reticulata, coloris est cinerei aut albidì & forsàn ossæ originis; nuclei atrì & materiæ à saxo quò insunt quantùm nudis oculis discernere licuit, nullatenus diversæ. Nucleus quilibet columno multo minor; at medius reliquis elatior est, & totus lapillus longitudine dimidium, latitudine quadrantem unciaè rarè exuperat. Sed ut ad Tuos redeam.

4. *Coryophyllus lapideus* de quo ad Ephem. Germ. Ann. 13. Obs. 189. me relegas, apud nos rarissimus est lapillus: unicum enim specimen solummodo hucusque repere contigit: idque nuperrimè in calcariis rupibus Caldeæ Insulæ (ubi hoc à nimia pro tanti V. dignitate, festinatione) Schediasma scribimus. Ephemerides Germanicas nobis nondum licuit consulere, utpote in hac viciniâ rarissimas; unde & elegantissimi lapidis inventorem, & quid de ejusdem sentiat origine (si id agat) prorsus ignoramus. Interea tamen quid ipse existimem non reticebo: Fieri enim potest ut nostræ suas obser-

vationes, vel aliorum nostras confirment. Caryophyllum ergo lapideum, à Caryophylli aromatici similitudine satis concinnè appellatam agnosco; neque Author essem ut quis eo proscripto, aliud nomen excogitet; cum eo Titulo à reliquis suæ sortis facillè dignoscatur. At originem si attendamus, non aliud reverà est quam *Stellæ* cujusdam fossilis modiolus; quam opinionem ut quis amplectetur aut rejiciat; ipse lapis cum modio *Stellæ* marinæ decem radiorum *Fab. Columnæ* conferendus est*; quæ in Museis curiosorum subinde occurrit. Mihi certè utriusque faciem supernè convexam & subtus stellatam, cum aliis notulis observanti, aded hac de re liquidò constabat; ut jam de Caryophylli lapidis genere nullatenus dubitem. Præterea Stellarum fossilium varios modiolos in iisdem hisce *Caldianis* rupibus invenimus†: alios nimirum radiis integris; decurtatis alios; nonnullos iisdem prorsus spoliatos: omnes quoad materiam ex eodem quo *Caryophyllum*, *Judaici* lapidis selenite confusos. Quamvis verò hos lapides cum aliis non paucis ad *Stellas* marinas utpote communi genere ortas referrem; non dico eos olim animalium meras crustas & officula extitisse. Quæstionem hanc impræsentiarum in medio relinquimus: id solum asseverantes; stellarum spolia hos lapides non minùs assimilari, quàm marina *Conchylia* ea quæ è terrâ effodiuntur; *Glossopetras* & *Bufonitas* ipsos piscium Dentes & folia Mineralia, ea quæ viventium sunt stirpium. De horum Fossilium origine ubi inter Eruditos tandem conventum fuerit; *Caryophyllus* iste cum reliquis suæ sortis, sanctionem sponte inibunt. Interea temporis si egregio huic operi ejusmodi *Observationes* tantillum lucis adferent; desiderii nostris optimè respondetur: neque enim est quod laboris pœniteat, si quos ipse pisces captare nequeo in aliena retia compellam.

5. *Asteria vera* ex *Helvetia* eadem est cum cinerea *Oxonienſi* ad numerum 1177. nisi quòd nostrates plerèque paulò majores sint.

6. *Asteriscus* idem est quem descripsit *Cl. Listerus* in *Adversariis Societatis Regiæ*, ad Numerum 112. Fig. 14. sub Titulo *Asteriæ* Appendiculæ. In *Anglia* enim *Asteriis*

* Vide *Cat. Aldrovandum de Inſectis*, l. 7. c. 10. *Fontenayum de Inſ. p. 146. Tab. 28. Fig. 14.*
† Vide *Tab. 14. g. h. i. l. m. & Tab. 22. 4.*

conjuncti non rarò inveniuntur.*

7. *Ostreites Sulcatus* *Terebratulæ* ad numerum 838. (seu *Conchæ anomæ Columnæ*) varietas est.

8. *Pectinites biforis* à nostrate ad numerum 565. non multum abest.

9. *Cochlites Wagneri*, ad nostratem quoque accedit, sub numero 323.

10. — Ejusdem

10. — Eiusdem *Cochlites planus teres*; seu *sessilis*, absque striis ac in se revolutus; in hoc Catalogo Nautilites minimus, subcrassus Sabuletorum appellantur.

11. *Conchites rotundus*, seu *Ctenites Kentmanni* idem videtur cum nostro *Pectunculate Oxysrhyncho* ad num. 663.

12. *Conchites striatus planus* apud nos quoque vulgarissimus est cujus varia specimina hoc scrinium suppeditat, ad num. 665, 666, &c.

13. *Cornu Hammonis vulgare* convenit cum nostrate, ad numerum 278.

14. *Glossopetra minor*, sive *Ophioglossum petraeum*, nullatenus differt à nostro *Ornithoglossio sessile vulgari*, seu *Glossopetrâ picâ* linguam referente.

15. *Ferrugineos lapillos*, Angli *Rust-Balls*, seu *Globulos rubiginosos* appellant. Hæc enim ferri minera globulari formâ apud nos non rarò invenitur.

16. *Ostreites univalvis* in Anglia vulgarissimus est lapis quem Listerus in Appendice ad Tract. de Animalibus Angliæ, sub titulo *Conchitæ anomæi rugosi rostro subtereti* insigniter adunco donati descripsit & delineavit. Ego quamvis ad *Ostrea fossilia*, cum Wagnero retulerim, à rostro tamen adunco *Gryphitam* dixi, cujus varias species enumerat hujus Catalogi Classis quinta.

17. *Ovum anguinum* nobis *Echinites maximus* laticlavus audit. Rarissimè in Britannia integri inveniuntur: at fragmenta satis elegantia circa Oxonium sæpius occurrant.

18. *Pisolithus Helveticus* à glandulari nostrate planè alius est; neque in Britannia quod novimus invenitur.

Vide Cat.
Num. 910.

19. *Tesseras lusorias* quod attinet: naturales eas quoad materiam, & Tessellatam formam existimo; quoad notas alearum ocellis planè respondentes, factitias: quod ideo monendum duxi, quia de hac re curiosissimus Wagnerus dubitare videtur; & quàm plurimi Eruditi pro genuino naturæ opere, has tesseras habeant. Pyrites tessellatus, sive *Ludus Helmontii* variæ magnitudinis copiosè apud nos Cambrobritannos (quorum regio Helvetiæ simillima) invenitur in lapide quodam scissili subcæruleo vulgari: at punctulis nullo latere distinguuntur; neque alibi in rerum natura ejusmodi extare credidero, donec fractis propriis manibus faxis (idque variis in locis) in medio undique inclusos, idonei authores invenerint. Ut enim sæpè memoriæ & scientiæ causâ rebus naturalibus artificialium nomina tribuamus; naturam tamen ut in hac re, artem imitari (quod Tu satis nosti) planè anile est, credere.

EPISTOLA I.

20. *Unicornu fossili & Ceratita* congenera quædam Fossilia juxta Witneiam agri Oxoniensis oppidum invenimus, quæ in hoc Catologo *Xylostea* nominantur; at nostratia coloris sunt fusci aut ex fusco atrorubentis, materiæ solidæ & homogeniæ. Atque hæc sunt (Vir celeberrime) quæ de Eruditissimi *Wagneri*, & reliquorum pergrati Tui Donarii effigiatorum lapidum, cum Britannicis convenientiâ, adnotanda habui. Vale itaque Fautor nobilissime & inopinatè huic interpellationi æqui bonique consule.

Caldeia Dimetorum Insula, 26. Die Martii,
Anno 1698.

EPISTOLA

EPISTOLA II.

De Encrino Lachmundi, Entrocho
Agricolæ, Aſteria altera Staffordi-
enſi Plotii; aliisque rarioris Notæ
lapidibus à Cumbriâ acceptis.

*Ad R. V. D. Guilielmum Nicolson Archi-
diaconum Carleolenſem.*

TRibus hinc ſeptimanis (*Ampliſſimo Nicolſone*)
ad manus noſtras delata eſt quam miſeras
rariorum Lapidum ciſtella: munus certè pe-
nitioribus ſcrinii noſtri archivis digniſſimum;
utpote quod nondum viſis conſtet Cimeliis, quæque ad
ſenteptiam meam circa *Entrochi* originem, ſtabiliendam,
multum conferre arbitror. Ea quænam fuerit jamdu-
dum paucis innuebam: at novâ nunc data occasione, li-
ceat pluribus hac de re, & paulò explicatiùs diſſerere.
Dixi quidem me omnes cujuſcunque ſpeciei Entrochôs,
Stellarum genere prognatos ſuſpicari: at quod olim
ſuſpicabar, nunc argumentis quæ ſequuntur fretus, aper-
tè aſſero.

Primò igitur inter jam miſſa, pulchrum ſpecimen in-
venio iſtius lapidis quem literis biennio abhinc datis ad
Encrinum Lachmundi referebam*. Hoc cum fragmento
cujusdam ſtellæ marinæ *Radii* collato; convenientiam
non

* *Vide Tab.*
13. Fig. 1106.
& *Frid. Lach-*
mundi. Oryct.
Hildeſb. p. 58.

non minorem reperio quàm habent cum piscium dentibus *Glossopetra* & *Busonite*; *Hammonis Cornu* cum *Nautilis*; & reliqua marino-terrestria cum ipsis animalium maris Exuviis, Dentibus & Officulis. Hanc autem stellam è museo *Charlisoniano* per eruditum orbem meritò celebri, jampridem habueram sub titulo *Stellæ marinæ Magellanicæ*; cujus mutam iconem apud *Johnstonum* Tab. XXVIII. ad numerum decimum quartum (seu infimi ordinis secundum) invenias. Dum verò invicem comparaveris, stellæ radius aristis spoliatus supponendus est: cum enim *Echini* fossiles nusquam ferè aculeis armati compareant, non est quod Stellas minerales iisdem instructas expectemus. Articulorum quidem figuram aliquatenus diversam fateor; sed hoc nihil moror: in aliâ forsan specie propiùs convenient. Figura prorsus eadem, supernè paulò convexior, loricata, subtùs sulco excavata, crenato utroque margine, mihi eandem originem abundè testatur. *Hammonis Cornu* triginta ad minimum Species, vel in hac sola Infula inveniuntur; cum tamen vix tres aut quatuor *Nautilos*, iisdem per omnia respondentes quotquot hætenus extitere ubique gentium Zoographi, depinxerint: & tamen *Ammonis Cornu* cuiuscunque *Nautilique* Structuram internam qui attentius lustraverit; de communi eorum origine non amplius dubitabit. * De *Echinorum* & *Stellarum* spiculis (ut alia omittam) idem intelligendum. Quis enim ubi *Lapidem Judaicum* cum *Echinorum* quorundam fossilibus *Aculeis* commiserit; utriusque extremitates, superficiem, materiam diligentius attendens; hunc etiam iis annumerandum non agnoscer; magnitudine & glandulari effigie, qualem nullius hætenus descripti ostendunt *Echini* aut *Stellæ* spicula, nequicquam reclamantibus?

*Vide VI.
Class. hujus
Catal. Pro-
mium post.
Num. 235.

2. Dato quod *Lachmundi Encrinus Astropodiis* (sic enim fossiles *Stellarum* Radios cum eorum fragmentis appellamus) meritò accenseatur; *Entrochorum* eadem planè materia, idem color, nec dissimilis articulatio; si non idem genus, ei saltem proximè cognatum fateatur. Adde quod sicut *Entrochus* aliàs lamellis singularibus aliàs geniculatus seu pluribus rotulis conjunctis reperiatur; sic & *Encrinus*, quamvis apud vos ple-reque multijugus sit; in fodinis *Berberiæ*, *Oxonie* & *Northamptoniæ* & univèrsim per *Angliam* *Australi*em, solitarius sæpè, cumulatus rarissime invenitur.

3. Anno elapso ad *Trajectum Pyrtanense* in hoc Catalogo sæpius memoratum, *Ichthyospondylus* majores, aliisque elegantes *Sabriniani* æstuarii lapillos quarens; incidi in novum quoddam *Astropodium* arboreſcentis *Stellæ* ſarmentum referens: quod idcirco *Astropodium ramosum vulgare* (plura enim occurrebant ſpecimina) ſeu *Stellæ foſſilis arboreæ Virgultum* appellare placuit. Hujus materia eadem planè eſt quæ conſtat *Entrochus* & *Encrinurus*: Figura ad *Entrochos* quouſque accedat ipſe ex iconè quàm deſcriptione meâ facilius colliges. * Neque habeo quod de eo ſuperaddam, niſi quod in eodem litore varietates aliquot colligere licuit; aliis ſcilicet ramulorum cimas, aliis truncos referentibus: denſè ramuloſis & tenuioribus nonnullis; quibuſdam raris viminibus ſed maſſuſculis compositis; omnium matricibus (quamvis parte averſâ aliam faciem oſtendant) eadem cùm ipſis materiâ conſtatis. At neque hic oblivifcendum *Entrochos* quoque sæpius ramosos inveniri; quod patet ex figuris *Liſteri* & *Beaumontii* †, Tuiſque & noſtris in aliis locis obſervationibus: unde ad *Arboreas* quaſdam *Stellas*, ſeu *Prorepentes*, non *Tardigradas*, hos lapides refero.

* Tab. 14.
N. 1132. b.

† *Adverſar.*
Phil. S. Reg.
Núm. 100. &
150.

4. In hac vicinia ſicut & reliquis *Cambriæ* Agris quotquot ſaxum *Calcarium* præbent, *Entrochorum* plures habentur varietates. Haſce igitur nuper in clivis *Caldeie* inſulæ curioſiùs investiganti; quidam non antea viſi qui huc faciunt occurrebant lapides: quorum alii integras *Stellas*, alii eaſdem paulo mutilatas, alii *Stellarum* modiolos vel etiam radios; nonnulli radiorum inſimam, mediam, aut extimam partem ad amuſſum referebant. Horum variæ erant ſpecies quarum *Titulos* & icones adjuncto catalogo inferuimus, neque eſt quod hic repetam*; at materia omnium ab ea quæ *Entrochorum* eſt nullatenus diverſa. Inter alios modiolos unum invenire contigit, *Stellatis* ſcutulis compositum, cui à parte alterâ *Radioli* quidam minimi ariſtati; alterâ verò *Entrochus* minor alternus (h. e. *rotulis alternatim prominulis*) duas uncias longus adhærebant. Hujus iconem ad † *Tabulam* viceſimam ſecundam exhibui, quâ viſâ in meam fortè ibis ſententiâ de *Entrochi* parentelâ; quamvis fateor *Stellas* mihi nondum viſas, diverſi generis radiis inſtructas. At in *Hiſtoria animalium* marinorum nulla ferè ſunt quæ novimus, ſi cum ignotis comparentur.

* *Núm. 1132.*
b. s. d. &c.

† Tab. 22.
Núm. 4.

Objicis forſan, unum hoc exemplar non ſufficere ad rei certitudinem ſtabiliendam? Reſpondeo, doctiſſimum Virum

Virum Georgium Agricolam idem jamdudum observasse : sic enim scribit in libro quinto de Naturâ Fossilium. *Quin sapenumero lapis infernis reperitur unâ cum Trochite & Entrocho, rotæ in se continens figuram, quæ in eo quasi quadam radice Trochitis jam abruptis remansit.* Neque id latere nostratum Fossilium primum indagatorem, sagacissimum Listerum : qui *Entrochorum Eboracensium* modicos delineavit * quos postea etiam apud *Somersetenses* invenit D. Besumont † & quidem felici satis augurio Modioli cujusdam sui appendicula, arborescentis Stellæ ramulorum exortum æmulari scripsit : quamvis nondum eò pervenerant ejus observationes ut hanc iis originem assignaret. Atque hæc dicenda habui de *Entrocho* & *Encrino Lachmundi*. Neque est quod de iis insuper adjiciam, nisi quod eandem copiam *Entrochorum* & forsitan varietatem quam exhibet *Caldeia Pembrockiensium*, *Barriana* quoque in *Glamorgania* Insula, & proculdubio aliæ plurimæ per *Cambriam* & *Angliam* calcariae rupes, ostendant. In utraque Insula pedali longitudine, & furcatis nonnullos vidimus : sed ii rarissime occurrebant ; rupibus adeò indivulsæ adhærentes, ut nulla integra auferre liceret exemplaria : *Entrochis* annumeranda est quam *Volvolam* * in hoc Catalogo appellamus, quamvis in ea inconspiciat sint plerumque rotularum commissuræ ; nec primâ facie de *Entrocho* cogitaret qui eam contemplantur. Sed hæc cum in cretosis *Cantianis* inveniantur ; ab amico aliquo *Londinensi* tibi missas & satis notas suppono. Reliquos hujus capsulæ quod attinet. *Asteria rubra minor*, altero latere compressior, † *Asteriæ secundæ Plotii* in *Historia Staffordiensis* varietas est, * à quâ præcipue differt quòd sit minor ; quinto angulo depressiori & colore lateritio. Ab *Encrino Agricola* (quæ *Sphragis asteris Gesnero* & *Asteria vera Boetio*) † præcipue variat Striarum ad utramque extremitatem Scalptura : Sic enim de suo *Encrino, Agricola* *. *Qualibet verò talis pars quinos habet angulos, latera totidem, utrinque quina Lilia, unde Pentaerinos Græcè dici potest. Quemadmodum verò Entrochus constat ex multis interdum Trochitis, sic Encrinos ex multis Pentaerinis.* Ex quibus liquet *Asteriam Scalpturâ pentaphylloide*, cujus variæ species per *Angliam mediterraneam* vulgarissimæ, eum intellexisse. Hæc autem de quâ agimus *Asteria Staintoniensis* scrobiculo nescio quo in centrali parte insignitur, à quo marginem versùs argutis admodum striis undique exaratur. In *Cambrobritannia* eam invenire mihi nondum contigit : at Species altera *Glamorgania* variis in locis occurrebat : præsertim ad

Promont.

* Phil. Tran.
Num. 100.
† Phil. Tran.
Num. 150.

* Num. 1162.
Tab. 13.
1163. 1164.

† Vide Tab. 22.
Fig. 3.
* Hist. Nat.
Staff. p. 178.
Tab. 11.
Fig. 3.
† Anstom
Bot. Gem. &
Lapid. Hist.
p. 100.
* G. Agric.
de Nat. Fossil.
L. V.

Promontorium Penarth prope *Cardiviam*; ad fontem *Culverwel* juxta *Boverton* & in argillofis clivis ad castrum *Sancti Donati*. Apud *Monemuthenses* uno tantum loco; ad clivum nempe *Sabrinianam* à pyrite aureo quo splendet *Gold-Cliff* dictum, occurrebat. *Corallina* ea *Schemata* ex eadem lapicidina *Staintoniana* quam ad *Corallinam* officinarum in *Tuis* refert, eandem æmulari agnosco, sed cum *Stellarum* etiam corium (*Tradigradas* intelligo) non nihil exprimat, iisdem prorsus articulatis venulis constans; atque ab *Astropodio* ramoso *Pyrtoneis*, ramulorum tantum tenuitate solummodò & eorum copia differre videatur; nos impræsentiarum *Astropodiis* in hoc Catalogo annumeramus*; ad *Lithophyta* forsàn alia occasione, ubi pluribus visis exemplaribus, ortus ejus clariùs innotescat, prælaturi. Hujus reticulatam quandam speciem *Caldeia* Insula copiosè suppeditat; quæ utrùm ad *Echinam* aliquam aut *Reteporam* referri debeat, necne, cum ea ad manum non sint, ulteriori examini relinquo. Certe *Porus* iste gallinacæ pennæ minoris crassitie, undique punctulatus; & capillacea ea plantula quam *Tuæ* marinis Muscis merito accensent in eodem lapide *Staintonensi* delitescentes, argumento esse possint priores etiam marinarum stirpium Classe oriri. Neque novum est ut constet, cum variis Authoribus tum scrinio nostro lapidario + Plantarum partes præsertim earum quas minùs perfectas dicimus (sive eæ Terrestres fuerint sive Marinarum) in Terræ visceribus reperiri*. At vereor ne graviora *Tua* studia nimis interpellem; quamvis & hanc Historiæ Naturalis partem, magno ejusdem apud eruditos honore, successivis aliquot horis non indignam judicasti. Vale itaque, Vir Ornatissime, eique inter reliqua quæ ad supremi numinis sapientiam, plus ultra dignoscendam, venerandam, suspiciendam faciunt, favere perge.

*Dab. Scotoburgi apud
Pembrochiensis d.
20. Aprilis. 1698.*

EPISTOLA III.

*Summarium Literarum V. C. D. Richardi
Richardson M. D. De Entrocho la-
pide, Conchitis & Lithophytis seu Plan-
tis mineralibus agri Eboracensis: de Bu-
fonibus mediis Saxis inclusis, & de-
pictis aliquot in Schisto carbonaria In-
sectis.*

DE effigiatis nostræ hujus vicinæ Fossilibus à me nihil absolutum expectabis; utpote in hac jucundissimâ Historiæ Naturalis parte, novitio planè Tyrone, & nimis imperito: quæ tamen hætenus observare licuit, quoniam id rogas, sic paucis accipe. Singularis figuræ Fossilium tria tantum genera invenimus. *Entrochos* nimirum, *Conchylia* mineralia, & quæ *Lithophyta* vocare soles. *Entrochorum* ad locum *Clattering-Sike* dictum, medio itinere inter *Malham* & *Setle*, tantam copiam vidimus, ut brevi spatio modii aliquot iisdem impleri possent; quorum nonnulla variæ figuræ & magnitudinis collegimus Specimina: alia nempe insigniter ramosa, distorta alia, alia compressa; quædam longiuscula, brevia, mediocria; crassa, exilia, minutula, &c. Hi etiam quamvis minùs copiosè, è fodinâ quadam plumbi, & æris juxta *Malham* (ubi *Fatry-Beads* vocant) eruuntur: imò & non rarè in rupibus ejusdem conventus Craveniensis, quæ saxo quodam constant molari simili delitefcunt. *Conchylia* hætenus observata ferè è Bivalvibus striatis sunt omnia; loco præfato *Clattering-Sike* varios pectines colligere licuit, qui materiâ quasi inter saxeam & testaceam media, consistere videbantur. Ad hanc Viciniam per spatium trium
aut

aut quatuor milliarium in Saxo Lithanthraci incumbente *Conchites leviter rugosus depressor Listeri* admodum vulgaris est: interdum etiam *Pectinites* iste umbratilis, seu membranaceus occurrit; quem olim à carbonariis *Monæ insule* ad nos transmisisti, cujusque apud eundem Clariss. Authorem fit mentio in Tract. *De Anat. Conchyl. Part. II.* Verùm hic notatu dignum, quòd in puteis ubi ejusmodi *Pectinites umbratilis* Schistum Lithanthraci proximè incumbentem occupat, plantarum nullæ appareant figuræ. Apud nos saltem sic se res habet; nec alibi aliàs esse, ex Tuis de Carbonariis Monensibus biennio abhinc datis conjicio. *Conchitæ leviter rugosi depressoris* materia prorsus Crystallina est, adèd ut non aliud videatur quàm Fluor quidam sublustis, cujus facies exterior, conchylii superficiem exhibet. Hujus tanta est copia ut in quibusdam puteis carbonariis per novem aut decem pedes vix aliud Fossoribus occurrat; idque aliàs parciùs aliàs copiosius, per milliarium aliquot spatium (ut supra innuimus) obtinet. An verò tanta hujus conchylîi copia, ullibi marium extet, ipsi videant qui ad diluvium Universale Testacea omnia referunt fossilia. Alios quosdam *pectinitas* saxum calcarium suppeditat: neque hic prætereundum quòd in hisce regionibus præ aliis hoc saxum conchylia exhibeat Mineralia. Adèd enim non verum est quod nuperus quidam Scriptor *D. W.* tradit omnes quascunque rupes & præsertim editiores Testaceis fossilibus abundare, ut nobis ea sedulò quærentibus ad altissimos Scopulos montium *Ingleburrough, Pendle*, aliosque per Angliam septentrionalem non paucos, nè unius quidem conchylîi occurrebat umbra. [Idem ipse observavi in montibus, & Rupibus *Walliæ*.] Lithophyta quod attinet; varias Species carbonariæ vicinæ ostendunt, præsertim eorum quæ folia Mineralia appellantur. Hæc plerèq; vel in imo putei Strato (sèu Lithanthraci proximè incumbente;) vel saltem in penultimo, aut antepenultimo delitescunt. Interdum eadem in minera ferri invenimus, nec semel in saxo quodam cinericeo vulgationi apparuere. Non aliud sunt ut plurimum quàm foliorum quasi plagulæ levioribus saxis scissilibus insculptæ, aliàs quidem ægrè visibiles, aliàs satis conspicuæ. At nonnunquam ipsissima folia materiâ flexili membranaceâ constata invenire contigit; undè & reliqua ab ipsis foliis jamdudum absumptis aliquando impressa fuisse, suspicio. Foliorum autem alii pronam facièm, alii averfam ostendunt lapides: at notatu dignum videbatur quosdam superficie suâ pronam filicini cujusdam ramuli facièm ex-

hibuisse, qui tamen quantumvis fissi planè averfam, toties quoties ostendebant. Inveniuntur etiam in hisce puteis præter folia non rarò caulium, & si rectè conjicio, radicum quarundam fragmenta, lignorum frustula, & cortices; imò quædam hujusmodi schemata, flosculos, alia semina & fructus spurios; Iulos putà Columnos, Alneos & Beruleos mentiri, dixeris. Integræ aliquam plantam mihi ipsi nunquam invenire licuit; à flosore tamen fide digno [Thoma Kirkmanus] accepi; se viginti hinc annis elapsis in integræ filicem mineralem incidisse. Quoad species nostratium Lithophytorum; iis summâ quâ potui diligentia cum ipsis plantis quas æmulari videbantur collatis; Stirpes minerales vegetabilibus minores ut plurimum deprehendi; neque ullis quidem per omnia respondere comperi. Verum quidem est è capillaribus esse pleraque nostratium puteorum Lithophyta, quamvis & non pauca aliorum generum invenire licuerit. At quod mirari subit; tot ferè species capillarum mineralium è pauculis hisce carbonariis Bradfordiensibus, penes me habeo; quot per universam Britannia Insulam hujus generis nascuntur Vegetabilia. Lithophytis nostratibus Titulos (cum ut dixi per omnia non respondeant) nondum audemus assignare; ne tamen eorum prorsus nullam habeas notitiam, en catalogum quorundam Vegetabilium quibus ex parte similia videri possint.

1. Filix florida sive Osmunda regalis.
2. Filix mas dicta seu non ramosa.
3. Filix foemina.
4. Trichomanes.
5. Adiantum album sive Ruta muraria.
6. Dryopteris nigra.
7. Adianthi aurei aliorumque muscorum aliquot Species.
8. Pentaphyllum.
9. Onobrychis minor vicia foliis. C. B.
10. Folia Astragalina.
11. Folia Fraxinea.
12. Jaceæ cujusdam aut Centaurei majoris capitulum.
13. Varia graminum folia.
14. Conferva Plinii.
15. Algæ quædam tenuifolia.
16. Saxifraga graminea pusilla parvo flore tetrapetalo Raii Synop. Meth.
17. Spica fecalina & graminis Panic.

18. Chrysanthemi nescio cujus flos petalis bifidis.
 19. Abietis cujusd. ramuli cortex.
 20. Arundinis vallatoriae radix, &c. &c. &c.

*Stratorum apud nos conditionem quod spectat; eam
 superrimè dum fossores Carbonarii novum pu-
 teum affoderent, è terræ superficie usque dum ad
 Lithantracem ventum est, adnotare placuit;
 quæ omninò sic se habuit.*

	Ped.
1. Gleba hortensis vulgarior,	1 $\frac{1}{2}$
2. Argilla lutea,	6 0
3. Argilla ex luteo & cinereo mixta,	4 $\frac{1}{2}$
4. Ammites, seu arenarium quoddam Saxum } friabile coloris subatri,	6 0
5. Ferri mineræ varia stratula argillæ luteæ } ordinibus intermixta,	4 $\frac{1}{2}$
6. Schistos nigra compactior, [a hard black } Scale.]	3 0
7. Saxum sublividum aut cinereum molle,	4 $\frac{1}{2}$
8. ——— Idem durum,	10 $\frac{1}{2}$
9. Lithanthracis tenuissimum stratum. } thin Bed of Coal, which the Work-men call the Crow-Bed.	1 $\frac{1}{2}$ 0
10. Ferri minera nigrae terræ admixta,	3 0
11. Ammites compactior nigrescens,	4 $\frac{1}{2}$
12. Schistos nigra duriuscula,	4 $\frac{1}{2}$
13. Saxum friabile nigrescens ferri mineræ } admistum,	7 $\frac{1}{2}$
14. Saxum molle sublividum in quo sæpi- } sime inveniuntur Lithophyta,	4 $\frac{1}{2}$
15. Saxum durum ejusdem coloris,	7 $\frac{1}{2}$
16. Schistos nigra,	1 $\frac{1}{2}$
17. Lithanthrax qui è duplici strato, supe- } riore & inferiore constat; nigro Saxo molliori, duarum unciarum altitudine interjecto.	3 $\frac{1}{2}$

In toto hoc rudere nullum Conchylum aut Conchylia vel minimum quidem fragmentum, quamvis ea summo-
 pere investigarem invenire licuit. Atque hæc summa
 est eorum quæ de statu Fossilium nostratium, hætenus
 observare potui; ubi plura occurrent notatu digna, statim
 audies.

De

De hisce quæ octo hinc annis, circa Bufonem medio Saxo inclusum ad te scripsi, nihil est quod quis dubitet. Ipse enim dum saxum frangeretur adfui; & à fossoribus de vivo Bufone invento statim admonitus, & hunc vidi & ejusdem carcerem, in medio Saxo, nullis poris nudis oculis conspiciendis, permeabili. Imò (quod optimè memini) pars ea quæ latuit reliquo Saxo durior erat; ex eoque genere quod nostrates *an Iron-band* vocant. Relaxatum animal non auram ultra tres horas vivum sustinuit.* Nomen loci *Moor-Close*, juxta Capellam Wibseianam in Parceciâ Bradfordiensî. Verùm non uno tantum loco apud nos visi sunt hujusmodi Bufones Saxigeni: spectatissimæ fidei Vir D. *Carolus Hall* mercator Eboracensis, testatur se adstante contrafacto quodam Saxo majore solidissimo, vivum Bufonem excidisse, animalis formam latibulo quod ad meditullium erat, ad amussim exprimente. Hæc autem Saxum (cujus diameter quatuor circiter pedes colligebat) ad pratum quoddam Lewenthorpense juxta oppidum *Leeds* extra hominum memoriam in terræ superficie extabat. Bingleiæ, quæ sex circiter hinc distat milliaribus, domo quadam Ecclesiæ vicinâ extat Saxum, quod jam focariæ trabis vicem obit, in quo viventium adhuc memoriâ inventus quoque est Bufo; in cujus rei Testimonium sic collocabat architectus, ut cella in qua latuit tuentibus obversa pateat. Plura hujus rei Testimonia apud nos audire possent qui ei fidem denegant; quamvis (ut quod sentio dicam) non video unde sit quoddam Historia Authoribus maxime idoneis † jamdudum confirmata, ulteriore probatione ullatenus carere possit. In hisce enim hæere, plus propriæ opinionis quàm communi hominum sensui, tribuere est; & somnolenta quædam Philosophemata præ autopsiâ, & demonstratione colere.

† Idem loco
cit. J. hist. de
Quadruped.
Lib. 4. Cap. 1.
Verul. Hist.
Nat. Cent. 6.
Ex p. 570.

*North-Bierley, 16.
die Junii, Anno
1698.*

P. S.

EX quo hæc scripsi, novis aliquot Schisti Carbonariæ fragminibus examinatis; quasdam Figuras quas ad equisetâ referre solebam, aliâsque quas Fucorum & Algarum credidi, nihil aliud esse comperio quam ramulos eorum

EPISTOLA III.

III

eorum quæ *Squamata Schemata* appellare soleo. Utrùm
verò & *Lycopodium Tuum* minerale, & quæ Carbonariis
Denensibus ~~Cat's~~ *Cat's* dici scribis, huc etiam referri
possint, ipse cogita. Certè meo iudicio res suspicione
non caret. Scripsi olim suspicari me *Aranearum* quo-
rundam icones, unà cum *Lithophytis* in *Schisto Carbo-*
nariâ observasse : Hoc jam ulteriore experientiâ edoctus
apertè assero. — Alias icones habeo quæ ad *Scarabæo-*
rum genus quàm proximè accedunt. In posterum ergo
non tantùm *Lithophyta*, sed & quædam insecta in hoc
lapide investigare conabimur.

EPISTOLA

EPISTOLA IV.

De *Asteriâ* * & *Belemnite*.

Ad Cl. V. D. Joannem Archer, M. D.

Quadriennium ferè est (Vir Ornatissime) ex quo ultimò singularis figuræ Fossilibus, per *Oxoniam* & *Bercheriam* indagandis conjunctam operam adhibuimus. Scio igitur te nova jam tandem expectare non pauca; quandoquidem rarissimè fodinam aliquam tunc temporis accederemus quin dies diem doceret; aliquifque antea non visus sese in aprium proferret *Ichthyodus* aut *Ichthyospondylus*; aut alius suspiciendæ originis *Lapillus*. Aliqualem quidem hisce exquirundis progressum fecimus; at necesse est tardius promoveant Scientiæ, quarum cultores & pauci sunt, & aliis plerumque negotiis impediti. Ad conclavia subterranea, rariùs patent introitus; neque in Terræ latebris adeò facilè dignoscuntur ea quæ notari vel sunt dignissima. Multis ergo opus est manibus iisque in variis regionibus occupatis: neque unius est hominis idonea *Lithologiæ Plasticæ* rudimenta designare; aut ætatis quidem hanc scientiam reliquis Naturæ Historiis æqualem reddere. Voluptate utcunque haud levi afficimur; dum interea temporis materiam aliquam huic operi investigando, mare in montibus

tibus obstupemus & in Terræ visceribus ad Metalla dam-
nata nemora. Non enim nova solum Conchylia atque Ossa
marina, cum Arboribus & Herbarum foliis quotidie in-
venimus, sed & plura Fossilia jam multis seculis mine-
ralium nomine recepta, si propius inspexeris, animale
aut etiam vegetabilem originem confitentur. Ex hisce
aliquot præsens recenset Catalogus, quamvis loci angu-
stia coarctatus, larvam iis prout res postulabat non po-
tuimus eximere. Inter alia miraris forsân Boetii & alio-
rum *Asteriam* * *Crustaceis Punctulatis*, seu Echinorum &
Stellarum generi adnexam. Hoc itaque quare fecerim,
jam paucis exponendum. Multis quidem hinc annis
memoriæ causâ (quod præcipuus Methodi est usus)
Asteriam Echinaceis Fossilibus adnumerare solebam: Ex-
amvis id fecerim nullo alio ductus argumento, quàm hu-
jus lapidis materiæ cum *Judaici* (quem ad Echinorum
spicula meritò referebam) convenientiâ. Interea E-
chinorum quotquot comparare poteram Dentes & alia
Officula studiosè conferebam, ut viderem an quicquam
Asteriæ simile continerent id genus animalcula cru-
stacea. Laboris quidem non poenitebat: quamvis enim
id quod quærebam non inveni; novos tamen aliquot
lapillos quos variis in locis reperiissem hos Dentes &
Officula ad amissum æmulari comperi †. Dubiæ ergo
originis aliquandiu mansit *Asteria*; donec tandem En-
trochorum stirpe inventâ, non ampliùs cognatos iis
Asteriscos in Echinis sed marinis Stellis quærebam. De-
nudato itaque Stellæ luteæ vulgaris radio; nonnullam
convenientiam deprehendi, sed vix tantam quæ ad rei
certitudinem firmandam sufficere posset: Postea, ad
Trajectum Pyritonense dum varias istius litoris *Asterias* con-
templarer; tria specimina occurrebant ab omnibus an-
tea visis longè diversâ quæ hanc conjecturam maximo-
perè sustinere videbantur. Horum primum *Asteria* vul-
garis columnata erat, quam in hoc Catalogo *majorem li-
toralem* diximus; sed quæ ad extremum alterum amissi
cujusdam vestigia ad unumquodque angulorum inter-
vallum retineret. Hunc lapidem ergo vertebrae cufus-
dam Stellæ *Tardigradæ* suspicabar, quæ ad dictam extre-
mitatem *Seris* aut *Coronæ* inseri debuerant; ejusque iconem
Astropodium Asteria dictum, articulis quibus corollæ
adhæreas, appendentibus, inscripsi *: Hanc suspicionem
nonnihil augebat varietas secunda, quæ *Asteriæ* cufus-
dam unicuique ordinem (seu frigam) reliquos costellis ob-
umbrantibus exhibere videatur; *Astropodii* propterea *Co-
stellati majoris* titulo, ejusdem Tabulæ septimo loco deli-
neata.

* Vide *Ani-
selm. Bot. p.
300. Lijf.
Phil. Transf.
N. 112. Mus.
Worm. L. 2.
S. 2. C. 10.
Plot. Hist. Ox.
& Stoff. &c.*

† Vide *Cor.
Num. 1708,
1088, 1095,
&c. Tab. 12.*

* Tab. 22.

neata. At tertiam omnes antea factas observationes, potius fortassis proscribere quam confirmare dixeris : Cum enim antea Asteriam Stellæ cujusdam vertebri affimularem; en sexto loco * triplicem vertebrarum ordinem; qualem nulla Stella hætenus descripta exhibet, neque cum sit præter ordinarium Naturæ cursum, uspiam extare agnoscis verisimile. Respondeo, hujus generis animalia hætenus, Zoographorum industriam maximè elusisse; siquidem à septem vicini litoris speciebus, vix unam aut alteram ipsis notam comperio: undè ubique gentium centurias aliquot indictas extare nullus dubito. Jam si hæc inter, vel una inveniatur cujus radii aut omnino aut solummodo ad dimidiam partem sibi invicem coalescant; solutus est hic nodus. Neque est quod hoc adeo gratis postulat quis dicat; cum brachia *Stellæ rubræ vulgaris tredecim radiorum* ad quartam longitudinis partem conjungantur. Cæterum argumentis non adeo sumus destituti ut verisimilibus concedendis immoremur. Restat adhuc Asteriæ specimen quod nobis quidem suam originem palam confiteri neque ulteriorem dubitandi locum relinquere videbatur. Relicto enim Trajecto Pyrtonensi, & aliis inferius ejusdem æstuarii peragris litoribus, tandem ad *Goldcliff* Monemuthensium ventum est. Hic Siliquastra aliquot sese obtulere, uti & Ichthyospondyli, seu lapideæ piscium vertebra una cum Xylosteis † quibusdam & fossilibus Conchylliis. At neque Asteriæ omninò desiderabantur, quamvis multò rariores quàm in argillâ & saxis Pyrtonensibus comparerent. Ex iis autem unam invenimus saxo alicui affixam, cui ex altero latere sex appenderent Costellæ; ex altero octo, quemadmodum ad quintam *Figuram* ejusdem Tabulæ videre est. Costellæ quidem hæ novæ non sunt, sed à Listero jamdudum descriptæ *, nobisque non rarò Asteriis etiam adhærentes, at sæpissimè seorsum, inventæ; & in hoc Catalogo *Appendicula* nominatæ. Novum tamen est has columnas adeo crebris & pælongis Appendiculis armari: quamvis non dubitem alicubi extare etiam longè pluribus instructas. Hæc autem *Appendiculas* si cum venulis dictæ Stellæ tredecim radiorum, à parte Corii interiore conspicuis, commiseris; quamvis reticulato quodam ordine disponantur, eandem prorsus figuram, eundem modulum, easdem articulationes statim deprehendes; omnesque postea Asterias, marinis Stellis ortas, nobiscum fortasse pronunciebis. De Asteriæ itaque origine apud me nullum est dubium: at de Bolemnitis non idem audemus affirmare. Quadam utcumque de iis inquirenda in mentem veniunt,

* *Fig. 14. Tab. 22.*

† *Vide Class. Zool.*

* *The Wires of the Star-Stone. Phil. Trans. 1112. Fig. 14.*

niunt, quæ cum nusquam hujus generis lapidem per universam Walliam hætenus invenire licuerit, curiosis Tuis alibi locorum Scrutiis commendamus. Belemnitem quidem cum aliis pro mera lapide minerali habeo: at hoc etiam de Asteris, Entrocho, Hammonis cornu aliisque variis marino-terrestribus, Ossiculis, Dentibus & Conchyliis intelligamus necesse est; quandoquidem singulari tantum figurâ pleræque à reliquis lapidibus distinguantur. Interea tamen sicut hæc Fossilia suam formam & elegantiam marinis debent animalibus; ita & suam Belemnitem debere vehementer suspicor. Quidam hujus lapidis convenientiam cum cornu piscis *Narwhal*, quoad figuram teretem fastigiatam, & cavitatem ad basim advertentes, ignoti cujusdam Monocerotis cornu pronunciarunt. Hoc quousque valeat me fateor nescire: neque enim ad Belluas marinas, sed potius ad Testaceorum exuvia referendum somniamus. At nullas, inquis, Conchyliorum species cum Belemnitis quadrare novimus. Respondeo, in Fossilibus cum marinis conferendis, sufficere si in præcipuis quibusdam convenient. Cum enim & Marina & Terrestria descripta paucissime sint, respectu eorum quæ ignoramus, rariùs (quod nosti) accidit ut specie convenient quæ conferre solemus, quamvis iisdem quibusdam notis genericis insigniantur. Quare si unica Belemnitis species cum Testaceo aliquo convenire videatur, idoneam suspicionis ansam (neque enim ultra conjecturas nunc loquimur) præbet. Conchylia autem quibus Belemnitas varias libenter annumerarem, ea sunt quæ *Tubuli*, *Penicilli*, *Entales* & *Dentales* appellantur; in quo genere plura etiam extare nondum descripta comperimus. Ut verò jam innuimus, Belemnitas non ipsos Tubulos aut Penicillos, sed potius Fluores quosdam ex Tubulosis hisce Fossilibus concretos ob sequentes rationes, suspicor.

Primo itaque Tubulis quibusdam & Belemnitis, quamvis diversa plerumque magnitudo, eadem propemodum Figura est; turbinata, res & concava.

2. In lapidinis Oxoniensibus, non semel Belemnite prægnantes Tubulos invenire contigit; quos tanquam rarioris notæ cimelia studiosè recondidi: & in Scrinio nostro ad numeros 1715 & 1716 curiosis exhibemus. Possibile est fateor hoc fortuito evenisse: Belemnitem nempe in hisce Tubulis formari; sicut omne genus mineralia Testaceis Fossilibus inclusa, aliubi reperiantur: at mea antea concepta his visis exorta est suspicio: num quid momenti habeat, alii diligentius videant.

3. In lapicidina Stansfordiensis, quæ Faringdoniâ non longè abest, *Belemnitis maximi Oxyrrhynchi* varia specimina invenimus, quorum calices membranaceâ quadam Testâ, ex parte internâ obducuntur: quæ eodem etiam Scrinio ad numerum 1671. a. conservamus. Jam ut darem Belemnitem in Tubulo conflare posse; non aequè libenter concedam alia Conchylia quàm Belemnitis coorta & connata, hisce cavitatibus adeò ad amussim respondere: non enim accuratiùs arboribus aptantur cortices, quàm Belemnitarum concavis hæ Testæ.

* Vid. Cat.
Num. 1702.
Tab. 21.

4. In litoribus hisce Terbighiensibus, & ubique ferè ad mare Hibernicum, arenarios quosdam Penicillos fusiformes, Belemnitis aliquot minoribus quoad molem & figuram non absumiles collegimus. Horum autem longitudo duarum est aut etiam trium unciarum. Quoad crassitiem, anserinam pennam ad basin, ad apicem gallinaceam minorem æquant: quin ad hanc extremitatem, ejusdem materiæ appendicula, nescio quæ è tubulo exeritur, ipsâ Testâ exilior, cui similibus *Belemnitis Ari pistillo æmulus**, aliquando insigniri novimus. Animalculum forsan è Scopendris est; & ob rutilantes cirros *Auricoma* agnomen meretur: cujus callosum capitulum electrinum, rimulâ quadam bipertitum divisum (de viventibus adhuc loquimur) dum contemplarer, non potui quin Lyncurios quosdam lapides, seu Belemnitas succineos in mentem revocarem. At verò ne ad hanc nostram conjecturam omnia detorquere videar; fateor hoc parum ad rem facere, cum quoad figuram potiùs *Alveolum*† singularem (qui nullâ rimulâ ut nosti insignitur) quam Belemnitem referat; neque adhuc compertum sit mineralia alias figuras exhibere *extraneas* quàm vel plantarum partium, vel eorum quæ durâ constat substantia, uti piscium Ossâ, Dentes & squamas; Conchylia, Poros & Corallia. Atque hæc sunt quæ impræsentiarum de Belemnite proponenda habui. Siquid posthac observare licuerit, quod hanc sententiam firmaret vel prorsus diruat, continuo audies. Interim, vale Amice integerrime, nobisque quæ occurrent notatu digniora vicissim impertire.

† Vid. Cl. ff.
num. 1740.

Gotobergi 1. Maii,
1698.

EPISTOLA V.

*Ad Ornatiss. V. D. Tancredum Robinson
M. D. in qua Quæstionibus nonnullis cir-
ca marina Fossilia & Stirpes minerales, re-
spondetur.*

HAbes tandem (Candidissime Robinsone) jamdudum
propositis Quæstionibus tuis nostras quales qua-
les responsiones; sed tantæ moræ & deliberationi
fatis dispares. Te tamen omnia qualiacunque ab amicis
æqui bonique consulere totiens expertus; quales præ
manibus habui non ulterius reticendas judicavi, cum ea-
rum defectum, Deo vitam largiente, maturior olim ob-
servatio supplere poterit.

*Quæst. I. Primò itaque quaris: Quot & qualia sint
Fossilia, que Folia Mineralia exhibeant: & an ulla hujusmodi
Folia Vegetabilium quæ referunt, colorem præ se ferant &
consistentiam?*

Resp. Respondeo in quinque tantum lapidum Specie-
bus me hujusmodi folia invenisse.

1. In Schisto carbonariâ, sive argilloso quodam lapide
scissili cinereo, in carbonariis puteis Lithanthraci ut plu-
rimùm proximè incumbente. De Lithophytis in hoc
lapide inventis videndæ sunt nostri hujus Scrinii Cap-
sula tertia & quarta, & legenda quæ ad nos scripsit Vir
Historiæ Naturalis peritissimus D.R. *Richardson* Epistola
huic catalogo adnexa. 2. In Saxo quodam cinereo,
quod Schisto præfatâ longè durius est & asperius, nec
in laminas fissile. Hoc Saxum in puteis carbonariis an-
tequam ad schistum ventum est fossoribus occurrit; sed
neque in omnibus fodinis invenitur, neque ubi habetur
semper Lithophytis imprimitur. Nobis in saltu *Densus*
apud *Glocesterses*; nec semel in lapicidinâ *Kidlingtonianâ*
prope

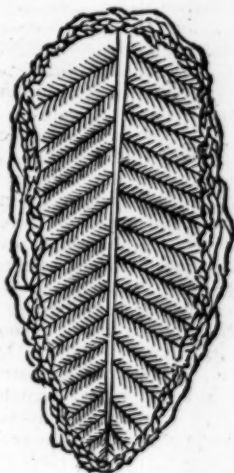
*Vide Camd.
Edis. Noviss. in
Corn. Elms.
† Ep. 3.

prope *Oxonium* (ubi tamen nulli carbones) sed copiosius juxta *Lhan Vabon* in *Glamorganâ* sese obtulit. 3. Inveniuntur quandoque in minerâ ferri, quod testantur *Ploetii* observationes apud *Salopenses* *. *Richardsonianæ* apud suos *Eboracenses* †, & nostræ juxta oppidum *Pont y Pwl* in *Monemutiâ*. 4. In *Sciffili* lapide seu scandulâ quadam ex fusco cinericeâ, juxta *Lhan-Gwm* in agro *Pembrochi-ano* graminei cujusdam folii plura invenimus exemplaria, & juxta *Camdeni Bullaum* apud *Breconenses* iisdem similia, ex altero latere minute admodum ferrata. 5. Ad *Stainton*, qui *Cumbrorum* pagus est, in rubro quodam lapide *sciffili* unâ cum *Entrocho* & *Conchitis* muscorum aliquot plagulas invenit *D. Nicolson*, quarum nos inter alia multa pro singulari suâ humanitate, participes voluit. Atque hæc de Foliorum mineralium matrice. Consistentiam quod attinet: aliquando cum in *Nemore Denensi*, tum in *Glamorgania*, capillarium mera folia tenuissima & membranulæ instar flexibilia observare licuit: sed pleraque hujus generis folia aut substantiæ prorsus lapideæ sunt; aut plagulæ seu stigmata ab iis materiæ contiguae impressa. Quoad colorem unicam tantum cujusdam filicis pinnulam obscure viridescentem inveni, eamque ad sylvam *Denensem* in mediâ schisto carbonariâ ad altitudinem triginta pedum. Atque hoc mihi in mentem revocat, ad lapicidinam *Bassilegianam* quæ *Oxonio* non procul abest, inter centurias aliquot *Neritarum* Fossilium, me unicum Specimen fuscum invenisse, & *Ochroleucum* alterum, qui *Neritæ* vulgaris *Listeriani* nativi sunt colores; & quoad molem & Figuram, minimum quoque interfuit discriminis. Membranacea *Lithophyta* præfata, arida omnino folia referebant. In rubro lapide *Staintoniensi* qui reperti sunt musci, rubri quoque erant coloris: reliqua aut nigra sunt aut fusca, aut ex fusco sublivida. Antequam ad secundam Quæstionem transeamus, non alienum fortasse abs re dixeris, siquid de aliis quibusdam foliorum Schematibus subjiciam. Scias igitur me cum in *Henrici Volgand* observationem de figuris foliorum vitis & racemorum in glaciato quodam liquore incidissem * experiri an vel ejusmodi folia, vel quæcunque alia, apud nos quoque exhiberent glacies. Rem, aggresso in urinâ glaciata quædam notatu dignissima videbantur. Hæc enim in plumbeo imbrice sub nocte frigidissima infusa; proximo diluculo concreta, nescio quos Filicis ramulos ostendebat, eodemque experimento cum *Oxonii*, tum hic rure decies ad minimum repetito, vel eadem semper, vel iis consimiles repræsentantur figuræ.

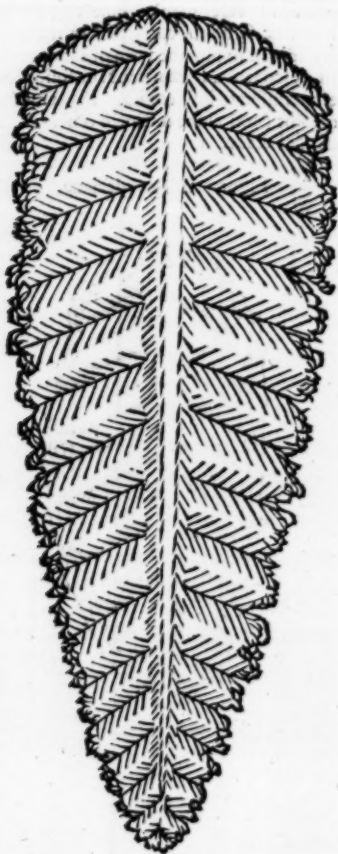
* Eph. Germ.
A. IV. & V.
Ost. 84.

gura. Experiri placuit utrum eadem exhiberet hæc glacies Schemata, in vase patulo, quæ angusto; alto, ac brevi; vitreo, ac figulino, &c. Sed in nullo adeo commodè res cecidit ac in plumbeo canali. Horum ulterior observatio an quicquam ad explicandam foliorum Mineralium genesin conferat, ipse cogita. Figura quantum delineari poterant (non enim distinctè observari se patiuntur) hujusmodi erant.

Figura urinae glaciata.

Quasi.

Quaest. II. *An Conchyliis, Piscium dentes fossiles, aliqua
id genus marino-terrestria in qualibet rupe, fodinâ & sabu-
lito per Cambro-Britanniam inveniuntur?*

Resp. Respondeo, maiorem partem Cambriae ejusmodi
Naturæ miraculis carere. Rarè enim apud nos alibi
quàm

quàm in saxo calcario conspiciuntur, & quidem hoc saxum vel Testaceis Fossilibus, vel stellarum marinarum vertebis, vel utrisque, si non semper, saltem sæpissimè insignitur. *Snawdonia* Saltus qui *Arvonie* est, vocabulo juxta antiquam *Venedotia* Geographiam sumpto, sexaginta in ambitu complectitur milliaria. Hic tractus hodiè sylvis ex toto propemodum spoliatus, aded nudis undiquaq; horret scopulis, ut peregrinis spectatoribus terrorem cum alto silentio incutiat. His Plantarum & Fossilium causà magnà ex parte peragrat; Testacea nulla, nulla Crustacea; nulli Ichthyodontes, Ichthyospondyli, Lithophyta; ut uno verbo expediam, præter varii coloris & magnitudinis crystallos & Pyrites tessellatos, nulla prorsus singularis figura apparuere fossilia. Idem dictum intellige de *Idrisii* montis, imo de omnibus totius *Venedotia*, *Powisii*, *Dimetia*, & *Glamorganie* præaltis rupibus. Idem quoque de suis apud *Anglos boreales* editissimis montibus testatur, Cl. *Nicolsonus*, idemque de *Eboracensibus*; & *Lancastrianis* D. *Richardson*. Hoc autem nos Saxorum quibus constant proprietati, non montium altitudini tribuimus; ut enim de *Alpibus Helveticis* ubi copiosè habentur, aliisque locis transmarinis nihil dicam; apud nos & in iisdem faxis vel in convallibus desiderantur, & in saxo calcario ad excelsa juga inveniuntur. Ad cacumen enim montis *Blorençiani* juxta *Gobannium* (quæ *Monemuthensis* agri quæ *Brechiniana* spectat urbs est notissima) non tantum Conchylia invenimus, sed & varios piscium dentes, Glossopetras præsertim, & quæ in hoc catalogo *Siliquastra* appellantur. Priora etiam in montosis *Brechinie* propè *Ustrad Gielhte* in eodem saxo occurrebant; necnon verisimile est dentes quoque ibidem reperiri, si quis locum curiosius investigaret. Præterea in hoc *Cereticæ* comitatu saxum calcarium nusquam invenitur, si lapides aliquot excipias qui ad *Ostium Tibii* fluminis paulò infra hoc oppidum sparsim in litore occurrunt. Jam isti quidem lapides *Pedinitas* exhibent; cum alibi per universum comitatum conchylia subterranea frustra hætenus quæsserim.

Quæst. III. Utrum aliis regionibus quidam lapides effigiati (sicut plantæ) occurrant, quæ alibi non habentur; an potius in quolibet comitatu qui hujusmodi abundat fossilibus easdem species invenerim?

Resp. Hæc res propemodum sic se habet, ac in Plantis: ut enim plurimæ stirpes *Cambriae* & *Angliæ* communes sunt; aliæque variis hujus Insulæ plagis peculiares; ita & multa fossilia effigiata utrique familiaria habentur;

R

&

& quædam alterutri propria. Quemadmodum verò quoad stirpes, *Wallia* cum *Boreali Anglia* & *occidua* parte imprimis conveniat, ita iisdem propius accedit quoad mineralia. Atque hæc ut exemplis aliquot illustrentur: *Asterias* quasdam, *Gryphitas*, varios *pectines* fossiles, *Glossopetras* & *Siliquastra* cum *Anglia Mediterranea*, & fortè universâ, communia habet; *Crysallos*, *Pyritas* tessellatos, vulgares *Entrochos*, *Columellum plectronale*, folia mineralia seu *Lithophylla* & *pectinitem* sub-sphæricum *Liferianum* cum *Anglia boreali* & *occidua*: sibi autem propria, *Ichthyomorphos lapides*, *Lithostrotion* seu *Basaltum* minimum striatum, *Astropodia varia* cum *Astrorrhizis* (seu stellarum modiolis) & quibusdam *Conchylliis*. Ex adverso in *Anglia Mediterranea* satis vulgares sunt varii coloris, figuræ, & magnitudinis *Belemnites*, ut & *Echinites*, *Bufonites*, *Plectronites*, *Trichites*, & *Porpites Plotii* cum aliis bene multis, quæ apud nos parcè admodum, si omnino, reperiantur. Verum de hac Quæstione perlecto hoc catalogo, & ad *Cl. Rivinum* Epistolâ, & collatis inter se *scrinii nostri* fossilibus tibi abundè satisfiet.

Quæst. IV. *Fossilia Testacea & Ichthyodontes* hujus *Insulæ*, quæ *Britannicis* respondent *Conchylliis* & *piscium* dentibus, an ea quæ cum iis nullatenus conveniunt sint numero plura?

Resp. *Testacea* quod attinet, vix pars decima hujus nostri *Lithophylacii* cum *Britannicis* *conchylliis* convenit; quod unusquisque rei compos qui eadem cum marinis commiserit, agnoscet. Inter *turbinata* enim *Fossilia* apud nos maximè numerosi sunt *Nautili*, & inter *Bivalvia* *Terebratula*, & *Gryphites*; cum ne unicam speciem *Nautili*, *Gryphite* aut *Terebratule* (quam *Anomiam concham* dixit *Columna*) nostra maria suppeditent. *Echinorum* fossilium viginti ad minimum species invenimus; è quibus nescio an duæ cum marinis nostratibus per omnia quadrent. Eadem est ratio *Turbinum*, *Trochorum*, *Ostreorum*, *Stellarum*, *Ossium*, quæ *Asterias* & *Entrochos* dicimus, aliorumque plurium. At respondet *Cl. Raius*: *Varia* forsitan *conchylia* in alto mari delitescunt quæ nullâ tempestatum vi ad vicina litora deferuntur; ideoque *Zoographorum* diligentiam eludere hætenus quantumvis indefessam. * Cæterum ut quædam hac ratione ignota concedamus, ea tamen paucissima esse exinde colligo; quod *ostreorum* piscatores *Pembrochiienses* qui maris fundum per varias leucas tentare solent, ne vel unicam quidem speciem (quantum nobis observare licuit) exhauriant, quam sagacif-

* Tractatus
tres *Pisces*
Theologici;
Anglicæ.

fragacissimus *Listerus* jam antea non pinxerit. *Ichthyodon*tes verò quod attinet, tibi nequeo impræsentiarum satisfacere: ut enim multos Piscium nostratium dentes, spondylos, & reliqua ossa collegerim; nondum tamen satis amplà eorum supellestile instructus sum, ut hanc ex autopsià quæstionem dirimam. Si quam tamen conjiciendi veniam concesseris; dixerim non aliter in hisce quam Testaceis se rem habere. Quis enim unquam in nostro Oceano Lamiam vidit, tantis & talis figuræ dentibus armatam ac sunt *Glossopetra Cantianorum* maximæ? *Siliquastrorum* quot varias Species per *Britanniam* eruimus, & tamen ejusmodi dentibus instructum piscem, ecquis nostratium Piscatorum unquam cepit? Idem intelligi volo (ut multa alia omittam) de hisce quæ *Glandellaria*, *Sutularia*, *Rostraginis* & *Rutelli* nominibus præsens recenset catalogus. At hic forsân rogas cur ipse eadem dentibus annumero, cum nullos dentes quos referunt, noverim: respondeo, *Glossopetras* & *Busonitas* (quod nostri) varios auctores ante nos ad Piscium dentes retulisse; idque jure optimo, cum notis characteristicis conveniant; quod unusquisque agnoscat qui eadem invicem comparaverit. Jam quædam *Siliquastrorum* Specimina, invenire contigit, radicibus quæ *Glossopetrarum* sunt, consimilibus adherentia. Hisce addè eundem nitorem & colorem non dissimilem cum aliis notis quas diligentior eorum inspectio suggererit. Præterea nos novos aliquot lapillos invenimus, quos aliis piscium dentibus respondere comperi; adeo ut tandem aliquali experientiâ edoctus hujus generis lapillum, non antea visum quantumvis ignoto pisce, pro *Ichthyodonte* aliquo, dignoscam.

Quæst. V. *Utrum omnes Britannia Testaceorum animalium species à Subterraneis hujus Insulae erui possè existimem?*

Resp. Respondeo, me nunquam quantum discernere licuit *conchylia* aut Terrestria aut aquæ dulcis succo lapideo imbuta; vel quovis lapide inclusâ invenisse: argillosâ quadam crustâ obductas Terrestres *cochleas* ad incrustantes aquas juxta *Oxonium* sæpius notavi; verum hæc ab iis quæ *cochlitas*, *conchitas*, aut Testacea fossilia dicimus, facili negotio distinguuntur. Marina verò quod attinet: multa eruimus quæ eorum Speciebus optimè responderant: qualia sunt *Listeri Nerita* ex fusco viridescens, *Trochus* albidus, *concha* & maximis admodum crassâ, *Concha* parva subrotunda, *Ostreum* vulgare maximum, *musculus*

* Rob. Plati
Hst. Nat.
Oxon. Cap. 15.
par. 103.

ex cæruleo niger, *peffunculus* vulgaris, *Trigonella* & alia : omnes tamen nostri Oceani cochleas inter fossilia nondum vidimus : siquidem (ut rectè *Plotius*) *Buccina* majora, & *Concham Veneris* exiguam nusquam invenimus* ; uti neque aurem marinam, *Balanum* cinereum, & *patellam striatam* ! De *Balano* quidem & *Patellâ* notatu dignum, quòd cum *conchyliis* sint in nostris litoribus omnium vulgarissima, ea adèd rarò si unquam (de nostratibus speciebus loquor) inter fossilia erui. Reliqua minus numerosa sunt : præsertim *Auris marina*, & *concha Veneris* exigua.

Quæst. VI. An possibile sit, ut argilla seu alia lapidis materia nondum indurata *conchylii* alicujus concavo inclusa, exteriorem ejusdem *Conchylii* superficiem suam faciat ; adeoque tandem pereunte operculo duritiem lapidis & Testæ faciem induta, *Conchites* (aut *Cochlites*) fiat Archetypo suo quoad superficiem omnino conformis ? Hoc enim necesse est credant quot omnes *cochlitas* ad mare referunt : cum dentur nonnulli, *conchyliis* superficia tenus omnino similes, at ne minimâ quidem testâ cooperiti, sed materiæ continuè crystalline, siliceæ, &c.

Resp. Huic Quæstioni respondeant qui pro ea opinione pugnant : dato enim quod tales inveniantur ; necesse est me iudice eosdem vel in ipsâ terra natos agnoscant, vel testæ in fluorem aut silicem, nescio quam miraculosam metamorphosin effingant : & quidem dari ejusmodi *conchitas* adeo verum est (quod abunde testatur hoc *Lithophylacium*) ut in quibusdam locis, Testaceis longè vulgatiore inveniuntur. Nosti opinor sagacissimi

* Nic. Sten.
Prodr. p. 84.
Edit. Angl.

V. Nicolai Stenonis solutionem : particulas nempe lapideas post dissolutam Testam, vacantem locum occupasse †. Sed ut dicam quod sentio, non capio quorsum ita conspirent hæ particulae, ut amissæ testæ figuram & superficiem ad amissim repræsentarent. Probabilius ergo dixisset dictas particulas poros conchæ implevisse ; & postea particulas Testaceas penitus absumptum iri. At neque hoc scrupulum exemisset. Quid enim lapideis particulis in supremâ Testæ peripheria undiquaque progressum inhibuit : & *Conchylii* formam & Nitorem pereunte ex toto materia facta testâ conservavit ?

Quæst. VII. Unde evenit quod clusiles aliquot conchæ ætissime inter se conjunctæ eadem cum ea in quâ reponuntur materiâ (sive ea silicea sit, sive saxeæ, aut marmoreæ) impleantur, & non potius vacuæ effodiantur ?

Resp.

Resp. Respondeo, ejusmodi *Bivalvia* in hisce Regionibus, necnon apud *Oxenienſes* ad Fodinas *Wismianas*, & alibi locorum ſæpe non eâdem cum matrice ſed materiâ cryſtallinâ impleri: quam quidem materiam cum longè majorem partem noſtratum *cochlearum* comiterur, dico iſtis *conchyliis* (quacunque id fiat) ortum ſuum debere. Atque hoc exinde liquere arbitror, quod ſæpiſſimè in Saxo quodam calcario grandiori quingenta invenias *conchitus* ex interiori parte ſuoribus obductos; cum præterea ne decem ſuoris maſſas in toto Saxo conſpexeris. De *Bivalvibus* autem acutiſſimè clauſis & tamen eâdem cum matricis materiâ ſuffactis; nihil habeo quod dicam; niſi fortè ſupponendum halitus & ſuccum lapidificum per *conchylii* commiſſuram ſeſe ſenſim inſinuaſſe. Notatu enim dignum videbatur quodd in aliquammultis ejusmodi *Conchitis* fractis, nucleus, ſeu materia incluſa, pura ſemper erat & Sabulo omnino vacua.

Quæſt. VIII. *Quædam Hammonis cornu ſpecies cum lamellis neſcio quibus Cryſtallino-teſtaceis conſtent: hæc an reverà teſtacea ſint, an potiùs è ſelenite quadam conſta- ta?*

Resp. Ad Quæſtionem ſextam dixi è *Conchyliis* foſſilibus quædam ex fluore, ſeu materiâ cryſtallinâ omnino conſtari: quare neque mirandum ſi alia conſtent è *Selenite* lapide ad *Teſtaceam* naturam propiùs accedente. Si quis autem hoc negaverit; eundem *Teſtarum* aliquot foſſilium lamellas, cum *Selenitæ* lapidis lamellis commiſtas dignoſcere oportebit & ſegregare.

Quæſt. IX. *An Teſtacea foſſilia in ſtatu embryonato unquam deprehenderim? Et an varia quarundam ſpecierum notentur accretiones?*

Resp. Hiſce Quæſtionibus nihil ex autopſia reſpondere poſſumus. Fieri enim poteſt in Mineralibus ut quæ nobis jam concreta videantur, reverà ad diſſolutionem potiùs appropinquent: & quamvis uniufcujuſque propemodum ſpeciei varias accretiones in eodem loco invenerim, reſpondere poſſunt qui *Cataclyſmo* univerſali hæc omnia tribuunt eas accretiones incluſis ante *Diluvium* animalibus deberi: quandoquidem nunc etiam dierum quolibet anni tempore; in eadem ſpecie varias accretiones ad maris litora inveniantur. Utcunque ſeres habeat, multifariæ in eadem ſpecie magnitudinis illuſtre exemplar ſuppeditat *Ichnographiæ* huius Tabulæ II.

Quæſt.

Quæst. X. *An Margaritæ, Balanos & Corallia Testaceis fossilibus adnata aliquando invenerim? Et an Concha minores majoribus subinde succrescant.*

Resp. *Margaritam* aliquam fossililem vel *Conchæ* adhaerentem vel solitariam mihi nunquam invenire contigit. *Steno* (quod nosti) in *Etruria* semel inventæ meminit; sed utrum à seipso aut contemporaneo quodam suo, an extra hominum memoriam, non distinguit. *Peri*, *Alcyonii* & *Corallii* aliquot species in iisdem cum *Conchyliis* lapicidinis vulgares sunt; iisque si rectè memini aliquando adhærere solent. *Balanos* quod attinet nescio an ea quam *Quinquedulvulam* diximus *Plagiostomo* marmoreo adnatam, hisce annumerari possit. *Conchas* majores minoribus & pares paribus adnasci circa *Istepiam* & *Witneiam*, & alicubi variis in locis, vulgatissimum.

Quæst. XI. *Utrum Terrestrium animalium Offa, Cornua, Ungulos, aut Avium rostra, unguis & plumas saxis inclusa aliquando invenerim?*

Resp. In hoc meo *Scrinio* duo tantum *Fossilia* pro quadrupedum ossibus suspicor, quorum unum *Cheriscopodion* (quod ossiculum quoddam porcelli pedis referat) *Scapulariam* alterum diximus. *Avium* rostra, ungues aut pennas prorsus nulla invenimus: at neque *Dentes*, aut *Offa* *Balenarum*, *Phocænæ* aut *Vituli marini*, quamvis hæc (*Phocænæ* velim & vitulum marinum) animalia sint in nostro mari satis vulgaria. Cæterum quoniam hac in re nostrum iudicium meritò suspicari poteris; quæcunque jam per duodecim annos inveni *Fossilia* effigiata, ea hisce *Scriniis* lapidariis quæ curiosis quibuscunque patent, asservantur.

Quæst. XII. *An verum sit, quod Plotius, & alii asserunt, Crustacea fossilia rarissimè si unquam apud nos inveniri?*

Resp. *Crustacea* animalia in nostro *Oceano* præ *Testaceis* pauca sunt: advertendum enim ubi *Cancrum* unum centum ad minimum *ostrea* in nostris *Civitatibus* quotannis vendi: neque minore copia quam *Ostrea* inveniuntur *Musculi*, *Pectunculi*, *Patellæ*, *Balani*, *Cochlæ* fuscæ *Listeri*, & varia *Buccina*. Nihil ergo est quod miremur si & *Crustacea* fossilia *Testaceis* longè sint pauciora: nec tamen adeò rara sunt, ut ex hoc pateat *Catalogo*, quin variis in locis per *Oxonium*, *Bercheriam*, *Glocestriam*, & *Northamptoniam*, hujus generis *Brachiorum* inveniantur articuli; imò ut ex dictis colligis, *Testaceis* nonnullis etiam in nostro *Oceano* vulga-

EPISTOLA V.

127

vulgatissimis, Crustacea multò copiosius eruuntur. Atque hæc summa est eorum quæ ex comperto hisce Tuis Quæstionibus respondenda habui; ulteriori olim experientiâ edoctus meliora scribam. Interim vale (Amice optime, mi D. T. Robinson) & Physiologiam Britanniz usque promove.

*Ceretice, 15. die
Julii, A. Dem.
1698.*

EPISTOLA

EPISTOLA VI.

De Fossilium marinorum & foliorum Mineralium origine.

in A. Roy. p. 175.

Ad Praclariss. V. D. Joannem Raium.

ROGAS (Vir Insignissime) quid mihi tandem post aliquot annorum experientiam de marinorum corporum quæ è subterraneis eruimus & mineralium foliorum ortu, conjiciendum videatur. Utrum scilicet Cataclysmo Noachi tempore universali, debeantur; an potius in ipsâ terrâ unde eruimus, vi quâdam plasticâ, eidem insitâ, hæc omnia prognasci existimem. Respondeo, diuturnam harum rerum contemplationem non aliud nobis quam novam quotidie admirationis dicam an stuporis, occasionem præbuisse; adeo ut hæsternis innixam observationibus sententiam hodiernis labefactam sæpè fuerim expertus. Nihilominus cum tanta sit nostri seculi, & scientiæ cupido & quidem Inventionum felicitas; spes nobis quotidie renovatur hanc maximi momenti quæstionem non multò diutius Physicorum diligentiam elusuram. Inchoatum ergo jamdudum Lithophylacium subcisivis horis libenter exaugeo; quandoquidem ex accuratâ harum rerum inspectione alios varias olim inductiones elicituos speciem, quas ipse vel ne per somnium quidem cogitav-

ram,

ram, vel leviter saltem fueram suspicatus. Interea autem temporis, quoniam Veritati citius detegendæ inservit, ut, quæcunque vel minimam verisimilitudinis speciem præ se ferant amicorum arbitrio subjiciantur; unam hac occasione harum rerum originem, quæ nescio an cuiquam alteri in mentem venerit, jam tibi proponere docrevi. Ne autem recepta à Prioribus Dogmata gratis rejecisse videar; dubitationes primò aliquot, quæ quo minùs in utramvis sententiam transeamus vetant, in medium liceat proferre. Utque ab eà quæ hæc corpora Diluvio accepta refert incipiamus: Rationum contrà militantium præcipuas hic paucis accipito. Cæterum cùm necesse sit antequam novum aliquod dogma protrudatur, contra dudum recepta objectiones edere; hic scrupulos aliquot designare liceat, qui quò minùs in utramvis opinionem transeamus, obstant. Ut ergo ab eà quæ hæc omnia ad Diluvium refert incipiam; rationes quòd minùs placeat variæ sunt, è quibus impræsentiarum hæc pauculas (ne Tuâ nimium abutar patientiâ) in medium proferre volui.

I. Si has maris quisquillas inundatio aliqua in *Aridam* appulisset, in summo terræ corio ut plurimum fuissent relictæ: at nos in clivis quibusdam maritimis à terræ continuò summitate ad infra fundi marini planum, per altitudinem 100, vel etiam 200 orgyiarum in saxo solidissimo conditas invenimus. Neque id tantum ad exteriorem rupium superficiem; verum etiam plus minùs per integram earundem massam videre est: Atque hoc ex variis Scopulis ad calcem conficiendam scissis, aliisque fortuitò collapsis, constat; præsertim ad Caldeiam Insulam, & alibi juxta Tenbighiam Penbrochiensium, multisque aliis per Cambriam rupibus, saxo calcario constantibus. Jam ut daremus has rupes Diluvii tempore non aliud quam argillam terramve extitisse, testaceaue proinde aliaque maris spolia eandem aliquousque penetrâsse; pòst etiam hanc argillam induratum in saxum calcarium concrevisse: his omnibus inquam concessis, nullatenus percipio quo impellente ad quadrantem milliaris altitudinem intra dictam argillam adacta forent. Si hæc quidem conchyilia unam continuam massam, adeo ut alia aliis inniterentur, constituissent, aliquid forsàn posset reponi: at longè aliter se res habet: sparsim etenim in saxo nullo ordine servato, aliàs trium pedum, duorum aliàs; aliàs unius uncie intervallo reperiuntur;

tur; quandoque duo tria plurave conspexeris sibi invicem arctè conjuncta.

II. Speluncarum parietibus non rarò adhærent hujusmodi Marino-terrestria; imò aliquando è summis earum cameris pendere visa: ad laquearium enim Maridunenſis cuiusd. antri *Lhygad Lhychw* dicti, quod caſtro *Kerig-Kemou* non longè abest, varias stellarum vertebraſ colligere licuit; & ad parietes specûs celeberrimi *Porth-Gogou*, qui ad vallem *Ylrad-Velhte* apud Breconienſes est, conchitarum præterfluente aqua detritarum reliquias non paucas inveſtigavimus. Jam antra quæcunque (nobis hoc loco conſideranda) vel ante Diluvium Noachi extitère, vel eidem ſuam debent originem: ſi ante Diluvium extabant. Inundatio quidem maris ſpolia, iſdem injicere poterat, ſed non poliſſimis parietibus aſſigere. Sin autem à Diluvio ortum deduxère; iſte impetus qui terram excavavit, ejuſmodi leviuſcula fovearum parietibus adhæreſe, non patetur.

III. Tertia cauſa quo minùs Diluvio hæc deberi exiſtimem, in eo præcipuè conſtat, quòd rarò admodum, ſi unquam, animalium terreſtrium oſſa ſaxis incluſa reperiuntur: cùm tamen ea non minùs quàm piſcium expectare debuiffemus, modò iſtæc Inundatio univerſalis ſaxis credidiſſet.

IV. Teſtaceorum foſſilium non pauca, materiâ ex toto conſtant cryſtallinâ, adeo ut *continens* à re contentâ nullatenus dignoſci poſſit: quod & ipſe *Steno* faſtetur, & ex hoc noſtro evinci poſſit Lithophylacio. Iſtud autem quo pacto marinis accidere poſſit, ſine ullâ formæ exterioris jacturâ, explicatu nimis nobis difficile eſt. Ichthyodontium haud diſſimilis eſt ratio. Hi enim non eâdem ſemper conſtantur materiâ; ut ex variis etiam patet in ſcrinio noſtro exemplaribus.

V. Pholas iſta amygdaloides in hoc ſcrinio ad numerum 877. locata invenitur plerumque lamellato quodam lapideo involucro, ſingularis figuræ obduſta. Hoc verò ejuſmodi ſtructuræ involucrum, omnia ſerè exemplaria è mari in terram volutando, nunquam adquirerent. Quòd ſi dixeris in mari dum viverent ita obvolutas fuiſſe; reſpondeo me nullas pholades obſervâſſe quæ perpetuo in ejuſdem figuræ lapide hoſpiterentur: neque unquam quidem vixiſſe veriſimile eſt, carcerem nullis foraminulis pervio, tam arctè incluſa animalcula: quippe cùm valvulas ullatenus aperire ſit

sit planè impossibile. Verùm super hac re nihil est quod magnopere litigarem: Si quis enim in mari hæc primitus in medio lapide prognata dixerit, præcipua Hypotheseos nostræ (jamjam dicendæ) impedimenta ultrò amovebit.

VI. Fossilia testacea, si à Cataclysmo ortum deduxissent; omnia quæ sibi invicem adhærent; imò & quæ ex iisdem locis eruuntur, eandem materiæ structuram necessariò paterentur: Verum agnoscit Clariss. Steno se Testacea fossilia crystallinæ conchæ adhærentia invenisse*, atque ipsemet quædam exemplaria crystallina, aliæque ejusdem speciei testacea, in eadem lapicidinâ; imò eodem strato, sæpissimè collegi.

* Prod. p. E.
det. Angl.

VII. Infinita marinorum terrestrium copia Diluvianæ origini nullatenus favere videtur: millena enim aliquot majorum saxorum, imò rupium frustula, per Cambriam & Angliam septentrionalem videre licet è fractis Stellarum radiis (*Estrochos* vulgò vocant) ex toto ferè composita; cum tamen ad nostra litora tres ruptos ejusmodi animalium radios sibi vicinos rariis conspexeris. Duos cujusvis piscis dentes mandibulâ excussos in eodem loco nunquam ad maris litora invenire potui, cum tamen in exiguo Sabuleto Faringdonensi mille ad minimum collectos viderim; neque tamen minori copiâ ibidem hodie occurrunt. Conchyliorum insuper quorundam non diversa est ratio.

VIII. Hujusmodi fossilium quædam non aliud sunt quam marinorum corporum quasi umbracula aut ludibria; neque plus habent corporum quæ referunt materiæ, quàm habet humana pictura hominis quem repræsentat. Atque ex hoc genere sunt Pectinites membranaceus, &c. è puteis carbonariis apud Listerum †, *Buglossa curta strigosa nostras**, & Ichthyomorphi lapides *Istebiani*; de quibus sic Doctiss. Olaus Wormius. Saxum fissile *Istebianum* cui aliquando *Pyritis aurei* micæ adhærent, quæ varias animalium effigies exprimunt: *Mihi frustum est haud mediocri quod Barbi piscis lineamenta singula tam exactè aureo colore exprimit, ut squammas singulas, pinnas, caudam, caput, barbam, nectus ars nulla exprimeret. Non integra piscium corpora in æs conversa apparent, sed exteriora saltem eorum lineamenta: Carnis, ossium, interiorumque nulla vestigia. Cogimur ergo fateri, naturam polyædalam multa sine suo fovere, quorum rationem nemò unquam investigabit. Jam istæc ut*

† Tract. de
animal.
Anat. App.
& Conch.
Anat. p. 11.
* Ep. L

animalia, aut animalium exuviae non sunt : ita neque eorum impressiones aut vestigia esse possunt : Prominens enim superficies est, & non impressa.

IX. Unum tantum adpono argumentum cui, licet id multi jamdudum objecerint ; nondum tamen Diluviani Lithologi respondere dignati sunt : hujusmodi nempe testacea interdum in animalium visceribus generari. Conchylia enim cum aliis marinis in terra nasci non majus videtur miraculum quam eadem in animalibus con crescere. Et quod subinde in animalibus reperiantur, ex Authoribus tam antiquis quam recentioribus ; omni exceptione majoribus, abunde constat, quorum, plura (ut nosti) adfert testimonia ad secundam partem conchyliorum Anatomiae, Doctiss. Listerus. Ex hisce *Turbinulum* à D. Pierce Bathoniensi medico inventum, & Societati Philosophicae Oxoniensi statim transmissum, vidi ; talisque erat qualem nemo nisi de loco nativo praemonitus, in ipso mari natum dubitaret. Atque haec sunt quae contra praefatam de *Marinorum Fossilium* ortu sententiam obijcienda habui : hoc enim titulo, quaecunque demum gaudeant origine, quo melius à reliquis dignoscantur fossilibus, eadem insigniri oportuit : quemadmodum & *Folia* è terra visceribus eruta, ut ab his quae in ejusdem superficie pullulant, discriminentur ; *Mineralia* appellare consuevimus. Jam autem ut ad haec transeamus ; consimiles sunt eorum rationes atque Aequatium.

I. Primò enim major pars hujus generis foliorum, raro citra triginta pedum altitudinem effodiuntur. Jam Diluvium universale quo pacto haec folia tam altè sub saxis, aliisque Mineralibus condiderit, explicatu admodum difficile est. Cum enim foliorum natura sit in summà aqua natare, in superficie terrae omnia Vegetabilia à Diluvio deposita proindeque post Diluvium statim absumpta fuisse credibile est.

II. Si haec folia Diluvii quiescentiae forent, eadem copià inter alia quaecunque Mineralia, ac in ferrifodinis, & puteis carbonariis invenirentur, cum tamen alibi nusquam ferè appareant. Et quidem haec obiectio eoque valebit, donec qui contrariam opinionem tuerentur, ad eadem conservanda, pleraque mineralia minus idonea probaverint.

III. Si Diluvio universali deberentur, nativas nostrae Insulae stirpes aliis frequentiores erueremus : cum è contrario

trario secundum observationes D. *Richardson* & nostras, pleraque hæc folia mineralia, ab iis quæ Plantarum Britanicarum sunt, multum abluerint.

IV. Si à Diluvio opprimerentur, in Subterraneis quædam uniuscujusque classis folia delitescerent; præsertim arborum; cum hæc non tantum maximè numerosa sint; sed & valdè exucca, & durabilia. At nondum compertum est foliorum mineralium ulla, arborum, aut fruticum foliis respondere: neque quidem aliarum quàm trium aut quatuor classium, certò scimus hætenus inveniri.

V. Observavit laudatus D. *Richardson* folia hæc Mineralia, multò plerumque minora esse iis quæ referre videantur; atque huic suæ Observationi, ipsè meum calculum adjicio.

VI. Etiam si nonnunquam mera folia flexibilia, inter hæc mineralia occurrant, eorum tamen pleraque (quod suprâ de marinis etiam fossilibus aliquot notatum) lineamenta tantum sunt, seu quædam quasi umbracula: neque à foliorum impressione has suas figuras mutuari possent ob rationes ibidem allatas.

VII. Non magis mirabile videatur; Naturam in visceribus terræ folia conficere; quàm culices interdum apud Prussas in succino fossili, * & araneos apud nos in Schisto carbonariâ † exhibere. Quod si aliquis dixerit hæc vera animalcula olim exticisse; exponat oportet quibus mediis terram ad tantam altitudinem penetraverint, & postea quomodo in hæc Succina & lapides sese insinuarunt. Alii Scrupuli occurrunt non pauci; at levioris forsan momenti; donec vero hisce jam recensitis eatur obviam, reliquos lubens prætereo.

Alteram opinionem quod attinet: in terræ nempe visceribus hæc omnia formari: non aliâ angustia laborare videtur, quàm quoddam hujusmodi geneseos, nullæ probabiles causæ aut modi hucusque possint assignari. Si quis enim (cum Plotio) ad Salium vim Plasticam confugiat * non video (ut de aliis taceam) quid tuæ objectioni jamdudum propositæ respondeat. † Nam quis sanæ mentis crediderit, quævis falia ita semper conspire, ut quædam mucronem Glossopetræ v. g. alia radicem cum mandibulæ quandoque fragmento; quædam siliquastri convexum, & expoliturum latus, alia ejusdem appendicem; nonnulla Belemnitæ calicem, alia Alveolum * tam affabre effingant? Accipe igitur (Vir amicissime) quæ nobis nuperis annis de horum fossilium causa, origine, & usu hariolari contigit.

Hoc

* Jo. Jac.
Hartmanni
Succin. Pruss.
Hist. p. 85.
† Vid. Ep. III.

* Hist. Nat.
Oxon.
† Traß. Physico-Theolog.
p. 141.

* V. hujus
Catalog.
CLAS. S. lit.

Hoc ut paucis expediam : dico suspicari me, qui ex mari feruntur vapores, & formâ pluviae aut nebularum superiora terræ strata ad requisitam altitudinem pervadunt; testaceorum, & multorum piscium seminio sæpius imprægnari; atque exinde pro datâ feminii portione, & pro matricis congruentia; formari aliâs pisces integros, aliâs eorum tantum lineamenta; aliâs dentes, mandibulas, vertebrae aut alia ossicula; atque inter crustacea, nunc integra animalia; quandoque eorum articulos; inter Testacea nonnunquam Univalvia, & sæpius Bivalvia. Idem quoque imaginabar de origine foliorum mineralium: notandum enim, ea ut plurimum folia esse *Dorsi ferarum*, muscorum, aliarumque plantarum quas minus perfectas vocare solemus; quarum semina cum adeo sint minuta, ut nisi microscopio utamur, visum fugiant; tanto facilius aquâ absorpta, in terrâ penetralia dehuntur; & quod reliqua quæcunque omnia spectat, apud me non tam certo constar, ad quas stirpium classes referri debeant. Jam ipse non sum nescius multis objectionibus hanc hypothesein patere: at proculdubio ipse plures nodos statim deprehenderis quàm penes me erit solvere. Nihilominus quæ me huc duxere argumenta, jam paucis subjungam.

I. Quoniam advertere licuit rarissimè alias extraneorum imagines è terrâ erutas præterquam eorum quorum semina libero aeri aut aquæ exponuntur, *Plantarum* nimirum, *Insectorum*, & *Aquatilium*: cum ut supra innuebam, si Diluvio universali ortum debuissent, jure merito copiam sceletorum, cornuum & Ungulorum animalium terrestrium expectaremus: imò quid ni aves integras earumque partes iisdem modis quibus plantarum folia, terrâ obrutas conspiciere daretur? Quamobrem saltem earum pennas eadem cum hisce frondibus integritate in huncusque diem conservatas non videmus? Non me latet, authores quosdam eosdemque doctissimos, & de Historiâ Naturali optimè meritos, scripssisse inter mineralia inveniri plurimum animalium terrestrium ossa saxis undique inclusa, eorumque uti & avium imagines; integros præterea homines eorumque partes: imo *Eremitas*, *Monachos*, *Virginem Sciparam*, & *Papas barbatos triplici coronâ insignitos* in mediis saxis delineari. Hisce (quod eorum pace fiat) respondeo. 1. Quasdam ejusmodi Narrationes manifestò fallaces esse: dicunt enim hæc figuras in expolito marmore comparere; cum marmor quodvis adeo expolire ut icones in eo à Naturâ

Naturâ pictâ, inviolatâ maneant, sit prorsus impossibile. 2. Circa marina fossilia sæpissimè hallucinamur, ea Quadrupedibus tribuentes, quæ reverà ad Testacea, aut alia marina referri debeant : atque hujus erroris exempla suppeditant Plotii *Hippocephaloides*, *Otites*, *Bucardites* & alia non pauca. 3. Ut concedam nonnunquam viviparorum animalium ossa, cornua, & Ungulos è terrâ latebris erui : ea tamen cùm adeò paucissima sint ; potiùs aliis casibus quam Diluvio Universali obrui verisimile est. Diluvio enim omnia quæcunque periere ; & non tam singularia ossa quam integra cadavera ab eo sepulta expectaremus. Quòd si quis idoneus Author in medio saxo exquisitam animalis cujusdam vivipari aut avis iconem (hoc est, Lineamenta aut picturam quales Illebiani lapides piscium exhibent) invenerit, hanc meam conjecturam protinus missam facio.

II. Apud me liquidò constat (aliique proculdubio viso hoc meo Lithophylacio idem agnoscent,) hæc corpora tractu temporis planè aliorum quorundam lapidum facies induere ; adeò ut tandem pro marinis fossilibus nullatenus dignosci possit. Hæc dico apud me constare, cui varia fossilia colligere licuit ; planè crystallina, quorum superficies partim solummodo *Entrochos*, *Conchas*, &c. referebant ; *Glossopetras* & *Siliquastra* cum eorum radicibus, è siliceâ quâdam calculorum materiâ conflatos, quoad figuram degenerantes ; & *Ichthyospondylos* aliàs magis, aliàs minùs informes, Astroitarum stellulis insignitos. Jam si quædam tractu temporis formam suam, & materiam amittunt in alia corpora degenerantia, nonne meritò suspicari liceat alia interim denuò effingi ?

III. Si hanc Hypothesin admiseris Nautilorum fossilium, aliorumque exoticorum conchyliorum rationes reddi possunt ; dum supponamus, primò, quod plures vapores qui apud nos pluvie & nebularum formâ descendunt in longè hinc distitis regionibus exhalari. 2. Quod hujusmodi Generatio quàm communis, monstrosis partibus longè obnoxior sit. Ut enim appositè ad hanc rem Geo. Agricola : *Quanto Terra est crassior quàm aqua ; tantò imperfectiores gignit formas & quæ animalibus careant.*

IV. In eadem Lapidinâ non rarò 20 ad minimum, aut triginta ejusdem speciei magnitudines colligere licuit ; undè ea vegetabilem quandam accretionem, & propterea in ipsâ Terrâ undè eruntur generationem, &c

& corruptelam habere exorta est suspicio. Atque hinc evenire quod aded monströse magnitudinis Glossopetras, Lapides Judaicos, Astropodia, & Nautilos sive Hammonis cornua quotidie offendamus.

V. Ut quàm paucis expediam : Mineralium foliorum tam altam sepulturam ; immensam *marinorum fossilium* copiam ; eorundem in nostrà Insula incredibilem varietatem ; distortas minúsque æquales sæpissimè figuras : positionem ad omnes (perpendiculari ratione) à summis rupibus ad earundem radices, altitudines ; speluncarum & rupium crepidinum perpendicularium parietibus, adhæSIONem ; eorundem denique aliquando in animalium Visceribus præsentiam juxta Hypothesin Diluvianam inexplicabilia dixerim ; quod si hanc admiseris non admodum difficilia. At verò antequam concedatur, plures erunt proculdubio Tuæ, & aliorum objectiones, quàm ipse prævidere possum. Quæ mihimet interea majoris licet momenti occurrunt, quantumvis etiam minùs oppugnatae sint, intrepide proponam. Nam qui aliud quàm veritatem non prosequuntur, ab opinionum suarum honore nihil habent quod metuant : & quod ad me attinet ; Hypotheses (Tuo ductus exemplo) eò minùs colui, quò magis Historiam Naturalem semper amavi. Præcipua autem hæc sunt quæ mihi occurrunt impedimenta.

1. *Quæri potest an datum seminium lapidum poros penetrare possit ?*

2. *Hæc corpora vitæ expertia, & loco præternaturali inclusa, augere vix credibile videbitur.*

3. *Durissima saxa eorum incremento cedere, non est verisimile.*

4. *Juxta hanc Hypothesin hæc corpora, indiscriminatim supra universam Terræ faciem occurrerent, in omnibus quibuscunque saxis & mineralibus.*

5. *Data hæc Hypothesi, non acervos eorum sibi invicem adhærentium, sicut in mari evenire solet, inveniremus.*

6. *Secundum eandem, quædam conchylia aded minuta effoderentur, ut ægre videri possint ; aliæque ejusdem speciei justâ magnitudine.*

7. *Subtilis est Quæstio utrum seminis cujuslibet piscis particula sic disjunctæ finem ad quem destinantur, consequi possent ; præcipuè in alio elemento collocata.*

8. In superficie fossilium aliquot conchyliorum, amissarum Testarum vestigia, aliisque margaritæ adhuc inhaerentes; indicio sunt eadem in mari aliquando vixisse. Porro dentium quorundam fossilium, (plectronitarum nominatim) variantes ad radices colores; monstrant quousque in maxillis viventium piscium semel extiterint: aliorumque attritæ extremitates, fatentur aliquando, usui se inseruivisse.

9. Varii Ichthyodontes; nominatim Glossopetræ quæcunque omnes pro Viviparorum dentibus habentur; quo concessò inappossibile est è principijs seminariis vaporibus exhaustis, suam ducant originem.

10. Tolis denique productio præter ordinarium Naturæ cursum est; neque patet finis, usus aut concilium ejusmodi generationis præternaturalis.

Ad primum respondeo Animalium seminum lapides penetrare posse, vulgari constare experientiâ; præ quâ parùm valent fallacia philosophorum placita. Hoc autem patet cum mari, tum terrâ, ex Bufonibus hic, & Dactylis illic, mediis saxi inventis. Si dixeris Dactylos foramina satis ampla sortiri per quæ seminum insinuetur, respondeo non semper sic se rem habere: Horum enim animalium haud semel conchyliâ inveni, marinis saxi adeo arctè incarcerationata, ut nulli meatus visibiles extarent.

Ad secundum; quòd hoc non magis mirari debeamus; quàm conchyliâ nasci, & crescere in visceribus animalium; & minoris cujusdam conchæ speciem in Ostreorum Tenbighiensium mediis testis solidè inclusam. Horum autem varia exemplaria nobis primum ostendit, sagacissimus ille Cimeliorum Naturæ Indagator D. G. Cole, Bristoliensis; & ipsè nuper ad Tenbighiam, copiosè inveni.

Tertio ex autopsiâ quoque respondetur: Conchyliâ enim marina; imò & durissima saxa stirpium radicibus cedere tibi satis notum. Calcarium etiam saxum Dactylis locum dare quotidie videmus; alia enim alijs minora sunt foramina: & omnia in quibus delitescunt hæc animalia, ab eorum incremento primum formari, certissimum.

Ad quartam respondeo hanc Hypothesin non exigere ut omnibus locis indiscriminatim, hæc marina generentur. Advertendum enim quod sicut Vegetabilia non omnia fert omnia Tellus, ita neque omne genus fossilia apia nata

T

sunt

sunt ad hæc animalium semina recipienda, fovenda, &c. Et quidem istud non potui non notare: quoddam sicut in Terrâ paucissimi lapides in hisce regionibus, præter saxum calcarium Testacea exhibeant, ita in mari non alio quàm calcario Daſtylos hucusque invenerim; atqui in eo sæpissime, & in variis Cambriæ regionibus.

Quod ad quintum: Quousque hæc marino-terrigena antequam dissolvantur duraverint, nullatenus dijudico. Verum in quibusdam locis præ aliis pro fossilium in quibus deliteſcunt conditione, longè diutius mansisse non est quod dubitemus; neque proinde quod miremur, in hisce locis quàm alibi multò copiosius effodi.

Ad sextum, dico quod ad fodinam Basilegianam juxta Oxonium, *Turbinites* major læviusculè striatus non rarò occurrit, ad justam magnitudinem provectus; & quidem acervi ejusdem speciei minutissimorum exemplarium. Plura etiam hujus generis exempla nostra exhibent scrinia. Quin & Clariss. *Steno*, testatur inter fossilia se minutissima Conchyliorum ova observasse, & tenella conchylia perexigua absque Microscopio, vix discernenda.

Septimo Monstrorum Historiæ abundè satisfaciunt.

8. Quoad amissorum vestigia conchyliis fossilibus impressa; ea vel casu aliquo fossoribus divulsa forsitan fuere; vel minùs perfectè primitus formata. Verum quod ad variantem, ad radices *Plectronitarum* colorem, & mucronum subinde attritionem spectat; fateor me nihil habere quod respondeam, nisi quoddam nondum constat quorum sint piscium dentes quos *Plectronitas* dicimus: & proinde neque certò nos scire quin dentes isti à naturâ sint versicolores, & ad mucrones quoque ab initio acuminati.

Ad nonum respondeo nondum satis exploratam esse Cartilagineorum generationem. Tu enim quosdam Cartilagineos viviparos esse expertus es; at ipse alios esse Oviparos: nam in Ovo cujusdam canis excluso, ad alteram extremitatem aperto, tenellum Embryonem invenit.

Quod ad ultimum: agnosco verum esse, naturam nihil frustra moliri; at non minùs certum est, nos esse finalium causarum minùs idoneos judices. Quis ergo certò noverit, quin hisce marinis fossilibus, Terræ magnâ ex parte sæcunditas debeatur? Hoc saltem constat; in omnibus Cambriæ centuriis fertilioribus marina hæc fossilis

filia copiosè erui : in sterilioribus rarissimè inveniri. Præterea non certo constat quin multa mineralia hinc suam ducant originem : ut nihil dicam de hujusmodi lapidum usu medico ; qui in nonnullis ut v. g. lapide Judaico, Conchitis aliquot, lapide Lyncurio, &c. jamdudum innotuit : & posthac in aliis innouescere poterit. Atque hæc sunt (Vir celeberrime) quæ super *marinorum fossilium* & Foliorum mineralium ortum Tuo visum est arbitrio sistere. Quam frivola ea sint, aut quàm probabilia, ipse judica : & (prout mereri videantur) vel damna, vel patrocinare. Perinde enim nobis est, dummodo erudito orbi exoptatissima, quoquo modo tandem elucescat veritas.

Cataractæ apud Radnorienfes
Julii 29. Ann. 1698.

T 2

INDEX!

I N D E X.

A ^{Ac.}
Canthiodes, Num. 1417.
 Tab. XV.
Aculeus, 1049. T. XII.
 1052, 1060, 1069.
Acutella, 1416.
Adrace Plotii, 74.
Alcyonium, 98. T. III.
Alveatula, 1541. T. XVIII. 1546,
 1551.
Alveolus, 1737. T. XXI. 1740,
 1744, 1746.
Anellus, 1650.
Ansula, 1247.
Anthraxon, 1564.
Aparina densius foliata emulum Li-
 thophyton radiosum, 201. T. V.
Appendicula, 1195. T. XII. 1196,
 1197.
Arenosula, 1581.
Argus, 1574.
Arquatula, 1500. T. XVI.
Articuli Brachii Cancrini, 1239.
Articuli cornu Hammonis Ham. 304.
Affula, 1094.
Astacopodium, 1236. T. XIV. 123.
Asteria, 1168. T. XIII. 1170, 1181,
 1194. T. XXII. 1, 3, 5, 6, 7,
 Epist. 2. Epist. 4.
Astroites, 161. T. III. 167.
Astropodium, 1106. T. XII. 1131,
 1132. T. XIII. 1106, 1109,
 1112, 1113, 1129. T. XIV.
 1132. b. c. d. e. f.

Astrorrhiza, 1161.
Auricularia Plotii, 514.

B.
B *Alenosteon*, 1395. T. XVIII.
Bacillus, 1591.
Belemnites, 1666. T. XXI. 1672,
 1675. Epist. 4.
Bidentula, 1088. T. XII.
Bisulcula, 1590.
Branchiale, 114.
Brontia, 957.
Bucardites, 646.
Buccinites, 332.
Buccino-Cochlea, 331.
Busonites compar. seu *Capsula infe-*
rior, 1413.
Buso in Saxis, Epist. 3.
Busonites, 1359. T. XVI. 1382,
 1395, 1399, 1414, 1415.
Buglossa, Epist. 1.

C.
C *Alopodium*, 1313. T. XV.
Capsularia, 866.
Carcinopodium, 1239. T. XIV.
 1252.
Carinula, 1239. T. XV.
Cartilago, 1519. T. XVIII.
Ceration, 112.
Chamites, 768. T. VIII.
Chariscopodion, 1665.
Circinata, 740. T. X. 741.
Cochlea Turbinata, 419.

Cochlites,

I N D E X

Cochlites, 320. T. VII. 322.
Cochlites cylindroides, 417. T. VI.
 420.
Columnellus, 119. T. II. 134. T. III.
 121.
Columnetta Plotii, 108.
Conchites, Epist. 3.
Corallina fossilis, 111.
Corallium fossile, 91. T. III. 92, 99.
Cornu Hammonis Nautilites, 236.
 T. VI. 263, 291, 296. T. VII.
 259, 278. T. VIII. 337, 397.
Corticularia, 1512.
Coruscatula, 203.
Craticulum, 1578.
Crenatula, 907. T. XI.
Criocites, 767.
Crysalus, 1. T. I. 1, 6.
Curvirostra, 700. T. VIII. 708.
 T. IX. 707, 714, 716, 720.
Cultellaria, 1513. T. XVI.
Cylindrites, 1166.
Cylindrus, 1662.

D.

D*Aethylus Idaeus*
Dentalis, 1226.
Dente di serpe Melisensum, 1588.
Digitabulum, 1757.
Dorsuale, 1256. T. XIV.

E.

E*chinites*, 910. T. XII. 910,
 915, 940, 922, 942, 951,
 957, 964. T. XIII. 971, 979.
Echinodos, 1078. T. XII.
Elaphoceration, 1562.
Encrinor Agricola, Ep. 2.
Encrinor Lachmundi, 1106. Ep. 2.
Entrochus, 1133. T. XIII. 1141,
 1153. T. XXII. 4. Epist. 2.
 Epist. 3.
Ephippiaria, 1309. T. XV. 1309,
 1310.
Epiphyllasperma mineralis phyllitidis
folio, 180.

F.

F*asciata*, 1317.
Fario, 1570. T. XVI. 1572.
Fasciata, 1199. T. XII.
Fasciculus, 104. T. II.
Figlinum, 1579.
Filix femina mineralis, 181.
Felix mineralis mari non ramoso fo-
milis, 184. a T. V.
Fluor, 22. T. I. 26, 29, 34.
Forficula, 1246. T. XIV. 1246,
 1254, 1255.
Forulago, 1760.
Fungites, 157.

G.

G*aleatula*, 1759.
Glandellaria, 1353. T. XV.
Glomellaria, 109.
Glossopetra, 1257. T. XV. 1259, &c.
Gracirrhynchus, 1260. Tab. XV.
Gryphites, 473.

H.

H*eretula*, 501. T. IX. 504.
Halotessera, 21.
Hamellus, 629. T. IX.
Hippocephaloides Plotii, 709.

I.

I*chthyospermation*, 22.
Ichthyospondylus, T. XVIII.
 1611, 1628, 1656. T. XIX.
 1605, &c. T. XX. 1607, &c.
 T. XXI. 1627, 1620.
Infundibulum, 1754. T. XXI.
Insecta in schisto. Epist. 3.
Iris, 13. T. I. 15.

L.

L*anium*, 1599.
Lapis Bufonis Boetii, 1362.
Lapis Judaicus, 998.
Lapis Lyncurius, 1707.
Lapides varii: Epist. prima ad Ri-
 vinum, Epist. 2. Epist. 3.
Latrunculus

I N D E X.

Latrinculus, 1612.
Lepidotes Plotii, 208.
Lignum foss. stuposum, 232.
Ligoneſſa, 1582.
Limaculum, 1503. T. XVI. 1503,
 1504.
Listronites, 550.
Lithogloſſum, 210.
Lithophyta, Epistol. 3.
Lithopſeris ſerm. 186. T. IV.
Lithoſmunda, 188. T. IV. 188, 189.
Lithotrichomanus, 197, 198. T. IV.
Lithoxylon, 211. T. V.
Locularia, 1525. T. XVI.
Lucernaria, 1435.

M.

M *Adrepore Imperati ſimilis*,
 103.
Maſſeuſula, 204.
Mandibule ſoſſilis fragmenta, 1368.
 T. XVI. 1409.
Maſſellaria, 1584.
Millepora, 160. T. II.
Modiolus, 1132. g. T. XIV. 1132.
 g. h. i. l.
Multifora, 1600.
Murex Veneris, 426.
Muſculites, 771.
Muſtrricula, 1105.
Mytiloides, 884. T. X. 884, 896.
Mytilo-peſtunculites, 900.

N.

N *Autilites*, 236. T. VI. 271,
 &c. T. VII. 259, 278.
 T. VIII. 297, 337, 236.
Nerita ſoſſilis, ſeu *Neritides*, 311.
 T. VI. 313.
Neurophyllon, 184. b. T. V.
Numulus, 1763.

O.

O *Cchio di ſerpe Melitenſium*,
 1359.
Ocreatula, 1167.

Ombria, 958.
Operculum, 427.
Ophiodontium, 1588.
Orbiculus, 1102.
Orbita, 1761.
Ornithogloſſum, 1266.
Oſtracion, 1433.
Oſtracites, 439. T. XI.
Oſtreum ſoſſile, 438.
Orum Serpentinum Melitenſium, 1586

P.

P *Atellaria, ſeu patella ſoſſ.* 436.
 T. VIII.
Paxillum, 1556. T. XVII.
Peſtinites, 562. T. IX. 628.
Peſtunculites, 626.
Pedica, 1632.
Peltarion, 1552.
Pertuſilla tetragona, 1235. T. XII.
Pholas, 557. T. X. 877, 878.
Phyllitis mineralis, 190. T. V.
Pietra di roſpo Imperati, 1362.
Pinna, 559.
Pinacion, 1531. T. XVII.
Pinnularia, 1596. T. XVII.
Piſolithus glandularis, 1097.
Piſtillarium, 1198. T. XII.
Plagioſtomus, 637.
Planta Mineralis, Epist. 3. Epist. 5.
Platyrrhynchus, 1610. T. XIX.
Plectronites, 1318. T. XV. 1344. T.
 XVI. 1318, 1321, 1328, 1329,
 1333.
Polyginglyma ſerrata, 560.
Polypodium minerale, 182.
Porpites Plotii, 141. T. III. 151.
Portellaria, 1481.
Porus ſoſſilis, 94. T. III.
Porus ligneus, 165.
Prunellarium, 233. T. III. 233,
 234, 235.
Pseudocoralium, 102.
Pseudofluor, 40, 53, &c.
Panſularia, 1482, 1507, &c.
Putamina, 1160. T. XIII.
Quadralla,

I N D E X

Q.
Quadrælla, 908. T. XI.
 Quæstiones variae circa Mor-
 na fossilia, & stirpes Minerales,
 Epist. 5.
 Quinque-valvula, 909.

R.
Radiatula, 158. T. II.
 Radiolus, 998. T. XII. 1002,
 1008, 1031, 1041, 1045.
 Radius, 1505. T. XIV. 1505, 1506.
 Radularia, 1176. T. II. 176.
 Rhombijcus, 1421.
 Ricinus, 1493. T. XVI. 1497.
 Rostrago, 1318. T. XV. 1320.
 Rubecula mineralis, 202. T. V.
 Rugatula, 739.
 Rugifula, 723.
 Rutellum, 1352. T. XVI.

S.
Sacculus, 870. T. X. 871, 873.
 Salinarium, 1627.
 Saponella, 1587.
 Scalpellus, 1437, 1356.
 Scaphula, 1095. T. XII.
 Scapularia, 1529.
 Scopula, 1594. T. XVII.
 Scutulum, 1598. T. XVIII.
 Selenites, 75. T. I. 82, 83, 84.
 Serratulum falcatum, 538.
 Serrella, 1275. T. XV. 1276, 1277.
 Serrula, 1246. T. XIV.
 Sessibulum, 1554.
 Siliquastrum, 1440. T. XVI. 1445,
 1448, 1449.
 Silo, 1476.
 Siphunculus, 1201. T. XIV.
 Solearia, 1526. T. XVII. T. XVIII.
 1528.
 Solenites, 898.
 Stalagmites, 39, 42, &c. T. I. 50.
 T. II. 48, 56, 64.

Stellaria, 1132. m. T. XIV.
Stiria, 39.
Striatula carbonaria, 199.
Strigillaria, 1558. T. XVII.
Strigifula, 539.
Sulcatula rostrata, 1561. T. XVII.
Sutularia, 1351. T. XVI.
Syringium, 1765.

T.
Talum, 89.
 Tellinites, 799. T. IX. 802.
 Terebratula, 827. T. X. 830. T. XI.
 829.
 Testularia, 1583.
 Trichites, 1748.
 Trichomanes minerale, 191. T. IV.
 Tridentula, 1280.
 Trigomella, 811. T. VIII. 816.
 T. IX. 826.
 Trinucleum, Epist. 1.
 Trochitellus, 414.
 Trochites, 386. T. VI. 400, 403.
 Trochleare, 1200. T. XII.
 Trocho-turbinites, 383. T. VI.
 Trochilus, 1383.
 Tubularia, 1221, 1228. T. XIV.
 1234.
 Turbinitæ Trochlea interior, 381.
 Turbinites, 339. T. VII. n. 341,
 359.
 Turbinulus foss. 371.

V.
Variatula, 1077.
 Vermicularia, 1213.
 Vertebrella, 1569. T. XVIII.
 Verticillus, 416.
 Umbonellus, 1762.
 Undulago, 159.
 Volgiotum, 1747.
 Volvula, 1162. T. XIII. 1163,
 1164.
 Urina glaciata figura, Epist. 5.

F I N I S.

CL. I. Lapidēs Crystallini.

Tab. 1.

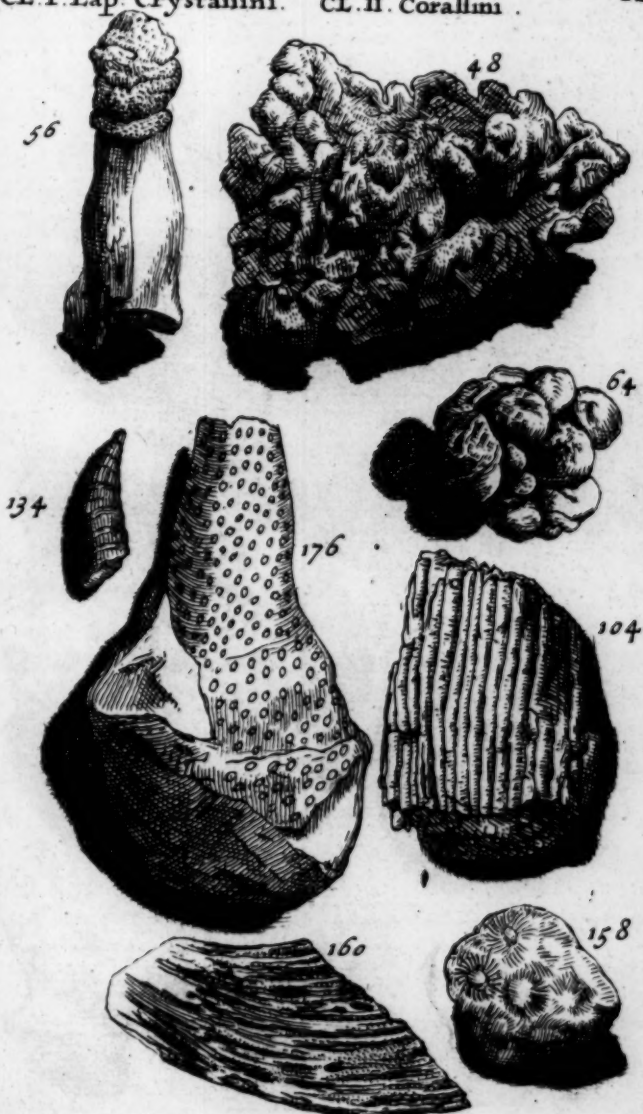

1

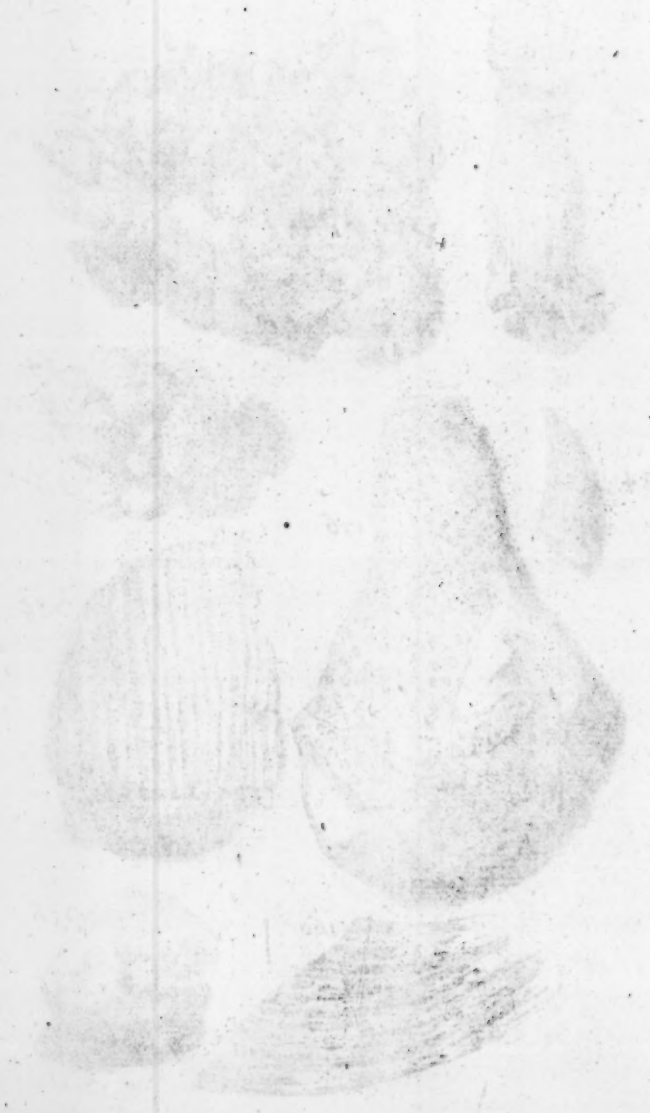
2

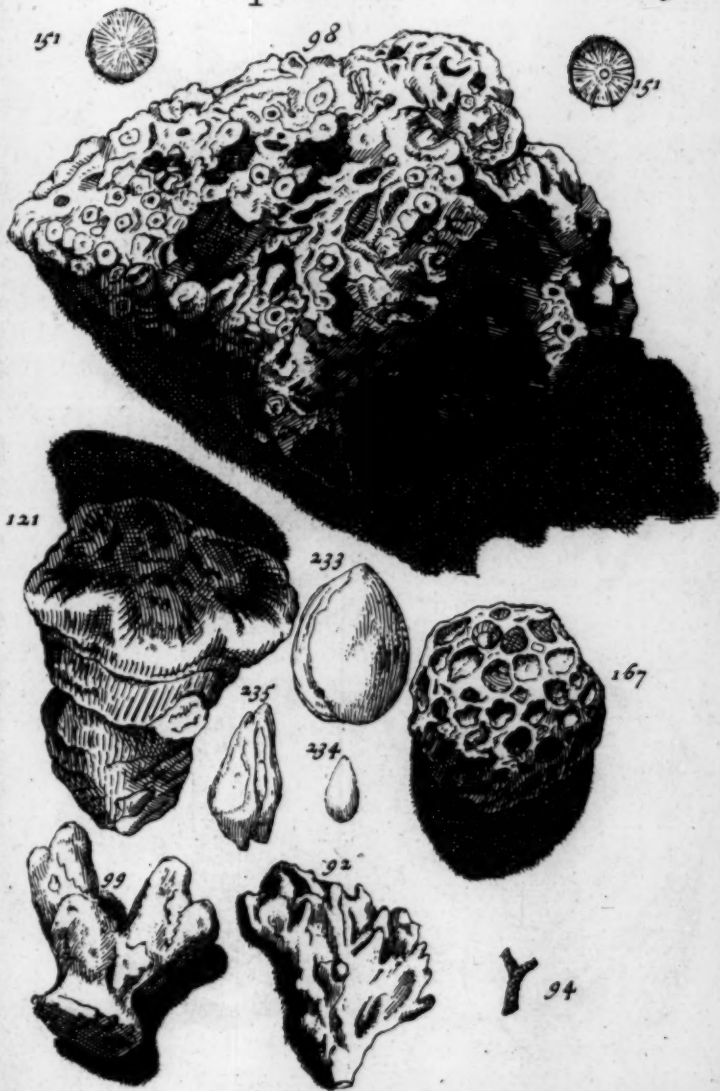
CL. I. Lap. Crystallini. CL. II. Corallini.

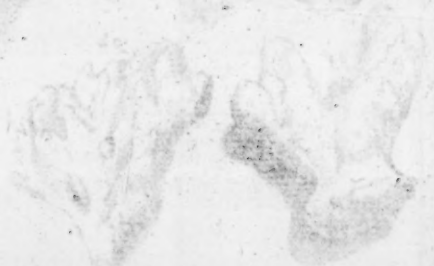
Tab. 2.

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON

7

188

189

197

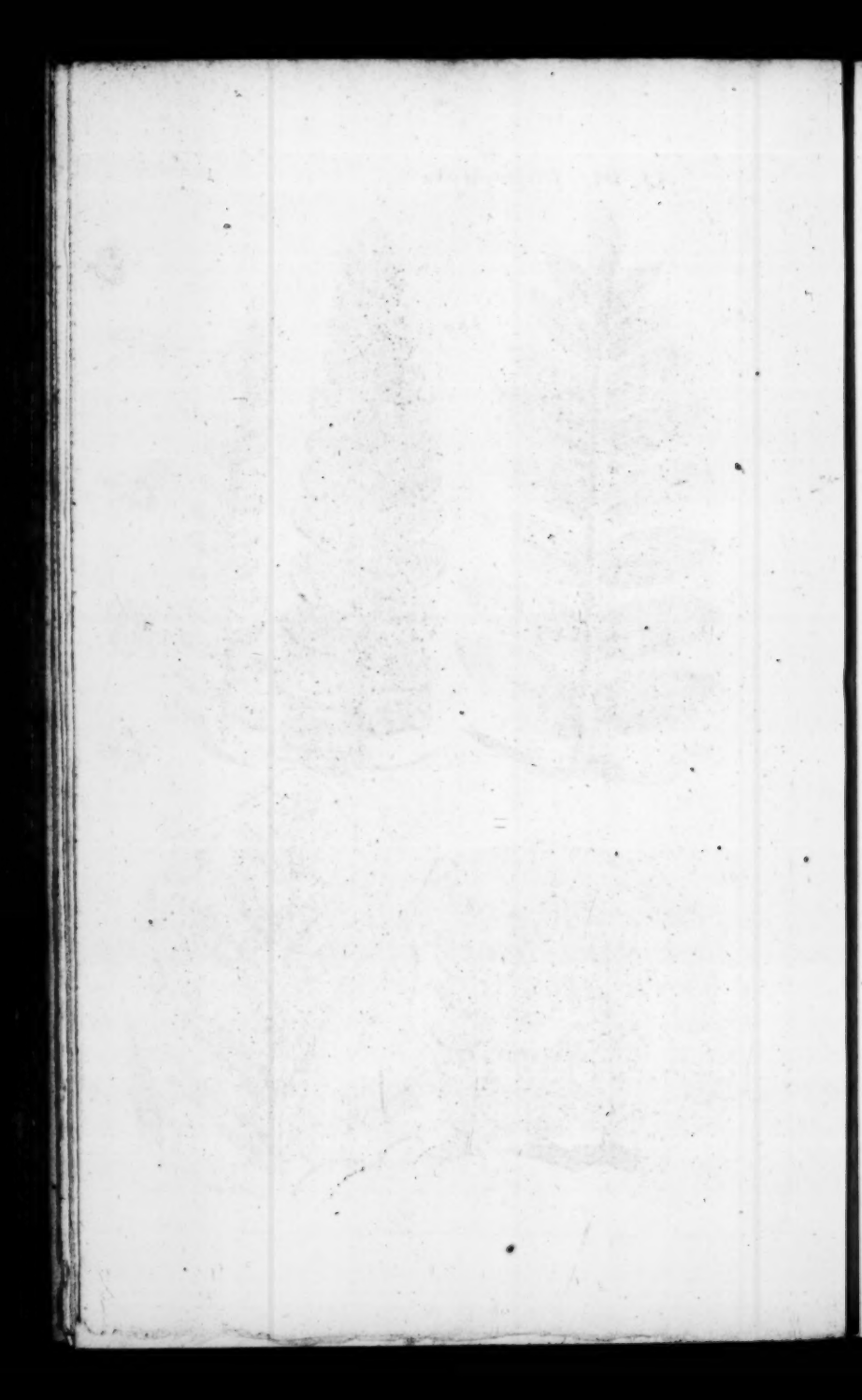

191

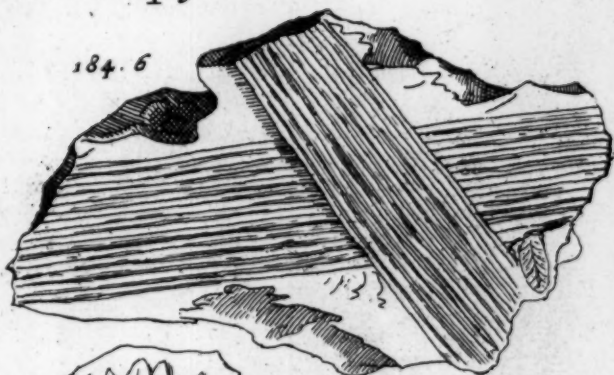

186

184.6

201.

202.

211

211

184.4

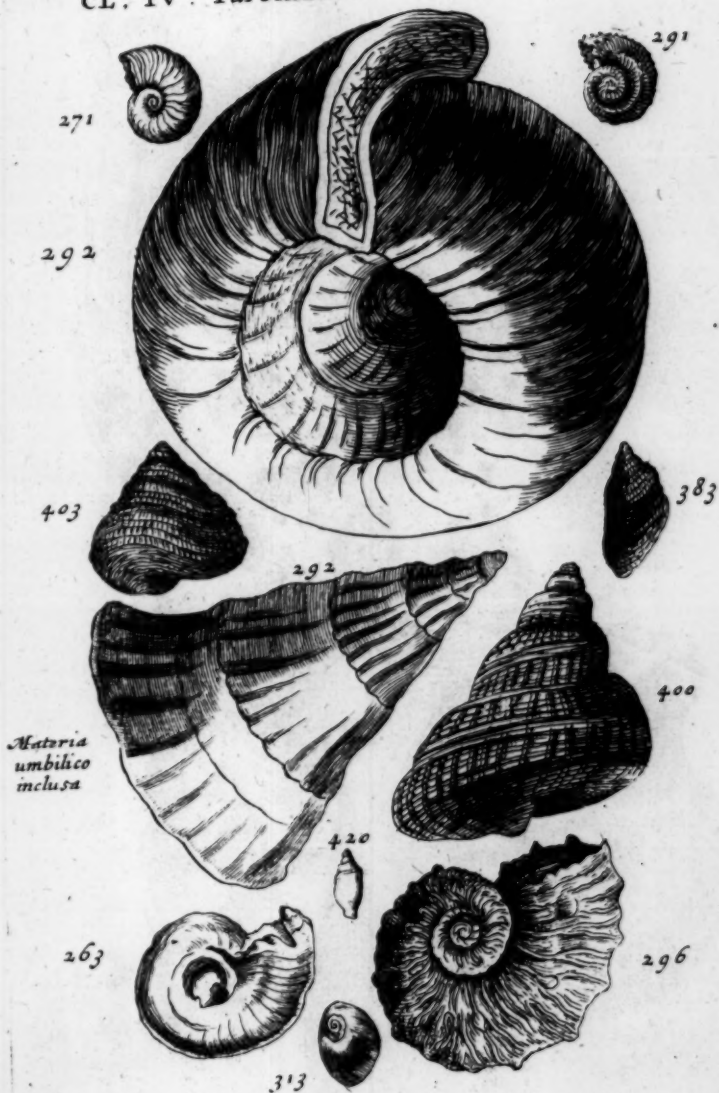

190

CL. IV. Turbinata.

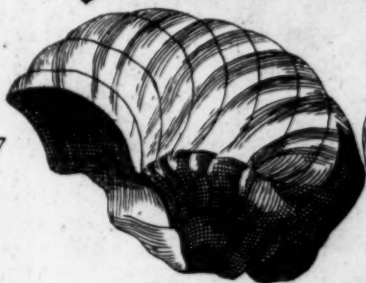
CL. IV. Turbinata. CL. V. Bivalvia.

Tab. 8.

337

297

816

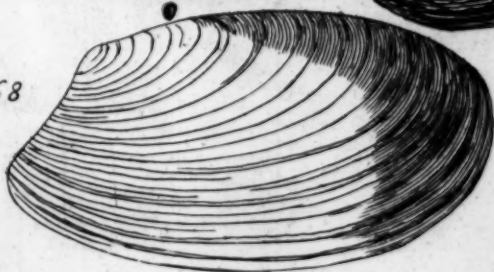
436

708

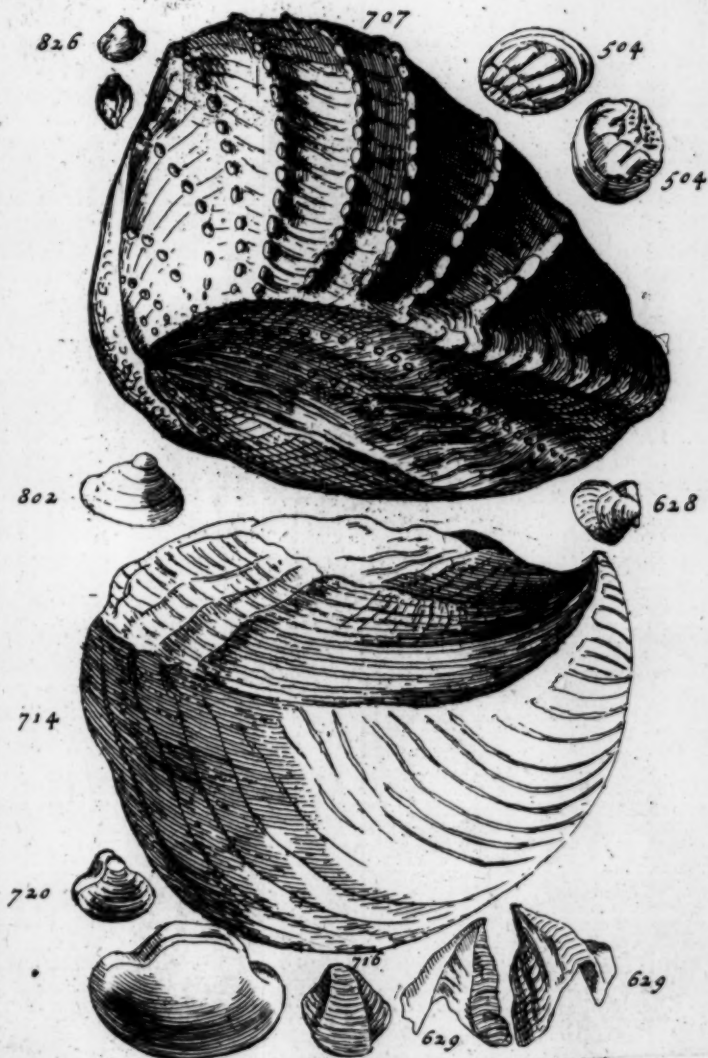
768

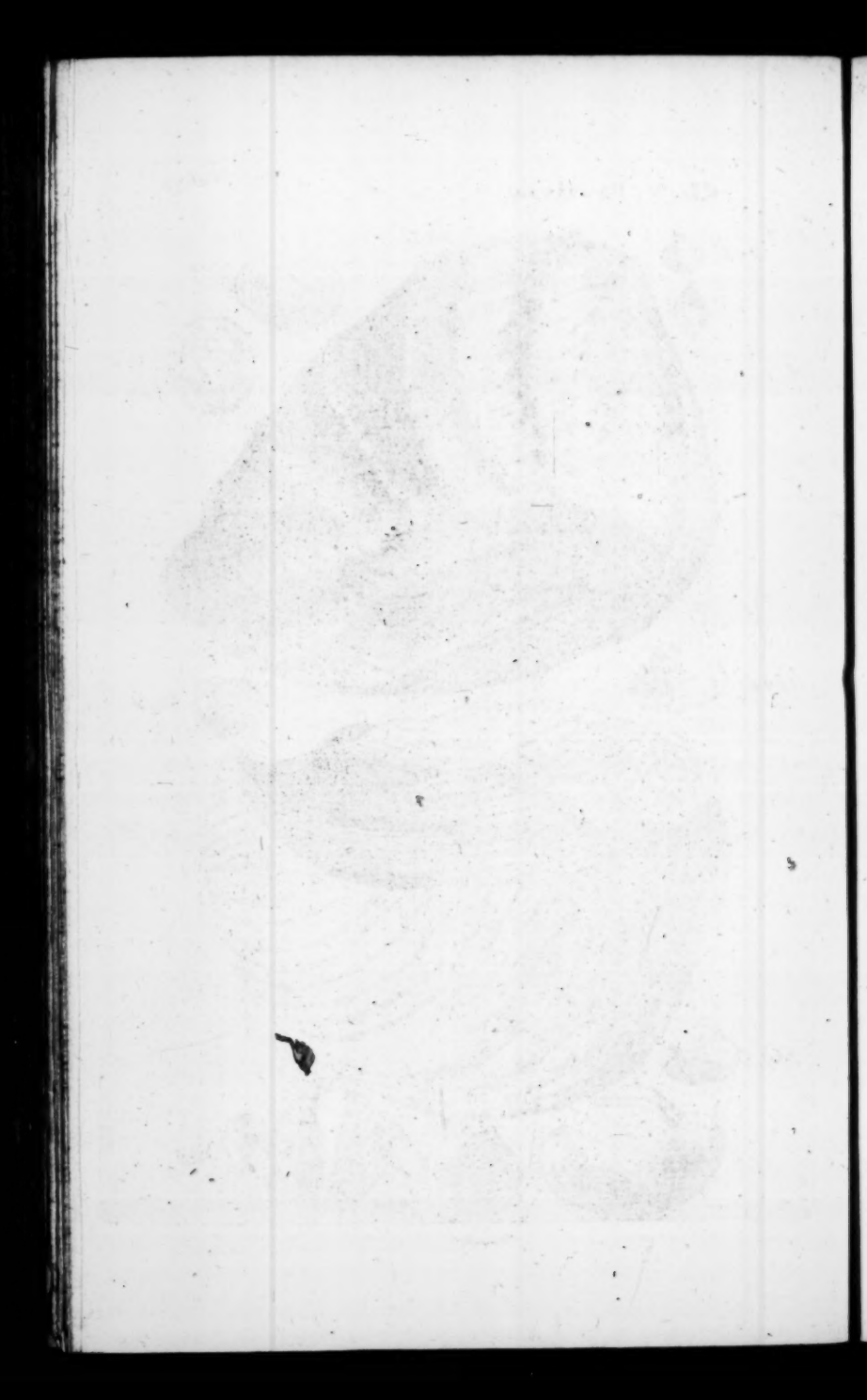

CL. V. Bivalvia.

Tab. 9.

CL. V. Bivalvia .

Tab. 10 .

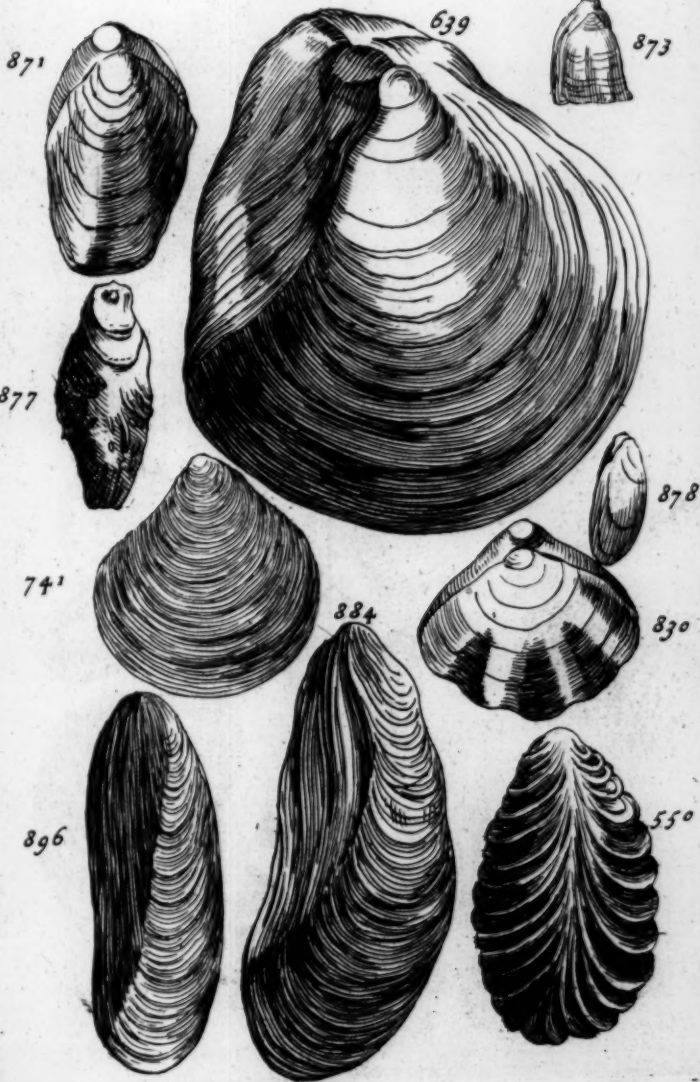
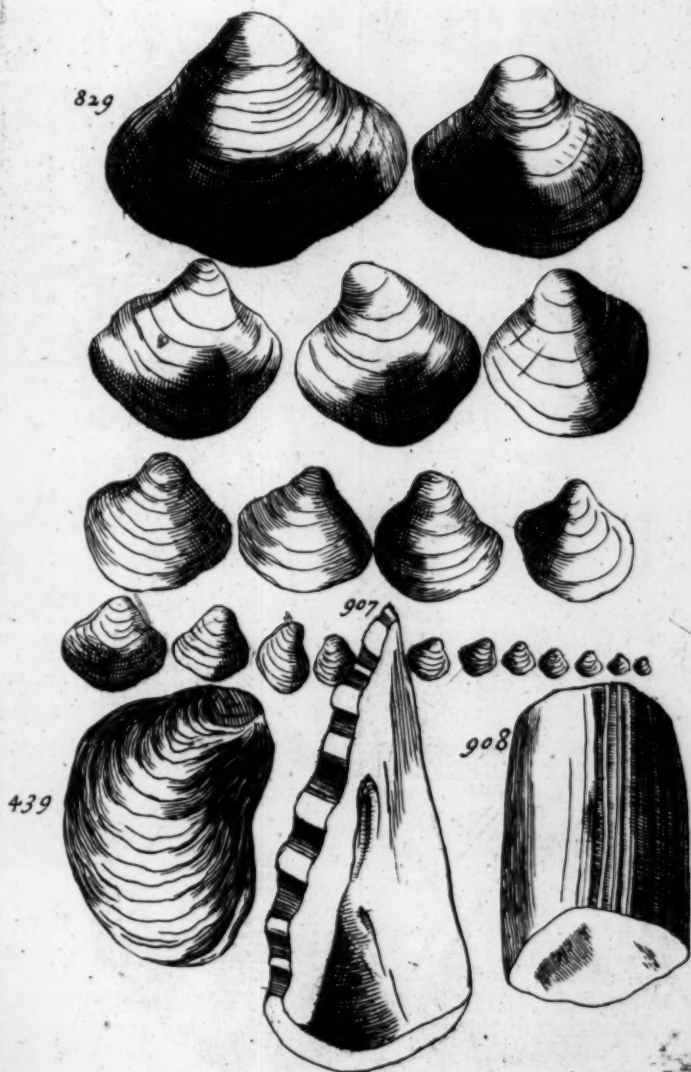
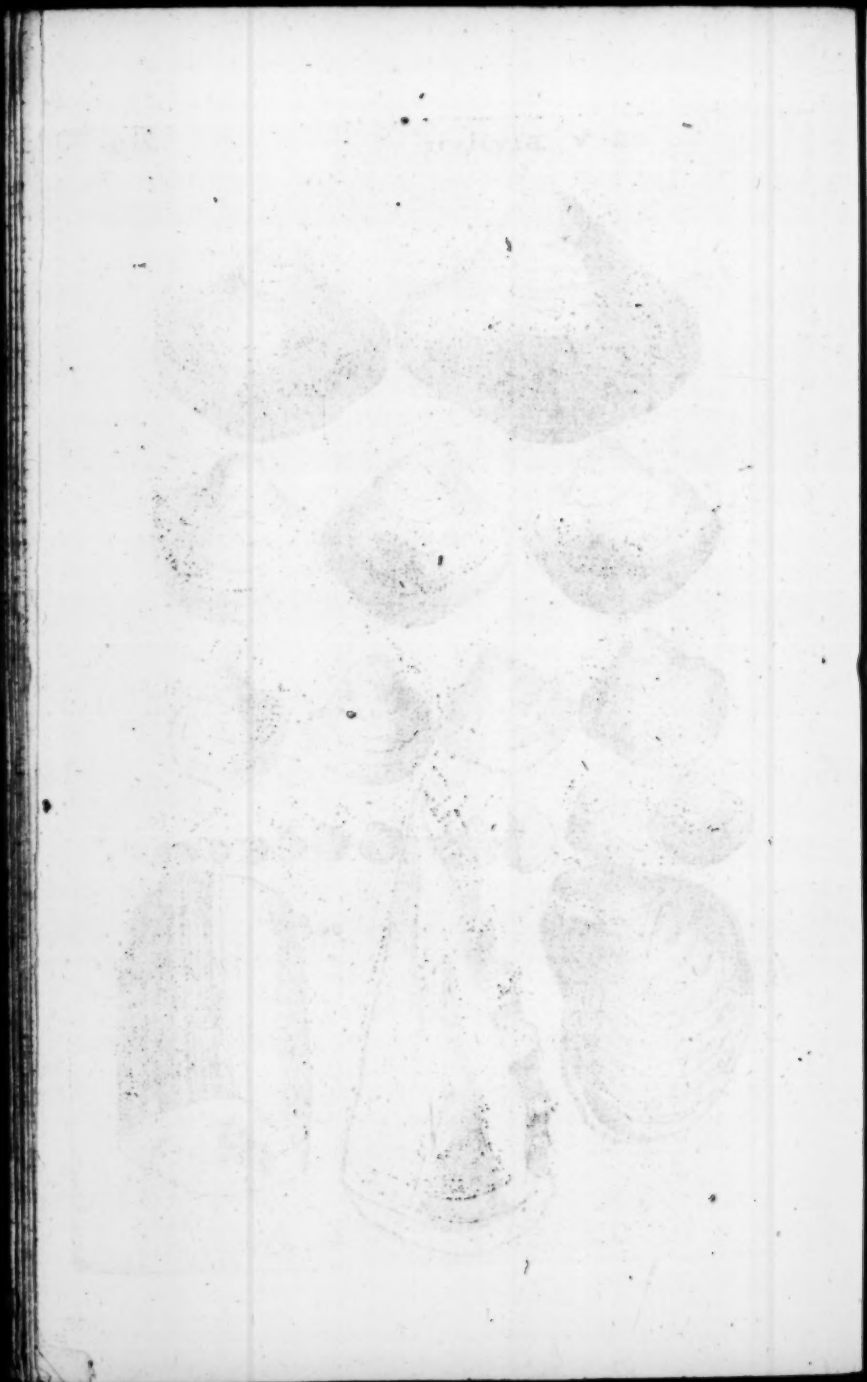

PLATE V. 17

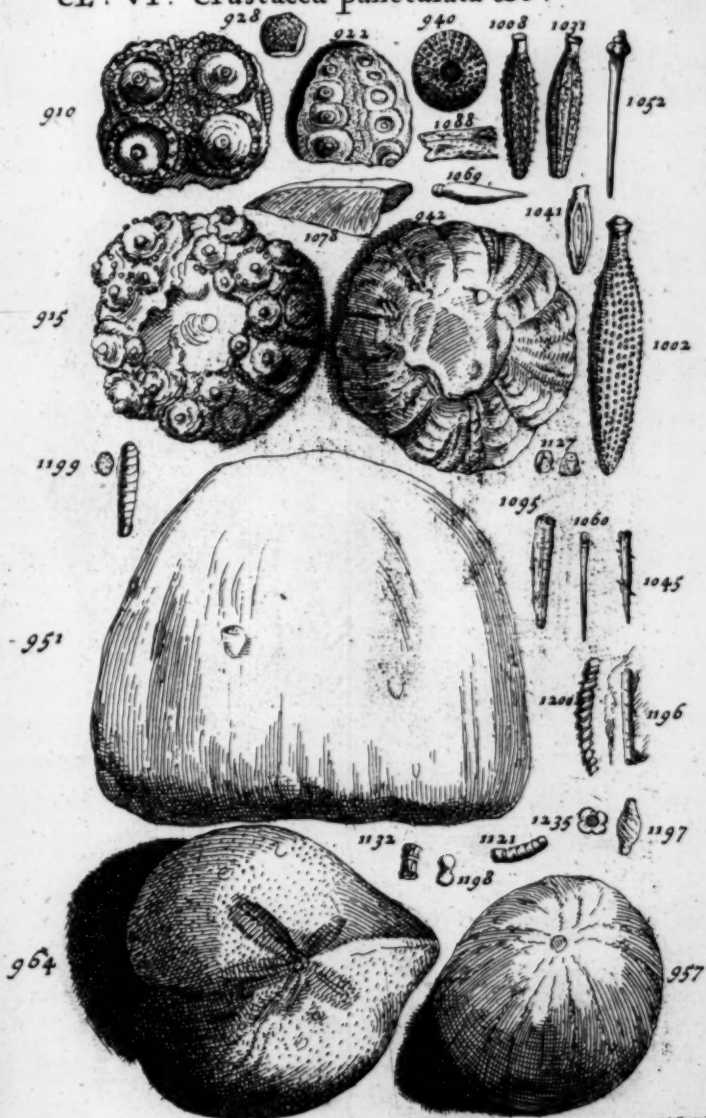

CL. VI. Crustacea punctulata &c.

Tab. 12

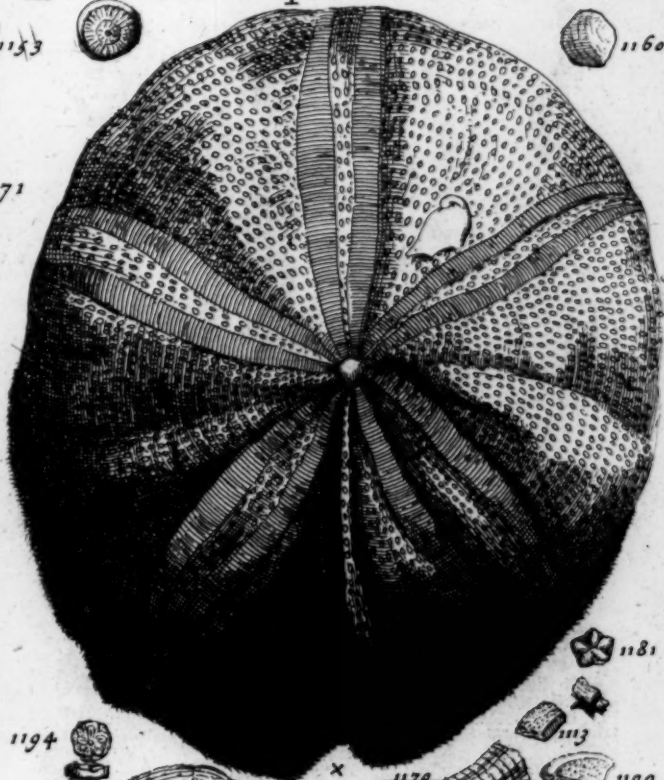

1153

1160

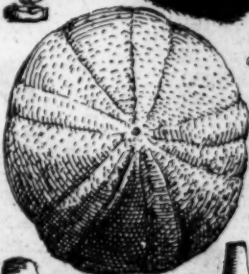
971

1194

979

1163

1164

1164

1141

x

1170

1113

1109

1181

1113

1106

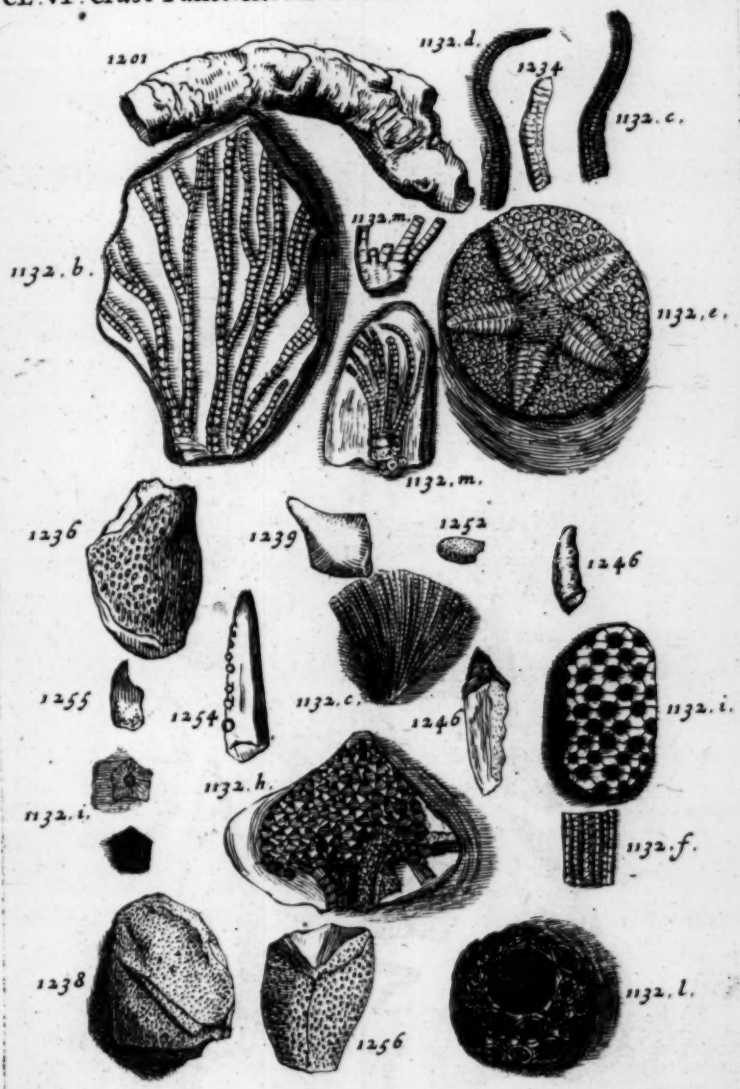
1100

1129

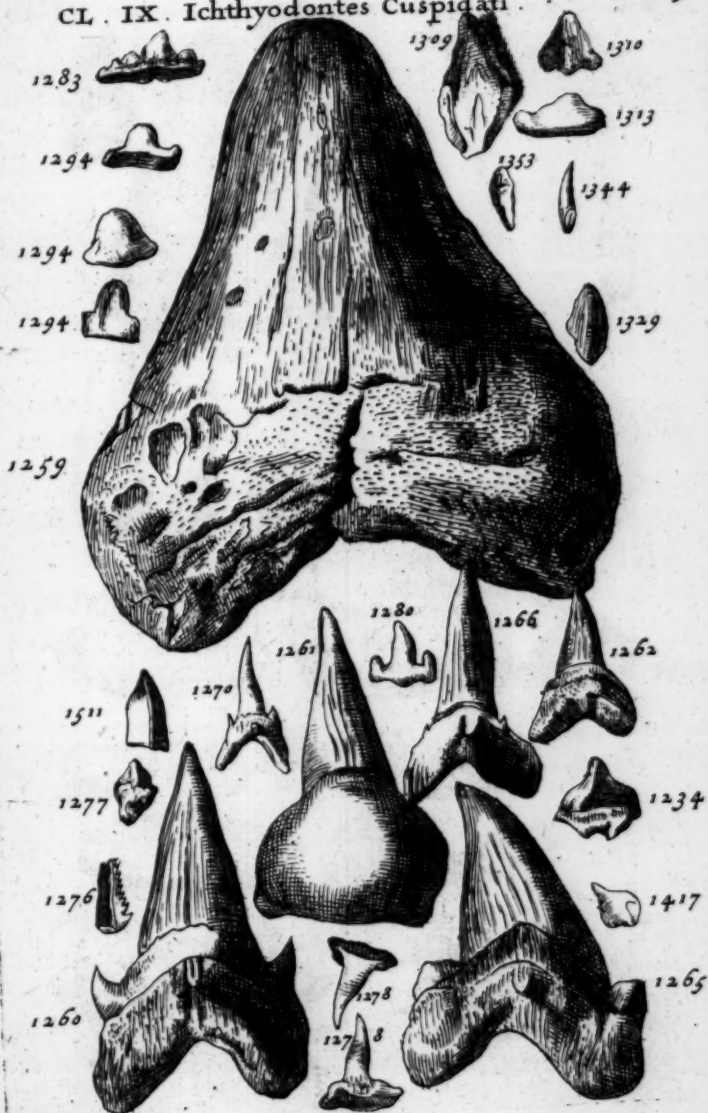

CL. VI. Crust-Punct. CL. VII. Tubulosa. CL. VIII. Malacostraca.

CL. IX. Ichthyodontes Cuspidati.

Tab. 15.

CL. IX. Ichthyodontes Cuspidati. CL. X. Ichth: Scutellati.

CL. XI. Xylostea.

Tab. 17.

1605

1610

1612

1665

1607

1608

1606

1658

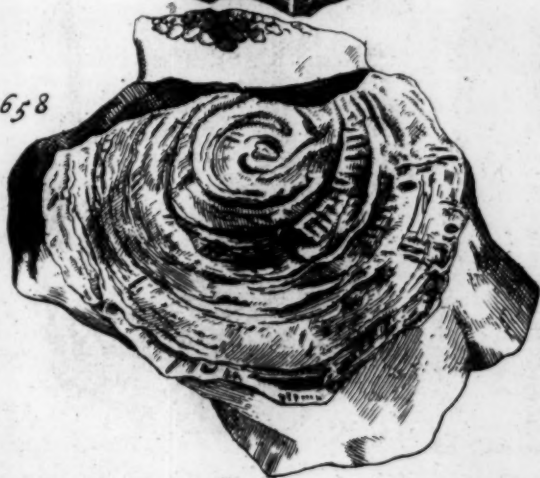
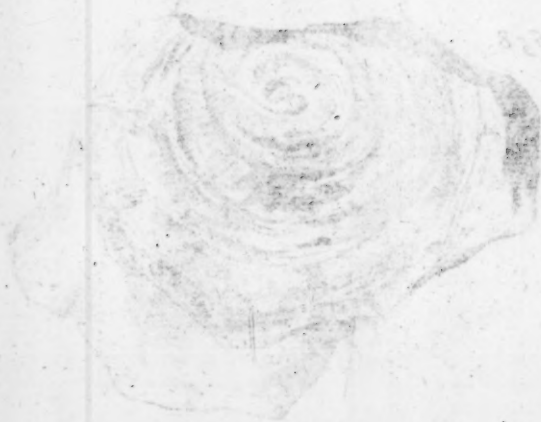
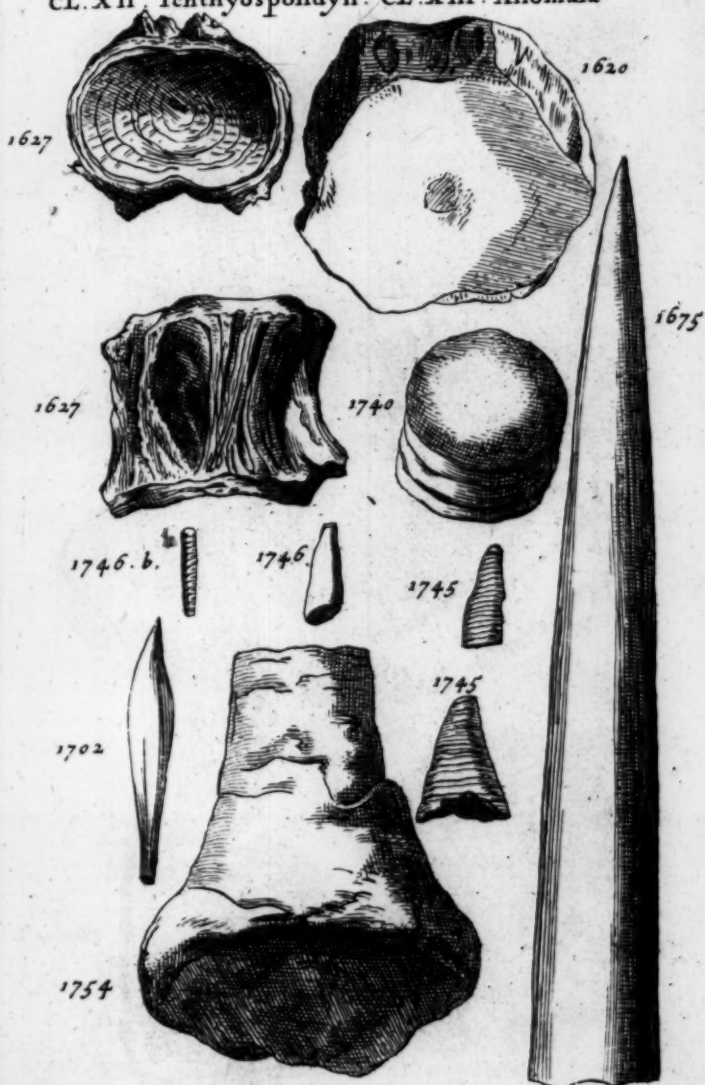
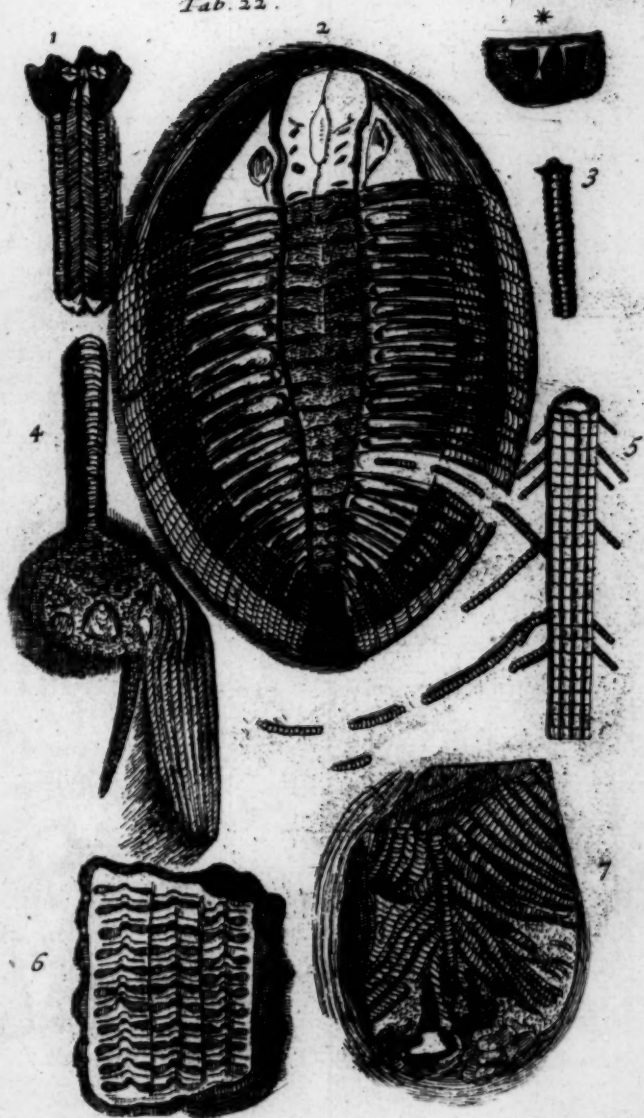

PLATE II. The same as Plate I.

Tab. 22.

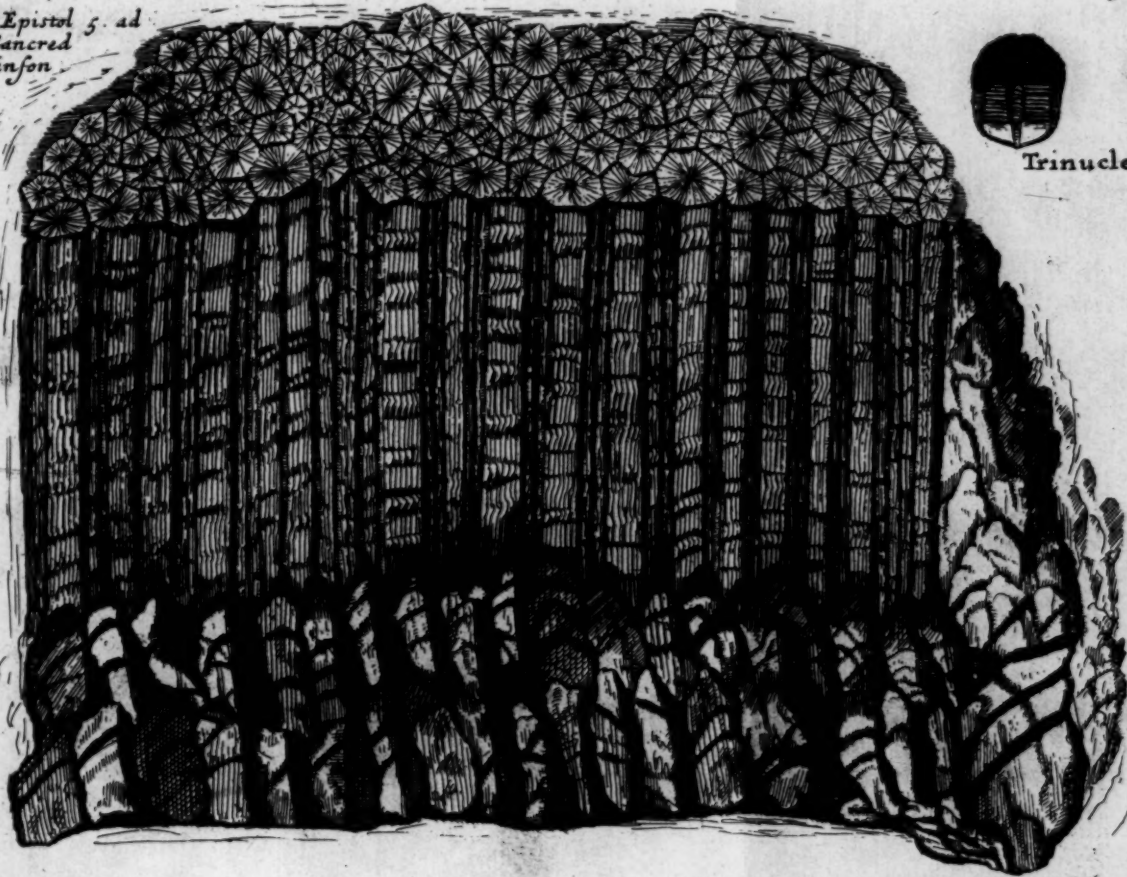
Lit
side Ep
D. Fan
Robin

6

Lithostrotion sive Basaltes minimus striatus et stellatus.

Tab. 23.

vide Epistol 5. ad
D. Tancred
Robinson

Trinucleum